

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

บรรพ ๑-๒-๓

ข้อคิดบางประการ ฯลฯ

โดย

ศาสตราจารย์ พระสารสาสน์ประพันธ์

ภาค ๑

เรื่องของ “กฎหมาย” ฯลฯ

๓. สังเกตทาง “บทบัญญัติ” – “ประมวลกฎหมายแพ่งฯ”

เรื่องของ “กฎหมาย” นั้น คิดถึงเกิดขึ้นทางด้าน “บท” คำ
บัญญัติ ข้อกำหนดเรื่องที่เป็นบทประมวลกฎหมายแพ่งฯ ระบุไว้ ฯลฯ
ก็พอมี “เหตุผล” แสดงเป็นไปได้ทำนองที่ใดถึงเกิดมาตั้งแต่ต้นของ
บทความนี้ “กฎหมาย” ได้แก่ “ข้อบังคับ ฯลฯ” และมนุษย์ “เจตนา”
กำหนดเป็น “กำเนิด” แสดง ออกโดยประพจน์ “เกิด” ปราภฏ (ปรา-
ภฏการณ) ซึ่งจากนี้ได้ “ข้อบังคับ ฯลฯ” สารกำหนดนั้นๆ ได้ถือ
ใช้ปฏิบัติบังคับกัน “กฎหมาย” มิใช่เป็น “ปราภฏการณ” ตัว
มันเอง ฯลฯ

เช่นนี้ สังเกตเป็นไปได้ไม่ว่าในยุคถือกัน “กฎหมาย” เป็น “คำ

บัญชา” โดยตรง^(๑) (ลักษณะอาญาหลวง มาตรา ๒๑) หรือว่าใน
ชุด “ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” ซึ่งได้สังเกตเป็นยุค “คำ
บัญชารับรอง” กฎหมายส่วนแพ่งและพาณิชย์ให้ถือใช้ปฏิบัติกันตาม
ประมวลกฎหมายนั้นๆ โดยมี “ประกาศ” “สั่ง” ประกาศ “เดชนา-
ภาพ” ให้ใช้และที่ “บท” ข้อกำหนดประมวลกฎหมายแพ่งฯ แดง
ได้ ฯลฯ

ข้อคิดสังเกตไว้ในตอนก่อน ๆ อาศัยเหตุผล “ปรากฏการณ์”
ด้านอื่นๆ (ทางเรื่อง “ความเดิม” เรื่อง “กฎหมายเป็นเรื่องของมนุษย์า-
กร”)^(๒) พอได้ความสำคัญนำคิดเห็นเรื่องของ “กฎหมาย” เป็น
ดังกล่าวใน ๒ วรรคก่อน^(๓) มาลองคิดทบทวนสังเกตเรื่องทาง “ประ-
การศ” และ “บทประมวลกฎหมายแพ่งฯ” อันเป็น “ปรากฏการณ์”
พื้นฐานของข้อคิดสังเกตในบทความตอนนี้นะ

(๑) “คำบัญชา” (Positive Command) มีเรื่องอธิบายไว้สังเกตความสำคัญ
ได้ใน “เล็กเซอร์” (เสด็จในกรมหลวงราชบุรีฯ) หน้า ๒-๕ “คำสั่งทั้งหลายของผู้ปกครอง
ว่าด้วยการแผ่นดิน” ส่วนเนื้อหาเนื้อแท้ถูก “สั่ง” กำหนดนั้น สรุปไว้หน้า ๔-๕ เป็น
“ข้อบังคับของผู้ปกครองแผ่นดิน” ถือใช้บังคับกันตามนี้ เรียกเป็น “ข้อบังคับแท้” ฯลฯ
ถ้าคิดทบทวนดูให้ดีจะสังเกตได้ว่า “คำสั่ง ฯลฯ” ราชสัทหรือบทบัญญัติเป็นเพียง
“ปรากฏการณ์” เท่านั้น

“เล็กเซอร์” หน้า ๑๐๖-๑๐๗ ก็ได้กล่าวชัดแจ้ง “กฎหมายนั้นคือเป็นข้อบังคับ
ของผู้มีอำนาจในบ้านเมือง ฯลฯ ผู้มีอำนาจสูงสุดในทางราชการ ฯลฯ” ในยุคนี้ยังเป็น
สมบูรณาญาสิทธิราชและความถึงเลไม่แน่นอนยังมีอยู่ “คำสั่ง” หรือ “ข้อบังคับ ฯลฯ”
เป็น “กฎหมาย” ฯลฯ

ทั้งนี้เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดสังเกต “เรื่องของกฎหมาย” ในบทความ ฯลฯ

(๒) วารสารธรรมศาสตร์ เล่ม ๑ ตอนที่ ๔ หน้า ๑๘๘ ฯลฯ เล่ม ๒ ตอนที่ ๓
หน้า ๒๐๘ ฯลฯ

(๓) วารสารธรรมศาสตร์ เล่ม ๑ ตอนที่ ๓ หน้า ๕๕๐ ฯลฯ เล่ม ๑ ตอนที่ ๔
หน้า ๑๘๘ ฯลฯ เล่ม ๒ ตอนที่ ๓ หน้า ๒๐๘ ฯลฯ

“กฎหมายเป็นคำบัญชา” หรือว่า “คำบัญชาเป็นกฎหมาย” ก็เป็นเรื่องถือเอา “ปรากฏการณ์” แดงออกซึ่ง “คำสั่ง” ข้อกำหนด เป็น “กฎหมาย” ในตัวเอง (ไม่ว่าจะทำเป็นหนังสือ “บท” หรือไม่) มีมาตรา ๒๑ ลักษณะอาญาหลวงเป็นพื้นฐานสำคัญ ๆ แต่ถ้ามองซึ่ง ไปถึงเนื้อหาเนื้อแท้ “ปรากฏการณ์” ข้อกำหนดแดงดำรสสุกที่ บังคับได้ “ใช่” บังคับกันเป็นเรื่อง “ข้อบังคับ ๆ ละ” ซอบที่ “กฎหมาย” เป็นส่วนนี้ ฯลฯ

“คำบัญชา” ดังโดยตรง “ข้อกำหนด” ละเพาะกรณีเป็นราย เรื่อง จำกัดแดนกำหนดบังคับ ฯลฯ ว่าหวั่นกรณีแห่งและพาณิชย์ ที่ ยังไม่มี “ตั้ง” ใจนอกชายบังคับเป็นผลได้อาศัยส่วนที่บังคับได้จากอื่น ๆ (ประกาศประมวลกฎหมายแพ่งฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖) ดังเกิดเป็น อนุญาตรับรองโดยปริยายไป ฯลฯ “ประกาศ” ประมวลกฎหมาย แพ่งฯ ที่ใช้อยู่เวลานี้ขยายแดน “คำบัญชา” (จากตั้งโดยตรง “ข้อ กำหนด”) เป็นสั่งรับรองบทข้อกำหนดประมวลกฎหมาย ถือใช้กันตาม ที่พึงแสดงสารสุทธิได้

“คำบัญชารับรอง” เปิดทาง “กฎหมาย” ส่วนแห่งและ พาณิชย์ มีแดนกำหนดบังคับกว้างขวาง ส่วนที่บังคับได้ ถูกรวบรวม กำหนดปรากฏตามมาตรา ๔ เป็นสำคัญ ซึ่งตามนั้น ๆ ดังเกิดที่เอา มาใช้บังคับจากแห่งระบุ ได้แก่ “ข้อบังคับในความประพฤติของ บุคคลฯ” มิใช่ “ปรากฏการณ์” หรืออันใดอื่น ๆ ประการสำคัญคิด ดังเกิดไปถึง “เจตนา” กำหนดกำเนิดของมันพอได้ด้วย ฯลฯ

“กฎหมาย” ได้แก่ “ข้อบังคับ ๆ ละ” (Rules of Conduct) สำหรับส่วนที่มีใช้เป็นกรณีแห่งและพาณิชย์ ก็เป็นเรื่อง “ข้อบ ังคับ ๆ ละ” ได้จากปรากฏการณ์ “ข้อกำหนด” ตั้งโดยตรง “คำบัญชา

ชา" ตามมาตรา ๒๓ ลักษณะอาญาหลวง ฯลฯ สำหรับกรณีแพ่ง และพาณิชย์จากบทประมวลกฎหมายแพ่งฯ อันได้ "คำบัญชารับรอง" แล้วระบุ "ข้อกำหนด" ไว้หรือทำความโยงถึงพิจารณาได้สารสุทธิ มา "ไว้" บังคับกันฯ ส่วนที่บังคับได้ถูก "ไว้" (มาตรา ๔) เป็น "กฎหมาย" ด้วยกันฯ

"คำบัญชาโดยตรง" ตั้งข้อกำหนดเฉพาะกรณี "ข้อบังคับ ฯลฯ" ส่วนที่บังคับได้อาจมีทาง "ข้อกำหนด" แห่ต่างอื่นฯ "คำบัญชา รับรอง" กับ "บทประมวลกฎหมายแพ่งฯ" ที่ถูกรับรองกำหนดเรื่อง "กฎหมาย" ข้อบังคับเขามา "ไว้" ได้อย่างกว้างขวาง "บิตช่อง โห้"ฯ ไม่มี "ทาง ๒ แพร่ง" อย่างยุคก่อน ๆ ต่อไปฯ

เรื่อง "คำบัญชารับรอง" ก็ได้เคยมี "ปรากฏการณ์" พอคิด ดังเกิดได้ยุคสุโขทัย แม้ยุค "กฎหมายตรา ๓ ดวง" ก็เช่นกันฯ เรื่อง "บท" ข้อกำหนดหลักเกณฑ์ ฯลฯ ดังเกิดส่วนสำคัญไปทางหลักการ ประมวลกฎหมาย^(๑) ดังเกิดไปถึงหลักธรรมแห่งกฎหมาย (Rule of

(๑) เรื่อง "ประมวลกฎหมาย"ฯ เคยได้มีข้อคิดคงต่อไปนี้ ฯลฯ ในวารสาร ธรรมศาสตร์ เล่ม ๑ ตอนที่ ๓ หน้า ๕๖๒ มีโน้ตระบุข้อสมมุตินี้ ฯลฯ

La Formation du Mariage etc. en Droit Siamois, N.C. Châruvas- tra, page 224 "Le Siam ne manque pas certes de loi ni de règles juridi- ques; la codification aura pour effet de placer ces lois dans un ordre methodique, systematique. Avec des dispositions éparses, on formera un tout, un ensemble coordonné selon le plan établi par avance. La codifica- tion mettra le droit du pays dans un état de clareté, de logique et de précision accessible à tous et garantira le droit des individus membre du groupement politique" Page 223 "Le code cherche à stabiliser le droit dans l'intérêt commun des peuples vivant dans le même groupement" Page 222 "...en prenant pour base les principes de droit existants dans le pays et en les modifiant à l'aide des principes étrangers jugés utiles et praticables. --- une adaptation du droit national aux principes moder- nes étrangers,"

Law) ก็ยังพอได้ ๆ เมื่อถูก "รับรอง" แล้วเรื่อง "กฎหมาย" นั้น
ส่วนรวมย่อมเป็นไปได้ดังกล่าวนั้น ๆ

ในยุคลัทธิเรื่อง "คำบัญชา" ฯลฯ ดังเกิดจากถ้อยคำหรือ
ความลุ่มล้ำค้ำ "ศิลาจารึก" แสดงไว้ ๆ ข้อกำหนดปรากฏไปทาง
"มนุษย์สังคม" พลเมือง "ประชากร" มีอธิปไตยเสรี ได้การ "รับ
รอง" โดยฝ่าย "ประมุข" เป็นไปตามนั้น ๆ^(๑) ท่านองเรื่องได้มีอยู่
แล้วยืนยัน (ต่างกับประเทศที่ดั่ง "ประกาศ" ให้มีกันได้) ซึ่งพอ
จะดังเกิดเป็นเรื่อง "คำบัญชารับรอง" ได้ด้วย ๆ ในยุคนั้นมีได้ก่อนนั้น
หรือต่อมาย่อมอาจมีปรากฏดังเกิดกันได้ ฯลฯ

พงศาวดารชาติไทยฉบับพระบริหารเทพธานีฯ ดังเกิด "ไทย"

(๑) หลักศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงฯ มีข้อความสำคัญพอคิดสังเกตทางอีก
ด้านหนึ่งเป็นท่านองว่ารับรอง "ประกาศ" อธิปไตยเสรีภาพ "ประชากร" พลเมือง
สุโขทัย ฯลฯ ในยุคหกเจ็ดร้อยปีมานั้น ๆ ประเทศอื่นก็ได้มี "ประกาศ" ไว้ ประเทศ
อังกฤษพระเจ้า "ฮอห์น" ประกาศ Magna Carta ค.ศ. ๑๒๑๕ เรื่องของอเมริกัน
ค.ศ. ๑๗๗๖ ฝรั่งเศสมีเรื่อง ค.ศ. ๑๗๘๘ ฯลฯ

เรื่องของประเทศเหล่านั้น "ประชากร" เรียกร้อง (บังคับ) ต้องการให้มีแสดง
ไว้ ฯลฯ ส่วนที่ปรากฏในหลักศิลาจารึกสุโขทัย "ประมุข" สังคมแสดงเรื่องที่ปรากฏ
ประพจน์กันมาก่อนหรือมีอยู่สมัยทำศิลาจารึกตามเป็นจริงมากกว่าอื่น ฯลฯ จึงเป็นผล
พอสังเกตเป็นการ "ประกาศรับรอง" ดังกล่าวนั้น ๆ คึกคักเรื่องของ "คำบัญชา
รับรอง" สังเกตโดยบทความนี้

ในตอนก่อน ได้สังเกตข้อความสำคัญที่หลักศิลาจารึกแสดงไว้ ๆ นอกจากได้
ข้อคิดเรื่อง "ข้อกำหนด" จากฝ่าย "ประชากร" บงคับเอาประโยชน์ฯ และได้จาก
ฝ่าย "ประมุข" บังคับโดย "คำบัญชา"ฯ ก็มีข้อความต่อไปนี้ว่าสังเกตการรับรอง
"ประกาศ" อธิปไตยเสรีภาพดังกล่าวนั้น ๆ ได้ด้วย

ใครใคร่ค้าช้าง ค้า.....ใครจักมัลล.....เล่น.....ใครจักมัลลหัว.....หัว.....
สร้างบ้านมากบ้านพาลหัวเมืองนี้ทุกแห่ง.....ใครสร้างได้ไว้แก่มัน.....บ้านมากบ้าน
พลพ้อเรือน.....ไว้แก่มัน.....

"คำบัญชารับรอง" มีทางสังเกตเคยได้มีมาคิดได้ ในยุคสุโขทัยฯ ก็ได้มา
ปรากฏชัดประมวลกฎหมายแห่งฯ ซึ่งมี "ประกาศ" ประมวลกฎหมายนั้นแสดงได้
ดังที่คิดสังเกตไว้ในบทความตอนนี้ ฯลฯ

สืบต่อกันมาไม่น้อยกว่า ๗๐๐๐ ปี (อพยพจากแหล่งย่านภูเขาสัตตโค
เขตติดต่อมองโกเลีย-รัสเซีย ฯลฯ) ปราบกฎเรื่อง “ประมุข” หมู
คณะตั้งคมได้มีสืบต่อมานานแล้ว ฯลฯ เมื่อในยุคสุโขทัยพอดังเกิด
ความสำคัญได้ทำนองที่กล่าวมา ก็น่าจะคิดอยู่เหมือนกันว่าในกาลก่อนๆ
ได้เคยมีแล้วสืบมาแนวเดียวกัน?

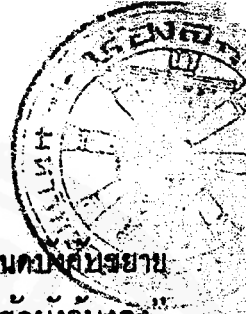
ถัดจากยุคสุโขทัยมาปรากฏเรื่อง “กฎหมายเป็นคำบัญชา” มี
ในมาตรา ๒๓ ลักษณะอาญาหลวง (พ.ศ. ๑๘๘๕) ต่อมาในเรื่องตาม
ระบุใน “กฎหมายตรา ๓ ดวง” ซึ่งถือ “กฎหมาย” เป็นคำสั่งโดย
ตรง ฯลฯ ก็ได้มีเรื่องคิดเห็น “กฎหมายนั้นคือเป็นข้อบังคับ ฯลฯ”
ดังเกิดเรื่อง “อนุญาต” ฯลฯ อันเป็นการรับรองโดยปริยายสำหรับ
กรณี “ประชากร” ประพจน์เรื่องที่ไม่มี “ตั้ง” ไว้ใน “เด็กเซอร์”
ท้าวความถึงข้างต้น^(๑) กับใน “ประกาศ” ประมวลกฎหมายแพ่ง ฯลฯ
ฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖ แต่งตั้งได้ ฯลฯ

เรื่อง “คำบัญชารับรอง” โดยตรง (มีเป็นได้ทำนองยุคสุโข-
ทัย) พอดังเกิดได้อีกตาม “ประกาศ” และ “บท” ประมวลกฎ-
หมายแพ่งฯ (เริ่ม พ.ศ. ๒๔๖๘)^(๒) เปิดทางให้เรื่องของ “กฎหมาย”
พึงเป็นไปได้ดังกล่าวในเริ่มต้นของบทความตอนนี้ “คำสั่ง” โดยตรง

(๑) “เด็กเซอร์” (เสด็จในกรมหลวงราชบุรีฯ) คำสอนที่โรงเรียนกฎหมาย
ร.ศ. ๑๑๗ พ.ศ. ๒๔๔๒ จ.ศ. ๑๒๖๑ กรุงเทพฯ บรรณาธิการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๖๘ หน้า
๒-๔, ๗, ๑๐๖-๑๐๗ ฯลฯ

“กฎหมายตรา ๓ ดวง” บางที่เรียก “กฎหมาย ๒ เล่ม” หมอบรัดเล ตีพิมพ์
ครั้งที่หก จ.ศ. ๑๒๔๔ ร.ศ. ๑๐๑ พ.ศ. ๒๔๒๕

(๒) “ประกาศ” และบทประมวลกฎหมายแพ่งฯ ที่ใช้กันอยู่เวลานี้ “วัฒน-
บรรณาการ” พิมพ์ รวม ๖ บรรพ พ.ศ. ๒๔๘๘ “ประกาศ” บรรพ ๑-๒ และ ๓
สำคัญมาก และมาตรา ๑-๔ สำคัญที่สุด ควรอ่านคิดตั้งเถิดคืบข้างจะดี ฯลฯ

ได้จากัดต้องเป็น “บทบัญญัติ”^(๑) สำหรับแผนกำหนดบังคับเรียน
ออกไปไม่จำกัดเฉพาะที่ “ตั้ง” โดยถือสถานที่บังคับได้ “ข้อบังคับฯ”
(มาตรา ๔) รวมจากฝ่าย “ประชากร” ด้วย ฯลฯ^(๒)

บทความตอน ๓ นี้มีเรื่องคิดสังเกตร:-

ข้อคิดการตั้งเดิมนั้นไปทางปรากฏ “กฎหมาย” หรือ “กฎ-
หมาย” ตามที่มีเรียกขานเขียนใช้กันนั้นมา^(๓) และมี “บท” อ่าน
พบกันต่อไปไม่ลงเรื่องกัน ฯลฯ^(๔)

(๑) เมื่อก่อนนี้ “พระบรมราชโองการ” สถานใดเป็นหนังสือหรือมีใช้ก็บังคับ
ได้ “กฎหมายเป็นคำบัญชา” ตามลักษณะอาญาหลวง มาตรา ๒๐๑ “กฎหมายตรา ๓
ดวง” หรือฉบับพิมพ์ ร.ศ. ๑๒๓ เรียก “กฎหมายเล่ม ๑-๒ ราชบุรี” มีลักษณะ
อาญาหลวงในหน้า ๑๕๖ ฯลฯ ควรอ่านหน้า ๑๕๘ สังเกตคำว่า “.....พระเจ้าอยู่หัว
บัญญัติไว้.....” คำว่า “.....ท่านสั่งให้กระทำการ.....” คำว่า “.....รับสั่ง.....” ฯลฯ
ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๘๑/๒๔๘๑ ที่ ๖๒๕/๒๔๘๔ มีปรากฏการณ์ ควรอ่านคิดสังเกตร
ด้วย “ประกาศ” และมาตรา ๔ ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖ อ่านเทียบ
ดูกับมาตรา ๔ ฉบับใช้อยู่เวลานี้ จะช่วยให้เห็นความสำคัญได้ ฯลฯ

(๒) “เล็กเซอร์” หน้า ๒-๔, ๑๐๖-๑๐๗ ฯลฯ ได้สังเกต “คำสั่ง” บังคับได้
ที่ไม่มี “สั่ง” ประชากรประพฤติก็นับได้ ฯลฯ อีกประการหนึ่ง “กฎหมาย” เป็น “คำ
สั่ง” ครั้นแล้ว “กฎหมายนั้นคือ เป็นข้อบังคับ ฯลฯ” ในยุคใหม่สังเกตเรื่องรวม
ร่วมกันได้คงกล่าวข้างบนนี้ ฯลฯ

(๓) “กฎหมายตรา ๓ ดวง” ฉบับหมอบรัดเล คำ “กฎหมาย” สกตด้วยอักษร
“ค” ฉบับ “ราชบุรี” สกตด้วยอักษร “ฎ” อย่างที่เขียนกันต่อมา ฯลฯ

(๔) ในส่วนทางคำค้นความคิดเห็น ฯลฯ บ้างก็ว่า “กฎหมายเป็นคำบัญชา” หรือ
เป็น “คำสั่ง” ฝ่ายอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ “อำนาจนิติบัญญัติ” ฯลฯ บางทีก็
ว่าเป็นเรื่อง “ข้อบังคับของผู้ปกครองแผ่นดิน” ฯลฯ

ในยุคที่ใช้ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ก็ยังมีว่า “กฎหมาย” เป็นแบบเดิมตาม
มาตรา ๒๐ ลักษณะอาญาหลวง มาตรา ๔ ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖
อธิบายในยุคที่ใช้ “รัฐธรรมนูญ” ด้วย ฯลฯ

เรื่อง “เจตจำนงของประชาชนพลเมือง ฯลฯ” มีระบุถึงในบัญญัติสาถกด้วย
สิทธิแห่งมนุษยชน บทที่ ๒๐ ฯลฯ เรื่อง “เจตนา” กำหนดกำเนิด “กฎหมาย”
กฎหมายได้แก่ “ข้อบังคับ ฯลฯ” น่าจะนำมาถองคิดกันบ้าง

“ลักษณะอาญาหลวง” มีข้อความดังนี้^(๑)

“มาตรา ๒๑ มีพระบรมราชโองการ พระราชบัญญัติ พระราชกำหนดกฎหมาย ตั้งแต่งไว้ประการใด ให้ทำตาม ถ้าผู้ใดมิกระทำตาม ทำนอกทำเหนือพระราชโองการ พระราชบัญญัติ พระราชกำหนดกฎหมายก็ดี ฯลฯ ท่านให้ลงโทษ ๖ เดือน”

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๖๖ มีข้อความระบุในมาตรา ๔ ดังนี้

“มาตรา ๔ คำว่า “กฎหมาย” ให้หมายความเฉพาะแต่ประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎหมาย พระราชกฤษฎีกา กฎพระราชกำหนดอื่น ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้บัญญัติขึ้น และประกาศใช้เป็นกฎหมาย”

ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ที่ใช้อยู่เวลานี้มีข้อความดังนี้

“มาตรา ๔ อันว่ากฎหมายนั้น ท่านว่าต้องใช้ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติใด ๆ แห่งกฎหมายตามตัวอักษร ฤตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ

เมื่อใดไม่มีบทกฎหมายที่จะยกมาปรับคดีได้ ท่านให้วินิจฉัยคดีนั้นตามคลองจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น

ถ้าและไม่มีจารีตประเพณีเช่นนั้น ท่านให้วินิจฉัยคดีอาศัยเทียบบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง และถ้าบทกฎหมายเช่นนั้นไม่มีด้วยซ้ำ ท่านให้วินิจฉัยตามหลักกฎหมายทั่วไป”

(๑) “กฎหมายตรา ๓ ดวง” ฉบับ “ราชบุรี” หน้า ๑๕๑ “ลักษณะอาญาหลวง” ได้มีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๑๘๘๕ มาปรากฏใน “กฎหมายตรา ๓ ดวง” ศักราช ๑๑๖๖ (พ.ศ. ๒๓๔๑) ประมวลกฎหมายแพ่งฯ เริ่มค้นใช้ พ.ศ. ๒๔๖๘ “คำบัญชาโดยทรง” แปลรูปพอสังเกต “กฎหมาย” เป็นเรื่อง “ข้อบังคับ ฯลฯ” เรื่อง “เจตจำนง” กำหนดกำหนดของมัน ฯลฯ

เรื่องที่คิดสังเกตได้หลายกรณี ๑ “กฎหมายเป็นคำบัญชา” หรือว่าได้แก่ “ข้อบังคับ ฯลฯ” เฉพาะอย่างยิ่งในยุคประมวลกฎหมายแพ่งฯ ที่ใช้อยู่เวลานี้ :-

(๑) ในยุค “กฎหมายนั้นคือคำสั่งทั้งหลายของผู้ปกครองว่าการแผ่นดิน^(๑) ฯลฯ” (ลักษณะอาญาหลวงมาตรา ๒๑ “เด็กเซอร์” หน้า ๒-๔) “กฎหมายเป็นคำบัญชา” ถือใช้กันอยู่ในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราช การตั้ง “คำสั่ง” แดงออก (พระราชโองการฯ) ไม่จำเป็นต้องเป็น “หนังสือ” ย่อมบังคับได้โดยพระบรมเดชานุภาพฯ

ถึงกระนั้นก็ตาม เริ่มต้นใช้ประมวลกฎหมายแพ่งฯ^(๒) ซึ่งอยู่ในระหว่างยุคดังกล่าวแล้ว (พ.ศ. ๒๔๖๔) ความก็ได้ปรากฏ “คำสั่ง”

(๑) “กฎหมายตรา ๓ ดวง” ตอนต้น “พระธรรมศาสตร์” (ฉบับหมอบรัดเล หน้า ๑ ฯลฯ “ราชบุรี” หน้า ๘ ฯลฯ) สังเกตเรื่องเริ่มต้นการมี “ประมุขสังคม” ว่า การแผ่นดิน (สังคมภิบาล) เริ่มกรณีมีเรื่อง “กฎหมายเป็นคำบัญชา” รวมทั้งการ “ตัดสิน” ข้อพิพาท ฯลฯ ในลักษณะอาญาหลวงช่วยให้สังเกตนึกได้ฯ

“.....กรณีอยู่มากก็เกิดวิาทแก่กัน หากผู้ใดจะบังคับบัญชามิได้ ผู้ชนทั้งหลาย มาสโมสรประชุมพร้อมกัน จึงได้ตั้งสมเด็จพระมหาบุศราชเจ้าขึ้นเป็นอธิบดี มีพระนามกรชื่อว่า พระเจ้ามหาสมมติราช ประกอบไปด้วยสัตว์พิธวัน ๓ ประการได้ผ่านทวีปทั้ง ๔ ฯลฯ”

“บานพะแนง” กฎหมายตรา ๓ ดวง มีเรื่องการ “ตัดสินคดีพิพาท” อีกทั้งเรื่องกำเนิดเกิด “กฎหมายคำบัญชา” ฯลฯ บทบัญญัติ “กฎหมายตรา ๓ ดวง” นี้ เป็นตัวอย่างแบบฉบับ “บทบัญญัติ” กฎหมายคำบัญชาได้คี่ ฯลฯ

“กฎมนเฑียรบาล” เป็นตัวอย่าง “บทบัญญัติ” เพื่อประโยชน์ “ประมุขสังคม” ในฉบับ “ราชบุรี” หน้า ๕๓ มีไว้ว่า “.....กฎมนเฑียรบาลเป็นกฎหมายส่วนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวส่วนมาก” ฯลฯ

(๒) ลักษณะอาญาหลวง พ.ศ. ๑๘๔๕ มาจนถึงเริ่มใช้ประมวลกฎหมายแพ่งฯ พ.ศ. ๒๔๖๔ ประมาณระยะเวลา ๕๑๓ ปี “คำบัญชา” จึงเริ่มเปลี่ยนแปลง ฯลฯ

ทางส่วน แพร่งและพาณิชย์ ต้องเป็นหนังสือ “บทบัญญัติ” (ดังเกิดจาก “ประกาศ” และมาตรา ๓-๔) เริ่มยุค “รัฐธรรมนูญ” (พ.ศ. ๒๔๗๕) จำต้องเป็น “บทบัญญัติ” ทุกกรณี ฯลฯ^(๑)

(๒) ในยุค “กฎหมายเป็น (คำสั่ง) คำบัญชา” นั้นๆ ดังเกิดเป็นว่า “สั่ง” โดยตรงเป็นการกำหนดเฉพาะกรณีเป็นรายเรื่องๆ ไป^(๒) กรณีที่ไม่มี “สั่ง” ไว้ก็บังคับได้ รวมทั้งข้อกำหนดทางจารีตประเพณี หลักกฎหมายทั่วไปก็เช่นกันฯ ปฏิเสธความจริงไม่ได้^(๓)

ดังเกิดเป็น “ทาง ๒ แพร่ง” (แสดงไว้ใน “ประกาศ” ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖) ในยุคนั้นๆ “คำสั่ง” บทบัญชา เป็น “กฎหมาย” แต่กฎหมายก็ไม่มี “คำสั่ง” บทบัญชา ส่วนสารที่บังคับได้เพียงประการเดียวฯ เป็นไปอย่างที่กล่าวในวรรคก่อน ฯลฯ

ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ที่ใช้อยู่เวลานี้ กับ “ประกาศ” ใช้ประมวลกฎหมายนั้นๆ ฯลฯ ให้ข้อกำหนดเรื่อง “กฎหมาย” ทางส่วน แพร่งและพาณิชย์” ไว้อย่างกว้างขวาง ฯลฯ “คำสั่ง” โดยตรงหรือ “คำบัญชาโดยตรง” แปลรูปเรื่องเป็น “คำบัญชารับรอง” บทประมวลกฎหมายจัดทำเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก มี “ประกาศ” ระบบ “สั่ง” ถือใช้บังคับตามนั้นๆ^(๔) เรื่อง “กฎหมาย” มีมาตรา ๕ กำหนดหลัก

(๑) เรื่อง “พระบรมราชโองการ” ฯลฯ มีปรากฏการณ์ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๘๑/๒๔๘๑ ที่ ๖๒๘/๒๔๘๔ ควรหาอ่านสังเกตไว้บ้าง ฯ

(๒) ลักษณะอาญาหลวงตอนเริ่มต้น บทลักษณะอื่นๆ ใน “กฎหมายตรา ๓ ดวง” ตลอดจน “ประกาศ (กฎหมาย) รัชกาลที่ ๔ พระราชบัญญัติ ฯลฯ อ่านคิดดูสังเกตได้ ฯลฯ

(๓) “เล็กเซอร์” หน้า ๔-๗, ๑๐๖-๑๐๗ “ประกาศ” ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖ ฯลฯ

(๔) วารสารธรรมศาสตร์ เล่ม ๑ ตอนที่ ๓ หน้า ๕๕๓-๕๕๘ มี “ประกาศ” และบทประมวลกฎหมายแพ่งฯ บางมาตราฯ ทั้งส่วนฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖ กับที่ใช้กันอยู่เวลานี้ ฯลฯ

เกณฑ์เป็นกลาง รวมส่วนที่บังคับได้ มิใช่ “กฎหมายเป็นคำบัญชา”
ดั้งเดิม และ “ทาง ๒ แพร่ง” เป็นอันหมดไปด้วย

(๓) ในยุคก่อนใช้ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ที่ว่ากันว่า “กฎหมายเป็น (คำสั่ง) คำบัญชา” ก็โดยดำริคิดไปคิดถือเอาตัววัตถุ “ปรากฏการณ์” (เช่นบทคำบัญชา “ซื้อ” เรียกขานฯ) เป็นกฎหมาย
เดี่ยวเองฯ ข้อกำหนดโดยมาตรา ๑-๔ ประมวลกฎหมายแพ่งฯ แดง
ถึงเกิด “กฎหมาย” เป็นมิใช่ “ปรากฏการณ์” เหล่านั้น หรือที่เรียก
ขานกัน หากเป็นสารสัทธิตที่มันเหล่านั้นฯ ฟังแสดงพิจารณาได้มาถึง
ใช้บังคับได้ ซึ่งถ้าคิดสังเกตทบทวน ปรากฏได้แก่ “ข้อบังคับ” ในความ
ประพฤติกของบุคคล ฯลฯ

(๔) “ข้อบังคับ ฯลฯ” อันเป็นสารสัทธิตได้จาก “ปรากฏ
การณ์ทางด้าน “คำบัญชา” หรือทางด้าน “ประชากร” ประเพณี
หลักกฎหมาย ฯลฯ ก็เป็น “ข้อบังคับ ฯลฯ” ด้วยกัน “กฎหมาย” ได้แก่
“ข้อบังคับ ฯลฯ” าก็คือ “กฎหมาย” นั้นมิใช่อะไรอื่นฯ ถ้าคิดซึ่งถึง
“กำเนิด” ของมันถึงเกิดได้แก่ “เจตนามนุษย์” ด้วยกัน ฯ มาตรา ๔
ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ได้รวมเรื่องไว้ด้วยกันได้ ฯลฯ^(๑)

(๑) “กฎหมายตรา ๓ ดวง” ฉบับ “ราชบุรี” (ร.ศ. ๑๒๓) “ลักษณะอาญา
หลวง” มีในหน้า ๑๕๖ ฯลฯ และมาตรา ๒๐ อยู่ในหน้า ๑๓๔ ฯลฯ ในหน้า ๑๕๖ ระบุ
ลักษณะนี้มีใช้กันมาตั้งแต่ “พุทธศักราช ๑๘๔๕” ซึ่งรวมระยะเวลาร่วม ๖๐๐ ปี จึงมา
ปรากฏเป็นเรื่อง “กฎหมาย” ได้แก่ “ข้อบังคับ ฯลฯ” ได้ทางสะดวกคิดสังเกตกัน

อนึ่ง “ลักษณะอาญาหลวง” เริ่มต้นท้าวความถึง “คัมภีร์พระธรรมศาสตร์”
ได้จากแหล่งศักดิ์สิทธิ์ “จักรวาลบรรพต ฯลฯ” (ในหน้า ๑๕๖.๑๐ ฯลฯ) “มนโธสารฤๅษี”
บอกเล่า ฯลฯ มาปรากฏเป็น “เจตนามนุษย์” ให้กำเนิดข้อกำหนด “ข้อบังคับ ฯลฯ”
กฎหมายได้ ฯลฯ

ประกาศอิสรภาพรัฐธรรมนูญอเมริกัน ค.ศ. ๑๗๗๖ ก็มีกล่าวอ้าง “กฎหมาย
ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ที่พระผู้เป็นเจ้าวางไว้ ฯลฯ” แต่ “เจตนามนุษย์” ให้กำเนิดข้อ
กำหนด “กฎหมาย” เป็นเรื่อง “มนุษย์ลิขิต” ทั้งนั้น ฯ

เรื่องเป็นไปได้ ดังกล่าวมา ทั้งนี้ได้โดยมี “คำบัญชารับรอง” และ “บท” ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ที่ถูกรับรองเป็นพื้นฐานนำคิดทบทวนดังเกิดไป ฯลฯ “คำบัญชาโดยตรง” ดังข้อกำหนด “กฎหมายเป็นคำบัญชา” แบบเดิมหรืออย่างฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖ จำกัดเรื่องฯ มิอาจเป็นไปได้ ฯลฯ

ถ้าท่านได้ติดตาม “เรื่องของกฎหมาย” มาตั้งแต่ต้น คิดเห็นเป็นไปได้ดังสังเกตไว้ หรือเป็นได้อย่างที่คิดสังเกตเพื่อปรากฏดังกล่าวเกริ่นมานี้จะไม่อ่านเรื่องต่อไปนี้ก็ได้ โดยที่เป็นเพียงข้อคิดทางเหตุผลซับซ้อนวอกวนหลายทาง ทบทวนไปทางพิสูจน์เรื่องเป็นไปได้เช่นนั้นๆ ได้เป็นสำคัญ ฯลฯ

ก. ข้อคิดสังเกตส่วนรวม ฯลฯ

เริ่มเรื่องทางด้านประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้กันอยู่เวลานี้ รวม ๖ บรรพ ชอบที่จะอ่านคิดถึงเกิดความสำคัญเป็นเบื้องต้น คือ “ประกาศ” ประมวลกฎหมายนั้นๆ ที่ “สั่ง” ถือใช้ปกติ “เดชนภาพ” บังคับกัน อันเป็นเรื่อง สังเกตการเกิด มีประมวลกฎหมาย (Promulgation, Existence) และเป็นเรื่อง “คำบัญชารับรอง” ๖ ที่คิดถึงเหตุได้ในตอนนี้ ฯลฯ

อีกประการหนึ่ง คือ มาตรา ๔ ประมวลกฎหมายนี้ (๑) อ่านเอาความที่ธรรมดาหนึ่งคือฟังให้เรื่องได้ และแล้วคิดถึงเกิด “กฎหมาย” คำนี้เป็น “ประธาน” ต้นเรื่อง เนื้อหา ของมาตราบ้าง “กฎหมาย” นั้นๆ (๒) “ต้องใช้” จากแห่งปรากฏการณ์ระบุได้ และตามลำดับด้วย ๖ เนื้อหาที่ส่วนที่ฟังพิจารณาได้สารัตถะ ๖ เอาจาก “ปรากฏการณ์” ถือใช้บังคับคือ “กฎหมาย” ประธานข้อความบทมาตราบ้าง ๖ ถ้าจะว่าสารัตถะที่ส่วนที่บังคับได้ถือใช้จะไม่เป็น “ข้อบังคับ ฯลฯ” ก็จะเป็นอะไร ?

(๑) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “มาตรา ๔ อันกฎหมายนั้น ท่านว่าต้องใช้ ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติใดๆ แห่งกฎหมายตามตัวอักษร ฤตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้นๆ

เมื่อใดไม่มีกฎหมายที่จะยกมาปรับคดีได้ ท่านให้วินิจฉัยคดีนั้นตามคลองจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น

ถ้าและไม่มีจารีตประเพณีเช่นนั้น ท่านให้วินิจฉัยคดีอาศัยเทียบบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง และถ้าบทกฎหมายเช่นนั้นไม่มีด้วยซ้ำ ท่านให้วินิจฉัยตามหลักกฎหมายทั่วไป”

(๒) “กฎหมาย” คำนี้ได้ถูกนำมาใช้เริ่มตั้งแต่ต้นมาตรา ๑ ให้ความหมายเป็นกลาง ๖ เรื่องของ “กฎหมาย” มีเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจาก “บท” ประมวลกฎหมายฯ หรือ “ปรากฏการณ์” ทั้งหลายฟังแสดงข้อกำหนด “กฎหมาย” นั้นๆ มาตรา ๔ ช่วยให้เกิดสังเกตได้ดี ฯลฯ ส่วนเรื่องข้อกำหนดฟังได้จาก “ปรากฏการณ์” เป็นเรื่อง “ข้อบังคับ ฯลฯ” ก็สังเกตจากความตอนท้ายมาตรา ๓ พอได้ ฯลฯ

ในส่วนของรวมและก่อนอื่นระดับไว้ด้วยว่า เรื่องที่คิดดังเกิดที่บทความนี้แสดง มีบางกรณีคิดทบทวนและหรือเปรียบเทียบคิดดังเกิดซึ่งใกล้เคียงกันเพื่อช่วยให้เห็นทางและความสำคัญได้ อันที่จริง “เรื่อง” ที่เอามาคิดดังเกิดมันเป็นเรื่อง “หญ้าปากคอก” ผ่านไปผ่านมา ไม่คิดก็ไม่เห็นดังเกิดไม่ได้ แต่มันก็นำคิดโดยที่เป็นต้นเรื่องปลายเรื่องของกฎหมาย ฯลฯ

เรื่องที่คิดดังเกิดโดยบทความนี้แสดงอยู่แล้ว มุ่งทางด้าน “กำเนิด” ข้อกำหนดที่เรียกขาน “กฎหมาย” ดังเกิดเป็นว่ามนุษย์ “เจตนา” กำหนดเป็น “กำเนิด” นั้นๆ และเมื่อประพจน์แสดงออก “เกิด” ปรากฏแล้ว สารที่ถือใช้บังคับได้แก่ “ข้อบังคับ” ในความประพจน์ของบุคคล ฯลฯ

ดังนั้น จึงไม่รวมไปถึงว่า แหล่งที่มันเกิด “ปรากฏการณ์” พิจารณาเป็นประการใด มีกี่ชนิดจำพวกอะไรบ้าง ? และไม่รวมถึงว่า ข้อกำหนดอันให้สารสุดท้ายพิจารณาได้มาและ “ปรากฏการณ์” เองก็ต้องมีพฤติการณ์ลักษณะสารสำคัญประการใดบ้าง จึงครบองค์เป็น “ข้อบังคับ ฯลฯ” กฎหมายฯ ซึ่งเรื่องเหล่านี้จำต้องหาความรู้คิดดังเกิดกันเป็นอีกส่วนหนึ่ง^(๑) เฉพาะอย่างยิ่งตามหลักการปกครอง “สังคม” ประเทศชาติ (เช่นมาตรา ๒๑ ลักษณะอาญาหลวง หรือตามรัฐธรรมนูญ ฯลฯ) ซึ่งเป็นกรณีพิจารณาเพียงแต่ด้านสารวัตถุตาม “ปรากฏการณ์” กฎหมายเกิดขึ้น ไม่ซึ่งถึง “กำเนิด” ก่อนนั้น และมีใช้สืบต่อ “ปรากฏการณ์” ได้สารสุดท้าย “ข้อบังคับ ฯลฯ” ถือใช้บังคับกัน ฯลฯ

(๑) วารสารธรรมศาสตร์ เล่มที่ ๑ ตอนที่ ๔ หน้า ๒๐-๔๓๐ หาอ่านดูไว้บ้าง

“ความเค็ม” ให้เรื่องได้สังเกตในคอนตันของบทความนี้แสดง
เป็นว่า “กำเนิด” กฎหมายได้แก่ “เจตนามนุษย์” (Volonté) กำหนด
อันใดแสดงออกด้วยการประพฤติปรากฏขึ้นแล้ว ดำรงฤทธิ ก็ใช้
บังคับกันนั้น ๆ ได้แก่ “ข้อบังคับ ฯลฯ” (Rules of Conduct etc.)
ในยุคประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้กันอยู่เวลานี้ ก็พอมี
“เหตุ - ผล” คิดสังเกตเรื่องเป็นได้ทำนองเดียวกัน ๆ

ในยุคก่อนประมวลกฎหมายสมัยสมบูรณ์นิติทฤษฎีราชรัฐเริ่ม
จัดการศาลยุติธรรมได้มีต่อกันที่ “โรงเรียนกฎหมาย” ยังได้มีอธิบาย
“กฎหมาย” ว่าได้แก่ “ข้อบังคับ ฯลฯ” (๑) แต่ก็มุ่งไปทาง “ปรากฏ
การณ์” ดำรงฤทธิแหล่งเกิดปรากฏไม่ไปถึงเรื่องกำเนิด ซึ่ง “เจตนา”
มนุษย์เป็นธาตุที่กำหนดมันเกิดปรากฏขึ้น ๆ ไม่ไปถึงเนื้อหาเนื้อแท้
“ปรากฏการณ์” แสดงดำรงฤทธิถูกกำหนดได้คือ “ข้อบังคับ” ใน
ความประพฤติของบุคคลที่ใช้ปฏิบัติบังคับกัน ฯลฯ

ในยุคที่ใช้ประมวลกฎหมายอยู่นี้ ก็มีข้อคิดความเห็นทางเป็น
ว่า “กฎหมายได้แก่ข้อบังคับ ฯลฯ” แม้จะเพียงรวมปรากฏการณ์
เกิด “ข้อบังคับ” หรือ “กฎหมาย” แล้วแบ่งแยกเรื่องทั้งหลายเป็น
๒ ชนิด หรือ ๒ จำพวก ฯลฯ (๒) หากพิจารณาเป็นส่วนรวมพอได้ทาง
คิด “กฎหมายได้แก่ข้อบังคับ” มิใช่แหล่งเกิดหรือ “ปรากฏการณ์”
๒ ชนิดเหล่านั้น ลงเรื่องกับที่ได้สังเกตมาตั้งแต่ต้นนั้น ๆ พอได้ ๆ

(๑) “เล็กเชอร์” ที่ได้หาความถึงไว้ข้างต้น มีความสำคัญสังเกตได้ในหน้า

๓, ๔, ๗, ๑๐๖-๑๐๗ ฯลฯ

(๒) ก. “กฎหมายตามเนื้อความ” ข. “กฎหมายตามแบบพิธี” ฯลฯ วารสาร
ธรรมศาสตร์ เล่ม ๑ ตอนที่ ๔ หน้า ๔๒๐ ฯลฯ สังเกตชื่อเรียกเป็น “กฎหมายทั้ง ๒ ชนิด
นั้น ๆ

อย่างไรก็ดี ก็ยังมีข้อคิดความเห็นบางท่านกล่าวไว้ใน “คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” ที่ใช้กันอยู่ในเวลานี้เป็นว่า “กฎหมาย” ยุคนี้เป็นบทบัญญัติ “คำบัญชา” ซึ่งไปทางถือแห่งเกิดหรือปรากฏการณ์อยู่ตามเดิม ตามมาตรา ๒๑ ลักษณะอาญาหลวง มาตรา ๔ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖ นั้น ๆ^(๑) ทั้ง ๆ ที่ “ประกาศ” ใช้ประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ ฉบับที่ใช้กันอยู่เวลานี้ให้ยกเลิกไปหมดแล้ว ประมวลกฎหมายมาตรา ๓ ก็บังคับไว้เช่นนั้น ๆ และมาตรา ๔ กำหนดเรื่อง “กฎหมาย” ต่างกับที่แล้ว ๆ มาด้วย ข้อกำหนดหลักเกณฑ์เดิมขัดแย้งกันย่อมอ้างใช้ไม่ได้ต่อไป ฯลฯ

(๑) คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยพระยาเทพวิฑูรย์ พ.ศ. ๒๔๗๖ ตอนที่ ๑ หน้า ๒๒-๒๕ ฯลฯ อ้างเป็นทำนองว่ามาตรา ๔ ใหม่ เอามาตรา ๔, ๑๓, ๑๔ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖ มารวมกันจึงเป็นเช่นนั้น ๆ ฯลฯ ? แต่ทว่ารูปเรื่องหนึ่งคือข้อความหลักการมาตรา ๔ ใหม่แสดงเป็นอย่างอื่น เทียบกันไม่มีทางลงเรื่องพึงเป็นดังเดิมได้ ฯลฯ

เริ่มต้นมาตรา ๔ ใหม่ คำ “กฎหมาย” เป็นประธานแห่งเรื่องฯ สังเกต “กฎหมาย” มีเรื่องเป็นส่วนหนึ่ง และบทบัญญัติ ประเพณี หลักกฎหมายที่ระบุตัวไปเป็นเพียง “ปรากฏการณ์” ซึ่งทั้งนี้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ส่วนนี้ (ปรากฏการณ์) แสดงสารสัทธิดี “ข้อบังคับ ฯลฯ” ๆ คือ “กฎหมาย” ประธานแห่งเรื่องมาตรา ๔ ให้เอาใช้บังคับกัน ฯลฯ

เพียงแต่ระบุ “ข้อ” ว่าบทบัญญัติ ว่าจารีตประเพณี ว่าหลักกฎหมาย ฯลฯ รวมไว้ใน “บท” เรื่อง “กฎหมาย” ไม่มีเหตุผลจะให้ “กฎหมายเป็นคำบัญชา” และรวมเอา “จารีตประเพณี” เอา “หลักกฎหมาย” พลอยเป็น “บทบัญญัติ” กฎหมายคำบัญชาควรถูกได้ เฉพาะอย่างยิ่งที่จะให้ “กฎหมาย” เป็นอย่างเดิมก่อนใช้ประมวลกฎหมายที่ใช้อยู่เวลานี้ ฯลฯ

ประเพณี “มีน้ำหนักเท่ากับเป็นกฎหมาย” (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๔/๒๔๖๒) ส่วนหลักกฎหมายก็เป็นผลบังคับทำนองเดียวกัน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๘/๑๒๘ ที่ ๑๖๔/๒๔๖๕) แต่ทว่าทั้งสองกรณีไม่มีการระบุประกาศ “สั่ง” ซึ่งข้อกำหนด “บท” แสดงหลักเกณฑ์ ฯลฯ ย่อมมีอาจเป็น “บทบัญญัติ” กฎหมายคำบัญชาไปได้ ฯลฯ

คำคัญของ “เจตนา” ให้ความศักดิ์สิทธิ์มิได้ จะไม่มีทางหาเหตุผล
 ดังเกิดได้ เช่นเรื่องตามมาตรา ๑๑๒ ๑๓๖๗, ๑๓๗๒, ๑๔๕๗, ๑๔๖๒,
 ๑๖๐๗, ๑๖๕๗ ฯลฯ และปรากฏการณ์ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๖๘/๒๔๗๔
 ที่ ๗๑๕/๒๔๗๕ ที่ ๙๓๑/๒๔๗๐ ที่ ๑๒๗๓/๒๔๗๐ เป็นต้น

เรื่อง “เจตนา” มนุษย์ศักดิ์สิทธิ์ได้มีปรากฏการณ์หลาย ๆ
 ทางแสดงว่าเป็นสมบัติของมนุษย์ ดังเกิดไว้ตั้งแต่ “ความเป็นของตน”
 ตลอดจนใน “ประกาศ” ประมวลกฎหมายแพ่งฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๖
 ก็ดังเกิดได้ “รับรองโดยปริยาย” ได้มีมานานแล้ว ยุคประมวลกฎ
 หมายเบ็ดเตล็ดการ “รับรองโดยตรง” เริ่มเรื่องโดย “กฎหมาย
 ดัชนีระชาธิปไตย ร.ศ. ๑๒๗” ซึ่งเป็น “ประมวลกฎหมาย” ชุดแรก ๆ
 เช่นดังเกิด “องค์ความผิด” ถือเอา “เจตนา” เป็นสาระสำคัญ เรื่อง
 การดำเนินฐานเอาผิดเอาโทษ “โจรห้าเส้น” หมดไป ในประมวล
 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ฉบับที่ใช้อยู่เวลานี้ แสดงชัดยิ่งขึ้น และ
 นอกจากให้เรื่อง “ข้อบังคับ ฯลฯ” ดังกล่าวแล้วข้างต้น “เจตนา”
 ยังถูกรับรองศักดิ์สิทธิ์มุ่งประโยชน์สัมฤทธิ์ผลได้หลายทาง ดังเกิดไว้ต่อ
 ไปนี้

ในเนื้อหาเรื่องปรากฏจากข้อกำหนด มาตรา ๔, ๑๑๒, ๑๑๔,
 ๑๑๗ ฯลฯ หลักการคำคัญแสดงเป็นว่า “เจตนา” กระทำการแสดง
 ออก เข้าข่ายบังคับความรับรองกำหนดไว้ ได้ความคุ้มครองเอาประ
 โยชน์ไว้รับผิดชอบกันตามนั้น ๆ ตาม “กฎหมาย” เว้นแต่กรณีมี
 ข้อห้ามจำกัดบังคับเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นคำคัญ นอก
 นั้นแม้ในเรื่องมี “บทบัญญัติ” ไว้ ประพฤตินอกเหนือต่างไปก็เอา
 ประโยชน์ได้ ไม่เหมือนเรื่องครั้งกฎหมายเป็น “คำบัญชา” อย่าง

กำหนดโดยลักษณะอาญาหลวง มาตรา ๒๑ หรือที่เรียกกันว่า “บทกฎหมาย” (คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๒๙๙/๒๔๖๒ ที่ ๑๖๗/๒๔๖๕ ที่ ๑๔๔/๒๔๕๙) ความยุติธรรมมีได้ตามนั้นๆ อ้างอะไรอื่นไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๕/๒๔๖๕ ที่ ๕๓๐/๒๔๖๗) “สัญญา” ไม่ลบดั่งตัวพระราชกำหนดกฎหมาย

อีกประการหนึ่งนั้น “เจตนา” คักคักดีทริ แสดงออกแท้จริง สมบูรณ์ตามข้อกำหนดครบรองไว้ เมื่อเข้าข่ายบังคับข้อกำหนดเรื่องที่จะเอาประโยชน์สัมฤทธิ์ผลได้ตามมุ่งประสงค์และตามกฎหมายเกี่ยวข้องกำหนดไว้ ปรากฏการณ์ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๗๔/๒๔๗๗ ช่วยให้สังเกตได้คัก ถึงแม้กรณี “สัญญา” ก็ไม่จำเป็นต้องมี “สินจ้าง” อย่างสมัยก่อน เมื่อทำสัญญาก่อ “หนี้” ความผูกพัน (Vinculum Juris) ก็บังคับกันได้ (มาตรา ๑๙๔, ๒๑๓ ฯลฯ) ข้อตกลงทำกำหนดไว้ จำต้องถือปฏิบัติเยี่ยงข้อกำหนดกฎหมายได้พลอำนาจทางการบังคับกันๆ เรื่อง “สินจ้าง” เป็นเพียงพยานหลักฐานพิสูจน์แสดง “ประโยชน์” เหตุการตกลงกัน อันเป็นเรื่อง “ข้อเท็จจริง” นำสืบแสดงด้วยปรากฏการณ์ได้ ฯลฯ

เรื่องความคักคักดีทริของ “เจตนา”ๆ กำเนิดข้อกำหนดแสดงออกปรากฏเกิดสังเกตทาง “ปรากฏการณ์” พิจารณาได้สารลฤทธิ “ข้อบังคับ ฯลฯ” กฎหมายถือไว้บังคับกัน ฯลฯ เหล่านี้ จึงเป็นอันว่าพอจะคิดสังเกตเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ บทความตอนนั้นคิดสังเกตทางเรื่อง “ประมวลกฎหมายแพ่งฯ” และตอนก่อนๆ ทางเรื่อง “มนุษยกร” เรื่อง “ความเค็ม” ฯลฯ ก็มีความสำคัญลงเรื่องกัน ช่วยทางคิดเห็นเป็นไปได้ ฯลฯ

“ปรากฏการณ์” คำพิพากษานี้ก็นำมาด่างไว้ในบทความนี้
เพื่อประโยชน์การศึกษาหลายเรื่อง อ่านคิตบทจนดูช่วยการคิดเห็นดี
เหมือนกัน ฯลฯ เช่นที่ ๔๓๘/๓๒๘ หลักรัฐหมายทั่วไป ที่ ๓๓๑/๒๔๗๕
เรื่อง “บท” ๑ ที่ ๓๖๗/๒๔๘๕ ที่ ๒๓๘/๒๔๗๒ เรื่องข้อกำหนด
สัญญา ที่ ๔๕/๒๔๘๖ เรื่อง “ระบบแห่งการปฏิบัติ” ที่ ๘๘๘/๒๔๘๖
เรื่องการปรับ “บท” และเรื่อง “กฎหมาย” ประเทศอื่น ฯลฯ
เป็นต้น

ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยการแสดงความจำนงเข้าศึกษาในคณะต่าง ๆ

พ.ศ. ๒๕๐๖

โดยที่เป็นการสมควรวางระเบียบว่าด้วยการแสดงความจำนง
เข้าศึกษาในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๘๕ และข้อ ๔ แห่งข้อบังคับมหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษา และตอบโต้วิชาชั้นปริญญาตรี
ของ คณะศิลปศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาและตอบโต้วิชาชั้นปริญญา
ตรีของคณะศิลปศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ อธิการบดีจึงวาง
ระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. “ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยการแสดงความจำนงเข้าศึกษาในคณะต่าง ๆ พ.ศ. ๒๕๐๖”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันการศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๖
เป็นต้นไป

ข้อ ๓. นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ซึ่งสอบได้ได้ครบทุกลักษณะ
วิชาตามหลักสูตร มีที่ ๑ และกำลังศึกษาหลักสูตร มีที่ ๒ ภาคหนึ่ง
ประสงค์จะศึกษาในคณะศิลปศาสตร์ มีที่ ๓ และมีต่อไป หรือประสงค์
จะเข้าศึกษาในคณะนิติศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ หรือ คณะสังคมสงเคราะห์

คําสั่งรํ้ามหาวิทยาลัยนี้ ให้แสดงคว้ามจํานงตามแบบพิมพ์และยื่น
ต่อเตชานการคณะคิลปคําสั่งรํ้าภายในกําหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันเบิด
ภาคหนึ่งของสมัยศึกษาที่กําดังคักษาอยู่ในปีที่ ๒

ข้อ ๔ นักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อในคณะใดต้งศึกษาและสอบ
ได้วิชาเฉพาะด้านของ คณะนั้นให้ได้ครบทุกถักษณะวิชาตามหลักสูตร
ชั้นปริญญาตรี ปีที่ ๒ ของคณะคิลปคําสั่งรํ้า

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๖

(ลงนาม) พลเอก ถ. กิตติขจร
อธิการบดี

จํานักหอสมุด

หมายเหตุบรรณาธิการ

วารสารเล่มนี้เริ่มต้นด้วยบทความประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓-๓-๒ ข้อคิดบางประการ ฯลฯ โดยศาสตราจารย์ พระสารสาส์นประพันธ์ ต่อจากที่ได้ลงมาแล้วในเล่มก่อน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ท่านที่สนใจหาความรู้อย่างพิศดารได้เป็นอย่างดี

× × ×

ลำดับต่อมาวารสารได้นำเรื่อง การแบ่งส่วนงานของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา โดย ดร. สุชาติ จุฑาธมิต มาลงไว้จากบทความนี้จะช่วยให้ท่านผู้อ่านได้ทราบถึงการดำเนินงานทางต่างประเทศของสหรัฐ ซึ่งมีลักษณะเป็นพิเศษโดยเฉพาะของเขาย่างละเอียด ในปัญหาต่าง ๆ เริ่มแรกแต่อำนาจหน้าที่ของประธานาธิบดีในฐานะที่เป็นประมุขของฝ่ายบริหาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเป็นหัวหน้าสูงสุดในกระทรวงการต่างประเทศ หน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ การแบ่งส่วนงาน ฐานของข้าราชการในกระทรวงการต่างประเทศ ฯลฯ

× × ×

โดยที่ในปีการศึกษา ๒๕๐๗ คณะต่างๆ จะได้เริ่มรับนักศึกษา ซึ่งสำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในคณะศิลปศาสตร์เข้าศึกษาต่อคณะต่างๆ จึงต้องพิจารณาจัดหลักสูตรชั้นปริญญาตรีขึ้นใหม่สำหรับนักศึกษาทั้งเก่าๆ สำหรับคณะนิติศาสตร์ได้กำหนดวิธีการและจัดหลักสูตรขึ้น

ปริญญาตรีใหม่ชั้นแรกแล้ว จึงได้นำมาลงไว้เพื่อประโยชน์แก่นัก
ศึกษาของมหาวิทยาลัยและผู้สนใจโดยทั่ว ๆ ไป

× × ×

สำหรับข่าวความเคลื่อนไหวของมหาวิทยาลัย ได้นำบันทึก
มติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งที่ ๕,๖/๒๕๐๖ บันทึกมติที่ประชุม
คณาธิปไตย ครั้งที่ ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒/๒๕๐๖ และข้อบังคับระเบียบ
ของมหาวิทยาลัยที่ได้ออกในระยนี้มาลงไว้ด้วยแล้ว

× × ×

สำหรับแผนกฤษฎีกาก็ได้ลงบทกฎหมายที่ได้ประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาแล้ว ต่อจากเล่มก่อนจนถึงต้นเดือนสิงหาคม ๒๕๐๖

—

สำนักหอสมุด

วารสาร

ธรรมศาสตร์

แผนกกฎหมาย

สำนักหอสมุด

วารสาร “ธรรมศาสตร์”

แผนกกฎหมาย

สารบัญ

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๘๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

หน้า ๗๕๗

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมการขนส่ง)

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๘๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

หน้า ๗๖๑

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมชลประทาน)

พระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอบ่อพลอย อำเภอไทรโยค

อำเภอหนองเรือ อำเภอหนองสองห้อง

อำเภอประทาย อำเภอห้วยแถลง อำเภอ

ละหานทราย อำเภอกุยบุรี อำเภอ

ตาพระยา อำเภอหนองไผ่ อำเภอ

นาเชือก อำเภอวัดเพลง อำเภอ

พัฒนานิคม อำเภอภูกระดึง อำเภอ

ปรางค์กู่ อำเภอท่าช้าง อำเภอ

(๖)

บ้านด่านลานหอย อำเภอบ้านคาง อำเภอสว่างอารมณ์ และอำเภอกุดชุม พ.ศ. ๒๕๐๖ หน้า ๗๖๖

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๘๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ หน้า ๗๗๐

(ว่าด้วยการเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ)

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบ

ตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) หน้า ๗๗๒

พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุน

อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๖

หน้า ๗๗๓

พระราชกฤษฎีกาก่อนสภาพที่ดิน

อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

ในท้องที่ตำบลหนองไม้แดง

อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. ๒๕๐๖

หน้า ๗๗๔

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๑

หน้า ๗๗๕

กฎ ก.พ. ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

(ค)

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๘๘ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมประมง)

หน้า ๘๐๒

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๘๙ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในสำนักปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง)

หน้า ๘๐๖

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๙๐ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมบัญชีกลาง)

หน้า ๘๐๖

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๙๑ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ)

หน้า ๘๐๘

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๙๒ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในสำนักงานสถิติแห่งชาติ)

หน้า ๘๑๑

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม

พ.ศ. ๒๔๙๘

หน้า ๘๑๓

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
ออกตามความในพระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราค่าภาคหลวงดีบุก
พุทธศักราช ๒๔๗๖

หน้า ๘๑๕

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๐๖

หน้า ๘๑๕

(ง)

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมสามัญศึกษา)

หน้า ๘๑๘

กฎ ก.พ. ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๖

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๔ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมโรงงานอุตสาหกรรม)

หน้า ๘๒๑

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมประชาสัมพันธ์)

หน้า ๘๒๓

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน

ในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลโนนศิลา

อำเภอสหัสขันธ์ และตำบลบึงวิชัย

ตำบลเหนือ ตำบลกาฬสินธุ์ ตำบลไผ่

ตำบลม่วงนา อำเภอเมืองกาฬสินธุ์

จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๐๖

หน้า ๘๒๘

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การทอผ้า

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖

หน้า ๘๓๒

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมทางหลวง)

หน้า ๘๓๓

(๑)

กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติ

ควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๓๘

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๔๐

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๔๓

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๔๔

กฎ ก.พ. ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๖

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๗๕๐

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ)

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๘ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๕๒

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๙ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๕๔

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในสำนักปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข)

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๐๐ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๕๗

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมสหกรณ์ที่ดิน)

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๐๑ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๕๘

(ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ในกรมวิเทศสหการ)

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณ

ที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลหัวหมาก

อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร

พ.ศ. ๒๕๐๖

หน้า ๘๖๐

(ฉ)

กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ

คุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๖๔

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๖๖

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖๘ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๖๘

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖๙ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๗๐

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๐ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๗๒

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๗๔

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๒ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๗๖

พระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราสุภาษณา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๖

หน้า ๘๗๘

กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ

คุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๘๑

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๔ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๘๓

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๘๕

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๘๗

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๙๐

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๘ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๙๓

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

หน้า ๘๙๖

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๐ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสุรา

พ.ศ. ๒๔๙๓

หน้า ๘๙๘

(ช)

พระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล

พ.ศ. ๒๕๐๖

หน้า ๘๕๕

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๕

ว่าด้วยการรับฝากเงินออมสิน

หน้า ๕๔๓

สำนักหอสมุด

๓๕๓

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๘๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๙๓

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรรมการขนส่ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๔) และมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓ ก.พ.
ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรรมการขนส่ง กระทรวง
คมนาคม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๖๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๔๙๓

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับ
บัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ

อย่างอื่น

ช่างจัตวา

พนักงานวิทยุจัตวา

เทียบกับ

ตำแหน่ง

เสมียนพนักงาน

”

เป็นตำแหน่ง

ผู้บังคับบัญชา

๑๕๘

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ

เทียบกับ

เป็นตำแหน่ง

อย่างอื่น

ตำแหน่ง

ผู้บังคับบัญชา

พนักงานควบคุมจราจร

ทางอากาศจั่ว

เสมียนพนักงาน

ผู้ตรวจการขนส่ง

ทางบกจั่ว

„

ช่างตรี

ประจำแผนก

นายช่างตรี

„

สถาปนิกตรี

„

พนักงานควบคุมจราจร

ทางอากาศตรี

„

พนักงานตรวจการ

ขนส่งทางอากาศตรี

„

ผู้ตรวจการขนส่ง

„

ทางบกตรี

นายสถานีวิทยุ

การบินตรี

„

สถานีวิทยุการบิน ใน

ฐานะหัวหน้าส่วนราช

การที่ต่ำกว่า หัวหน้า

แผนก

นายท่าอากาศยานตรี

„

ท่าอากาศยาน ใน

ฐานะหัวหน้าส่วนราช

การที่ต่ำกว่า หัวหน้า

แผนก

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ อย่างอื่น	๗๕๕ เทียบกับ ตำแหน่ง หัวหน้าแผนก	เป็นตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชา
หัวหน้าราชการ		
พนักงานพัสดุ	"	
พนักงานควบคุมจราจร ทางอากาศโท	"	
พนักงานสอบสวน อากาศยาน	"	
พนักงานตรวจการ ขนส่งทางอากาศโท	"	
ขนส่งจังหวัด	"	ส่วนราชการขนส่งประจำ จังหวัด ในฐานะ หัวหน้าแผนก
ผู้ตรวจการขนส่ง ทางบกโท	"	
พนักงานขนส่ง ทางบกโท	"	
นายแพทย์	"	
นายช่างโท	"	
สถาปนิกโท	"	
นายสถานีวิทยุการบินโท	"	สถานีวิทยุการบิน ใน ฐานะหัวหน้าแผนก ท่าอากาศยาน ใน ฐานะหัวหน้าแผนก
นายท่าอากาศยานโท	"	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	๗๖๐ <u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
บุคลากร	หัวหน้าแผนก	
นิติกร	"	
นายช่างเอก	หัวหน้ากอง	
สถาปนิกเอก	"	
นายท่าอากาศยานเอก	"	ท่าอากาศยาน ใน ฐานะหัวหน้ากอง
พนักงานตรวจการ		
ขนส่งทางอากาศเอก	"	
พนักงานขนส่งทางบกเอก	"	
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ		
สำนักงานการบินพลเรือน	"	
เลขานุการกรม	"	สำนักงานเลขานุการ กรม ในฐานะหัวหน้า กอง
ผู้อำนวยการสำนักงาน การบินพลเรือน	รองอธิบดี	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๔๐ ตอนที่ ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๘๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๙๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมชลประทาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ ให้ใช้บังคับแก่กรมชลประทาน กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๓๘ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พยาบาลจิตเวช	เสมียนพนักงาน	
พนักงานบัญชีจิตเวช	"	

๗๖๒

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ

เทียบกับ

เป็นตำแหน่ง

อย่างอื่น

ตำแหน่ง

ผู้บังคับบัญชา

ช่างจัตวา

เสมียนพนักงาน

นายประตุน้ำจัตวา

„

ที่ทำการประตุน้ำ ใน
ฐานะหัวหน้าส่วนราช
การที่ต่ำกว่าหัวหน้า
แผนก

พยาบาลตรี

ประจำแผนก

พนักงานวิทยาศาสตร์ตรี

„

พนักงานบัญชีตรี

„

พนักงานจัดหาที่ดินตรี

„

นักบัญชีตรี

„

นายประตุน้ำตรี

„

ที่ทำการประตุน้ำ ใน
ฐานะหัวหน้าส่วนราช
การที่ต่ำกว่าหัวหน้า
แผนก

ช่างตรี

„

นายช่างตรี

„

สถาปนิกตรี

„

อาณานิบาลตรี

„

นิติกรตรี

„

เศรษฐกร

„

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	๗๖๓ <u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
นักเกษตรตรี	ประจำแผนก	
นักคณิตศาสตร์ตรี	"	
นักธรณีวิทยาตรี	"	
นักอุทกวิทยาตรี	"	
นักวิทยาศาสตร์ตรี	"	
เภสัชกรตรี	"	
ทันตอนามัยตรี	"	
หัวหน้าธุรการ	หัวหน้าแผนก	
พนักงานจัดหาที่ดินโท	"	
พนักงานพัสดุโท	"	
พนักงานการเงินโท	"	
พนักงานบัญชีโท	"	
พนักงานการ		
ต่างประเทศโท	"	
ช่างโท	"	
นายช่างโท	"	
สถาปนิกโท	"	
นักบัญชีโท	"	
นักเกษตรโท	"	
นักคณิตศาสตร์โท	"	
นักธรณีวิทยาโท	"	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	๗๖๔ <u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
นักอุทกวิทยาโท	หัวหน้าแผนก	
นักวิทยาศาสตร์โท	"	
พยาบาลโท	"	
เภสัชกรโท	"	
ทันตแพทย์	"	
นายแพทย์โท	"	
อาณานิคมโท	"	
นิติกรโท	"	
นักวิทยาศาสตร์เอก	หัวหน้ากอง	
พนักงานพัสดุเอก	"	
พนักงานการเงินเอก	"	
พนักงานบัญชีเอก	"	
พนักงานการ		
ต่างประเทศเอก	"	
อาณานิคมเอก	"	
นิติกรเอก	"	
ช่างเอก	"	
นายช่างเอก	"	
สถาปนิกเอก	"	
นายแพทย์เอก	"	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
เลขานุการกรม	หัวหน้ากอง	สำนักงานเลขานุการ กรม ในฐานะหัวหน้า กอง
นายแพทย์พิเศษ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล	ผู้อำนวยการกอง	โรงพยาบาล ในฐานะ ผู้อำนวยการกอง
ช่างพิเศษออกแบบ ห้วงานและระบบส่งน้ำ	"	
ช่างพิเศษฝ่ายเชื่อม	"	การก่อสร้างเชื่อม ใน ฐานะผู้อำนวยการกอง
ช่างพิเศษก่อสร้าง ชลประทานหลวง	"	
ช่างพิเศษชลประทานด้าน	"	ชลประทานด้าน ใน ฐานะผู้อำนวยการกอง
นายช่างพิเศษออกแบบ ทำนบใหญ่	"	
นายช่างพิเศษ ฝ่ายช่างกล	"	
นายช่างพิเศษ ฝ่ายอุทกวิทยา	"	

๗๖๖

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>

นายช่างพิเศษ

สำรวจชลประทาน

นายช่างใหญ่

ผู้อำนวยการกอง

รองอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

พระราชกฤษฎีกา

ตั้งอำเภอบ่อพลอย อำเภอไทรโยค อำเภอหนองเรือ
อำเภอหนองสองห้อง อำเภอประทาย อำเภอห้วยแถลง
อำเภอละหานทราย อำเภอกุยบุรี อำเภอตาพระยา
อำเภอหนองไผ่ อำเภอนาเชือก อำเภอวัดเพลง
อำเภอพัฒนานิคม อำเภอภูกระดึง อำเภอปรางค์กู่
อำเภอท่าช้าง อำเภอบ้านด่านลานหอย อำเภอบ้านดุง
อำเภอสว่างอารมณ์ และอำเภอกุดชุม

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่ เป็นการสมควรตั้ง อำเภอ เพิ่มขึ้นในท้องที่บาง จังหวัด เพื่อประโยชน์ในการปกครองและความสะดวกของราษฎร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาตั้ง อำเภอบ่อพลอย อำเภอไทรโยค อำเภอหนองเรือ อำเภอหนองสองห้อง อำเภอประทาย อำเภอห้วยแถลง อำเภอละหานทราย อำเภอกุยบุรี อำเภอตาพระยา อำเภอหนองไผ่ อำเภอนาเชือก อำเภอวัดเพลง อำเภอพัฒนานิคม อำเภอภูกระดึง อำเภอปรางค์กู่ อำเภอท่าช้าง อำเภอบ้านด่านลานหอย อำเภอบ้านคุง อำเภอสว่างอารมณ์ และอำเภอกุดชุม พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งกิ่งอำเภอดังต่อไปนี้เป็นอำเภอ คือ

- (๑) กิ่งอำเภอบ่อพลอย อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นอำเภอบ่อพลอย
- (๒) กิ่งอำเภอไทรโยค อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นอำเภอไทรโยค
- (๓) กิ่งอำเภอหนองเรือ อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เป็นอำเภอหนองเรือ

(๔) กิ่งอำเภอหนองสองห้อง อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
เป็นอำเภอหนองสองห้อง

(๕) กิ่งอำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา
เป็นอำเภอประทาย

(๖) กิ่งอำเภอห้วยแถลง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
เป็นอำเภอห้วยแถลง

(๗) กิ่งอำเภอละหานทราย อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
เป็นอำเภอละหานทราย

(๘) กิ่งอำเภอกุยบุรี อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ เป็นอำเภอกุยบุรี

(๙) กิ่งอำเภอตาพระยา อำเภออรัญญประเทศ จังหวัด
ปราจีนบุรี เป็นอำเภอตาพระยา

(๑๐) กิ่งอำเภอหนองไผ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัด
เพชรบูรณ์ เป็นอำเภอหนองไผ่

(๑๑) กิ่งอำเภอนาเชือก อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
เป็นอำเภอนาเชือก

(๑๒) กิ่งอำเภอวัดเพลง อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี เป็น
อำเภอวัดเพลง

(๑๓) กิ่งอำเภอพัฒนานิคม อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัด
ลพบุรี เป็นอำเภอพัฒนานิคม

(๑๔) กิ่งอำเภอภูกระดึง อำเภอวัดสะพุง จังหวัดเลย เป็น
อำเภอภูกระดึง

(๑๕) กิ่งอำเภอปรางค์กู่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็น
อำเภอปรางค์กู่

(๑๖) กิ่งอำเภอท่าช้าง อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
เป็นอำเภอท่าช้าง

(๑๗) กิ่งอำเภอบ้านด่านลานหอย อำเภอเมืองสุโขทัย
จังหวัดสุโขทัย เป็นอำเภอบ้านด่านลานหอย

(๑๘) กิ่งอำเภอบ้านดุง อำเภอหนองหาร จังหวัดอุดรธานี
เป็นอำเภอบ้านดุง

(๑๙) กิ่งอำเภอสว่างอารมณ์ อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัย
ธานี เป็นอำเภอสว่างอารมณ์

(๒๐) กิ่งอำเภอกุดชุม อำเภอโยสธร จังหวัดอุบลราชธานี
เป็นอำเภอกุดชุม

มาตรา ๔ ให้อำเภอที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๓ มีเขตตามกิ่ง
อำเภอเดิม แยกออกจากเขตอำเภอที่กิ่งอำเภอนั้นเคยอยู่ในเขต
ปกครอง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
โดยที่เห็นว่ากิ่งอำเภอบ่อพลอย กิ่งอำเภอไพรโยก กิ่งอำเภอหนอง

เรือ กิ่งอำเภอหนองสองห้อง กิ่งอำเภอประทาย .. กิ่งอำเภอห้วย
 แกลง กิ่งอำเภอละหานทราย กิ่งอำเภอกุยบุรี กิ่งอำเภอตาพระยา
 กิ่งอำเภอหนองไผ่ กิ่งอำเภอนาเชือก กิ่งอำเภอวัดเพลง กิ่งอำเภอ
 พัฒนานิคม กิ่งอำเภอภูกระดึง กิ่งอำเภอปราณบุรี กิ่งอำเภอท่าช้าง
 กิ่งอำเภอบ้านด่านลานหอย กิ่งอำเภอบ้านดุง กิ่งอำเภอสว่างอารมณ์
 และกิ่งอำเภอกุดชุม มีท้องที่กว้างขวาง มีชุมชนและชุมนุมการ
 ค้าหนาแน่น มีสภาพเจริญขึ้นกว่าเดิมมาก สมควรยกฐานะขึ้น
 เป็นอำเภอ เพื่อประโยชน์ในการปกครองและอำนวยความสะดวก
 ให้แก่ราษฎรในท้องที่ และส่งเสริมท้องที่ให้เจริญยิ่งขึ้น

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๘๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอก
 ขึ้นเป็นชั้นพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๖๐
 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
 ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม
ฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๒ การเลื่อนผู้ที่พ้นข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือผู้ที่
เป็นข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอกมาแล้วไม่ถึงสามปี ขึ้น
เป็นชั้นพิเศษ ในกรณีพิเศษ และมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ
ทางราชการ ให้กระทำได้ต่อเมื่อข้าราชการดังกล่าวอยู่ในหลักเกณฑ์
ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องเป็นผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น
เทียบได้ ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
- (๒) มีความสามารถ และมีความชำนาญ ในการ ปฏิบัติ
หน้าที่ราชการดีเด่น และ
- (๓) ได้เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือข้าราชการ
ที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอกมาแล้วไม่น้อยกว่า
สองปี

กำหนดเวลาสองปีให้ลดเป็นหนึ่งปี สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญา
เอกหรือผู้ที่ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือข้าราชการ
ที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอก ขึ้นเป็นชั้นพิเศษดังกล่าวในข้อ ๒
ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาโดยคำนึงถึงผลงาน ที่ผู้นั้นได้ ปฏิบัติใน
ระหว่างเวลาที่เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือข้าราชการที่ ก.พ.
เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอก นั้นด้วย แล้วให้เสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี

เพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้า
สังกัดส่งเลื่อนชั้นต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ

พุทธศักราช ๒๕๐๖ (ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระ
ราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๐๖ (ฉบับที่ ๒)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘
(พ.ศ. ๒๕๐๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ
พุทธศักราช ๒๕๐๖ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
เครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๐๖ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ หมวดมี ๔ ชนิด คือ

(๑) หมวดทรงหม้อตาลสีขาว มีเครื่องประกอบดังนี้

(ก) กะบัง ทำด้วยหนังหรือวัตถุเทียมหนังสีดำ สำหรับ นายตำรวจ สัญญาบัตร ชั้นพันตำรวจเอก หรือนายตำรวจน้ำ ชั้นพันตำรวจโท ซึ่งมีตำแหน่งเป็นผู้ควบคุมเรือ ที่ขอบโค้งของกะบังด้านบนปักด้วยด้ายเงินเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ ๑ แถว บนพื้นสีกหลาดสีดำ สำหรับนายตำรวจสัญญาบัตรชั้นนายพลตำรวจ ที่ขอบโค้งของกะบังด้านบนปักด้วยด้ายเงินเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ ๒ แถว บนพื้นสีกหลาดสีดำ พื้นกะบังด้านล่างสีน้ำตาลหรือสีดำ

(ข) สายรัดคางด้ายเงินกว้าง ๑ ซม.

(ค) ดุมโลหะสีเงินขนาดเล็กติดปลายสายรัดคางข้างละ

๑ ดุม

(ง) ตราหน้าหมวดโลหะสีเงิน ดุนเป็นรูปตราแผ่นดิน มีอักษร “พิทักษ์สันติราษฎร์” อยู่ใต้รูปตราแผ่นดิน

สำหรับตำรวจน้ำใช้ตราหน้าหมวดปักด้วยด้ายเงิน พื้นสีกหลาดสีดำ อักษร “พิทักษ์สันติราษฎร์” ปักด้วยด้ายทองมีฐานนูน ทำนองเดียวกับเครื่องหมายตราหน้าหมวดของทหารเรือ

(จ) ผ้าพันหมวดกว้าง ๔ ซม. พื้นสีเลือดหมูมีขลิบสีดำกว้าง ๕ มม. เป็นขอบทั้งด้านบนและด้านล่าง นายพลตำรวจเพิ่มแถบด้ายเงินกว้างแถบละ ๓ มม. ๒ แถว เว้นระยะระหว่างแถบ ๓ มม. อยู่กึ่งกลางผ้าพันหมวดขนานกันไปตามความยาวของผ้าพันหมวดโดยรอบ

(๒) หมวกทรงหม้อตาลสีงาช้าง มีเครื่องประกอบเช่นเดียวกับหมวกทรงหม้อตาลสีขาว เว้นแต่ใช้สายรัดคางหนังสีดำกว้าง ๑ ซม. ปลายสายรัดคางติดคุ่มเกลี้ยงสีน้ำตาลขนาดเล็กข้างละ ๑ คุ่ม ผู้มียศตั้งแต่จ่าสิบตำรวจขึ้นไป ใช้คุ่มโลหะสีเงินขนาดเล็ก ตำรวจนำผู้มียศตั้งแต่จ่าสิบตำรวจขึ้นไป ใช้สายรัดคางเงินกว้าง ๑ ซม. ปลายสายรัดคางติดคุ่มโลหะสีเงินขนาดเล็กข้างละ ๑ คุ่ม

(๓) หมวกหม้อสีงาช้าง ใช้ได้สำหรับตำรวจทุกชั้นตามโอกาสที่กรมตำรวจกำหนด มีเครื่องประกอบ ดังนี้

(ก) ขอบหมวกด้านบนขลิบด้วยผ้าหรือสักหลาดสีเลือดหมูและสีดำ สีสะท้อน กว้างเส้นละ ๕ มม. ควบกัน ให้สีดำอยู่ข้างบนขนานกันโดยรอบ

(ข) トラหน้าหมวกลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) (ง) แต่ขนาดเล็กกว่า ติดทางด้านซ้ายเหนือขอบหมวก ห่างจากมุมพับด้านหน้า ๔ ซม.

(๔) หมวกเหล็กสีงาช้าง ใช้ได้สำหรับตำรวจทุกชั้นตามโอกาสที่กรมตำรวจกำหนด มีเครื่องประกอบ ดังนี้

(ก) สายรัดคางหนังสีดำกว้าง ๑ ซม.

(ข) トラหน้าหมวก ลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) (ง)

(๕) หมวกยอดสีงาช้างหุ้มด้วยผ้าสีท มีเครื่องประกอบ ดังนี้

(ก) ยอดหมวกทำด้วยโลหะสีเงินรูปบัวตูมตั้งอยู่บน

จานรอง

(ข) ตราหน้าหมวกลักษณะเช่นเดียวกับ (๑)(ง) แต่
ขนาดใหญ่กว่า

(ค) ผ้าพันหมวกทำด้วยสักหลาด ลักษณะเช่นเดียวกับ (๑)(จ)

(ง) ดอกมะเขือทำด้วยโลหะสีเงิน ดังนี้
ดอกมะเขือใหญ่ก้านสั้น ติดทับผ้าพันหมวกข้าง

ซ้าย

ดอกมะเขือใหญ่ก้านยาว ติดทับผ้าพันหมวกข้าง

ขวา

ดอกมะเขือเล็กก้านยาว ติดหลังหมวกเหนือผ้าพัน

หมวก ๔ ซม.

(จ) สายรัดคางโลหะสีเงิน แบบ สร้อยบิด ต่อสร้อยห่วง
ต้นสายรัดคางเกี่ยวไว้ที่ดอกมะเขือใหญ่ก้านสั้น ผ่านหน้าหมวกและ
ดอกมะเขือใหญ่ก้านยาว ปลายสายรัดคางเกี่ยวที่ดอกมะเขือเล็กก้าน
ยาว เมื่อประจําแถวให้รัดคาง

(๖) หมวกแก๊ปทรงอ่อนสีกากีหรือสีน้ำเงิน มีตราหน้า
หมวกลักษณะเช่นเดียวกับ (๑)(ง) แต่ขนาดเล็กกว่า

(๗) หมวกกันแดดสีขาวใช้ได้เฉพาะผู้มียศตั้งแต่สิบตำรวจ
เอกลงไป ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจราจร ตามโอกาสที่กรม
ตำรวจกำหนด

(๘) หมวกกันอันตรายสำหรับผู้ขับรถจักรยานยนต์ ใช้ได้
สำหรับตำรวจทุกชั้น ตามโอกาสที่กรมตำรวจกำหนด มีเครื่องหมาย
กอบ ดังนี้

(ก) หมวกลักษณะคล้ายหมวกเหล็ก สีขาวสำหรับ
ตำรวจทางหลวง สันติบาล จราจร นครบาลและภูธร สีกากี้แกมสีทอง
สำหรับตำรวจรถวิทย์ และศูนย์รวมข่าว กองบัญชาการตำรวจ
นครบาล

(ข) กะบังสีดำ

(ค) สายรัดคาง มีสองสาย สายหนึ่งเป็นสายหนังสีดำ
ส่วนอีกสายหนึ่งเป็นสายที่ติดอยู่เหนือกะบังหมวกสีเงินสำหรับตำรวจ
สันติบาลและตำรวจรถวิทย์ และศูนย์รวมข่าว กองบัญชาการ ตำรวจ
นครบาล สีดำสำหรับตำรวจทางหลวงจราจร นครบาล และภูธร

(ง) ดุมโลหะ สีเงินขนาดเล็กติดปลายสายรัดคางที่ติด
อยู่เหนือกะบังหมวก ข้างละ ๑ ดุม

(จ) ทราน้ำหมวก ลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) (ง)
แต่ขนาดใหญ่กว่า

(ฉ) ขอบหมวกด้านล่างเป็นสีดำ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๐๖

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ
เนื่องจากกรมตำรวจ มีตำรวจที่ทำหน้าที่ ขับรถจักรยานยนต์ในการ
ตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุ
อันจะเกิดขึ้นแก่ตำรวจผู้ทำหน้าที่ ขับรถจักรยานยนต์ จึงสมควรที่จะ
ได้ออกกฎกระทรวงกำหนดให้มีหมวกกันอันตรายขึ้นไว้

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

๑๑๑

พระราชบัญญัติ

บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๖

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีวัต

กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒

“มาตรา ๑๕ ทวิ เมื่อที่ประชุมใหญ่เห็นสมควรจะเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งอีกไม่เกินสองคนก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสองมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ในกรณีที่เกี่ยวกับเงินกู้รายใด ๆ ที่ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการหรือที่แหล่งกู้ยืมอื่นใดในต่างประเทศได้ให้บรรษัทกู้ยืม และรัฐบาลค้ำประกันนั้น รัฐบาลจะทำสัญญากับบรรษัทก็ได้ว่า ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงค่าของบาทเทียบกับเงินตราต่างประเทศสกุลที่ได้กู้ยืมและมีการขาดทุนเกิดขึ้น รัฐบาลจะชดใช้เงินที่ขาด หรือถ้ามีผลกำไรเกิดขึ้น รัฐบาลจะได้รับผลกำไรนั้น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้เพิ่มทุนเรือนหุ้นจากเดิม ๒๐ ล้านบาท เป็น ๑๐๐ ล้านบาทแล้ว ตามมติพิเศษของที่ประชุม และโดยที่บรรษัทได้ตกลงเรียกหุ้นที่ชำระแล้วเพิ่มจากเดิม ๖.๑ ล้านบาทเป็น ๓๐ ล้านบาท ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบรรษัท จึงจำเป็นต้องเพิ่มมาตรา ๑๕ ทวิ เพื่อให้บรรษัทมีอำนาจเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นไว้รองรับผู้ถือหุ้นที่มีสิทธิเข้าเป็นกรรมการในกาลอันควรต่อไป

๓๗๕

และโดยที่บรรษัทจะได้รับเงินกู้จากแหล่งอื่นในต่างประเทศ
นอกจากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ จึง
จำเป็นต้องเพิ่มความ "หรือที่แหล่งกู้ยืมอื่นใดในต่างประเทศ" เข้า
ไว้ในมาตรา ๒๕ เพื่อรัฐบาลจะทำสัญญากับบรรษัท เกี่ยวกับการ
เปลี่ยนแปลงค่าของเงินบาทเทียบกับเงินตราต่างประเทศสกุลที่ได้กู้
ยืมจากแหล่งอื่นในต่างประเทศ

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. ๒๕๐๖

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนิติ

กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหนองไม้

แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เพราะปรากฏว่าที่ดินราษฎร
มิได้ใช้ประโยชน์ต่อไปแล้ว

พระมหากษัตริย์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งประ
มวลกฎหมายที่ดิน จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบล
หนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่น
ดิน ในท้องที่ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

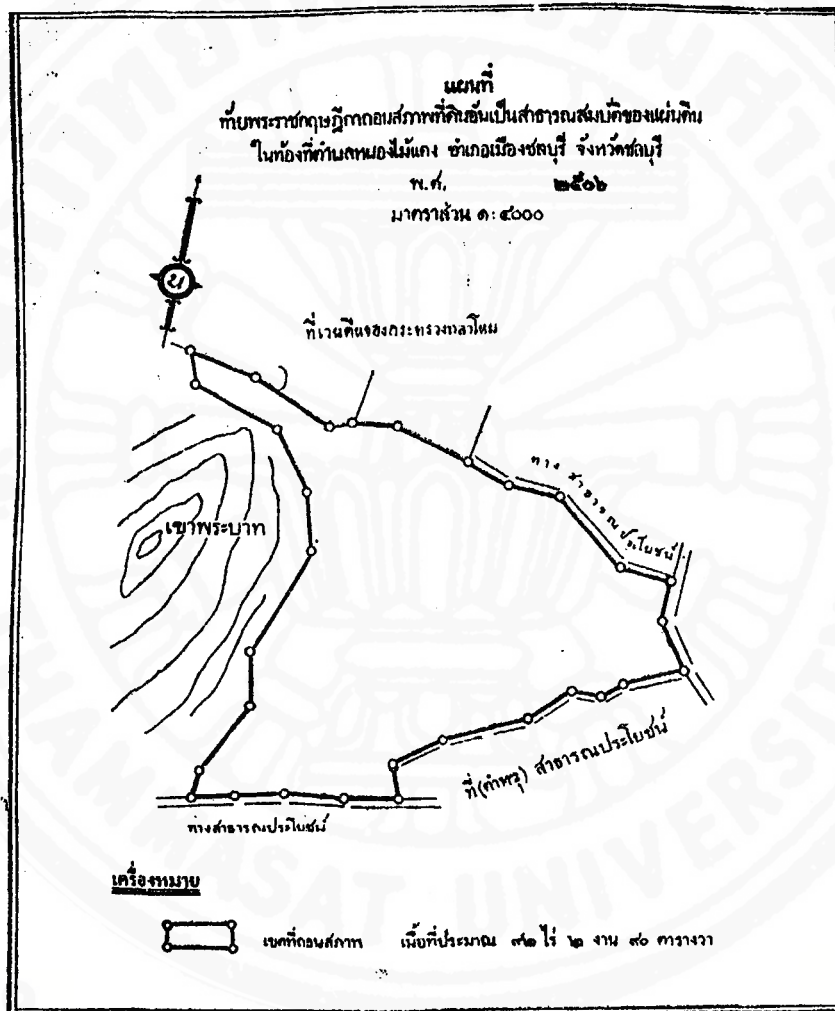
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
เนื่องจากที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลหนอง
ไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ทางราชการได้สงวนหวง
ห้ามไว้เพื่อให้ราษฎรใช้เป็นทำเลเลี้ยงสัตว์พาหนะ แต่ปัจจุบันอยู่ในเขต

ที่ดินเวนคืน ตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ตำบลนาป่า ตำบลบ้านสวน ตำบลบางทรายและตำบลหนองไม้แดง
อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๐๒ และราษฎรไม่ได้ใช้
เป็นที่เลี้ยงสัตว์พาหนะแล้ว สมควรถอนสภาพที่ดินแปลงนี้เพื่อนำ
ขึ้นทะเบียนเป็นของกระทรวงกลาโหมสำหรับใช้ราชการทางทหารตาม
ประมวลกฎหมายที่ดินต่อไป

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

สำนักหอสมุด

พิมพ์ที่ สำนักงานเจ้าพนักงานที่ดิน
๕,๕๐๐ บาท ๒๕๐๕

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกาที่เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่ความในมาตรา ๖ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ซึ่งมิได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณรายจ่าย ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือตามที่เจ้ากระทรวงจะได้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ การเดินทางไปราชการ ถ้าหยุดอยู่ ณ ที่ใด โดยไม่มีความจำเป็นในทางราชการ จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการสำหรับวันที่หยุดอยู่โดยไม่จำเป็นนั้นไม่ได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร หมายความว่าความรวมถึงการเดินทางของผู้ซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศเดินทางมาราชการชั่วคราวในราชอาณาจักร เฉพาะระหว่างเวลาที่อยู่ในราชอาณาจักร และการเดินทางข้ามแดนชั่วคราวเพื่อไปปฏิบัติราชการในดินแดนต่างประเทศตามข้อตกลงระหว่างประเทศด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๘ ค่าเช่าที่พักในกรณีที่เป็นโรงแรมหรือที่เช่าพักโรงแรม ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่อย่างสูงต้องไม่เกินอัตราในบัญชี ๒ หั้ยพระราชกฤษฎีกานี้

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการพัก ณ สถานที่ที่ไม่ใช่โรงแรมหรือที่เช่าพักโรงแรม ให้เบิกเงินชดเชยได้ในอัตราร้อยละสามสิบของอัตราในบัญชี ๒ หั้ยพระราชกฤษฎีกานี้ สถานที่ใดมีปัญหาว่าจะเป็นสถานหรือนัก ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการนำคนใช้ไปด้วย ถ้าต้องเช่าโรงแรมหรือเช่าที่พักโรงแรมให้คนใช้พัก ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับคนใช้นั้นนำไปด้วยนั้นได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินวันละยี่สิบบาทต่อหนึ่งคน ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๐ การเบิกค่าพาหนะ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง และให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทางหรือมีแต่ไม่สะดวก หรือต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์ในทางราชการ ให้ใช้ยานพาหนะอื่นได้ โดยให้ผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปสำหรับส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีราชการบริหารส่วนกลางแต่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาค หรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวงทบวงกรม ผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าจะมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้ใช้ยานพาหนะอื่นก็ได้

ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นโทหรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าขึ้นไปเดินทางไปราชการภายในเขตจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ใช้รถนั่งรับจ้างได้

ในกรณีที่ใช้นานพาหนะประจำตำแหน่งหรือส่วนตัวเดินทางไปราชการ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมีอัตราหลายชั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้ ดังนี้

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับนายทหาร นายตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี และพันตำรวจตรีขึ้นไป หรือผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเดือนละ ๑,๑๕๐ บาทขึ้นไป แล้วแต่กรณี

(๒) ชั้นสอง สำหรับนายทหาร นายตำรวจ ซึ่งมียศชั้นนายร้อย นายเรือ นายเรืออากาศ และนายร้อยตำรวจ หรือผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเดือนละ ๑๕๐ บาทขึ้นไป แล้วแต่กรณี

(๓) ชั้นสามหรือชั้นต่ำสุด สำหรับนายทหารชั้นประทวน หรือนายตำรวจชั้นประทวน พลทหารและพลตำรวจ หรือผู้ซึ่งได้รับ เงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเดือนละ ๑๕๐ บาท แล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการหรือลูกจ้างสังกัดกระทรวงกลาโหมหรือกรม ตำรวจซึ่งเป็นพลเรือน ให้เบิกตามขั้นเงินเดือนในยศของข้าราชการ ทหารหรือตำรวจ

ในกรณีจำเป็น ผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งที่ เทียบเท่าขึ้นไปสำหรับส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับส่วน ภูมิภาค แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาเลื่อนขั้นโดยสารให้สูงขึ้นได้ ตามความจำเป็น ในกรณีราชการบริหารส่วนกลาง แต่มีสำนักงาน อยู่ในส่วนภูมิภาคหรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวงทบวง กรม ผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าจะมอบ อำนาจให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือตำแหน่งที่ เทียบเท่า เป็นผู้พิจารณาเลื่อนขั้นโดยสารให้สูงขึ้นตามความจำเป็น ก็ได้ การใช้นายพาหนะใดซึ่งเป็นเหตุให้มีการเลื่อนขั้นโดยสารให้สูง ขึ้น จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจ

การเดินทางโดยยานพาหนะใดซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ ให้เบิกค่าธรรมเนียมได้ตามขั้นที่โดยสารนั้น "

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกได้ตามอัตราในบัญชี ๕ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ แต่ถ้าเป็นการเดินทางไปกับเรือรบหลวงให้เบิกได้ถึงอัตรา

ลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศจ้างให้ปฏิบัติราชการในต่างประเทศเดินทางไปราชการ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ตามอัตราประเพณีและสภาพแห่งท้องถิ่น ซึ่งหัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ จะกำหนดตามควรแก่ฐานะของลูกจ้าง แต่ต้องไม่เกินอัตราต่ำสุดในบัญชี ๕ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ หรืออัตราที่สูงกว่านั้นตามที่จะได้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔

“มาตรา ๓๕ ทวิ การนับเวลาไปราชการเพื่อคำนวณค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับเวลาดังแต่เวลาที่ออกเดินทางจากประเทศไทย หรือที่พักประจำในต่างประเทศจนกลับถึงประเทศไทยหรือที่พักประจำในต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

เวลาไปราชการยี่สิบสี่ชั่วโมงนับเป็นหนึ่งวัน เศษของวันเกินกว่าสิบสองชั่วโมงนับเป็นหนึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเกิดเจ็บป่วยขึ้นในระหว่างเดินทางและมีความจำเป็นต้องหยุดพัก ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕ ตี๋ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔

“มาตรา ๓๕ ตี๋ ข้าราชการซึ่งอยู่ในตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไป เอกอัครราชทูตที่เป็นหัวหน้าคณะ หรือผู้เดินทางในฐานะผู้แทนไปประชุมในระดับที่ถือว่าเป็นการประชุมชั้นรัฐมนตรีขึ้นไป จะเลือกเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงโดยมีใบสำคัญก็ได้ แต่ในกรณีเช่นนั้นให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศได้เพียงกึ่งอัตรา”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔๐ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ ให้เบิกได้ตามอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว แต่ถ้าเป็นการเดินทางโดยเรือโดยสาร ให้เบิกได้เพียงไม่เกินจำนวนที่จะเบิกได้สำหรับกรณีเดินทางโดยเครื่องบิน และให้เบิกจ่ายล่วงหน้าได้ โดยคำนวณตามจำนวนวันที่เดินทาง”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔๒ ค่าพาหนะเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง สำหรับตนเองและสำหรับภริยา

หรือสามี และบุตรซึ่งจะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ เพราะเป็นผู้อยู่ในความอุปการะและไม่มีคู่สมรส โดยจะต้องให้ยานพาหนะที่เหมาะสมซึ่งต้องคำนึงถึงความรวดเร็วและประหยัด

นอกจากนี้ กระทรวงเจ้าสังกัดจะอนุญาตให้เบิกค่าพาหนะเดินทางสำหรับผู้ติดตามได้ไม่เกินหนึ่งคน ในกรณีที่ผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้นตรี หรือมียศตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือไม่เกินสองคนในกรณีที่ผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศเป็นข้าราชการชั้นพิเศษหรือมียศตั้งแต่พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือพันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป

ภริยาหรือสามี บุตร และผู้ติดตามซึ่งต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย ถ้ามิได้ออกเดินทางภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ข้าราชการซึ่งไปรับราชการประจำในต่างประเทศออกเดินทาง จะเบิกค่าพาหนะมิได้ ในกรณีที่บุตรซึ่งมิได้เดินทางไปจากประเทศไทย ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินอัตราค่าโดยสารเครื่องบินชั้นสองจากประเทศไทยถึงประเทศที่ไปรับราชการประจำ

ความในสามวรรคก่อนให้ใช้บังคับในกรณีเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับสำหรับตนเอง ภริยาหรือสามี หรือผู้ติดตามซึ่งผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศคนหนึ่งคนใดได้รับอนุญาตจาก

กระทรวงเจ้าสังกัดให้เบิกค่าพาหนะเดินทางไปจากประเทศไทย เดินทางกลับประเทศไทยด้วยโดยอนุโลม สำหรับบุตรซึ่งได้รับค่าพาหนะเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศและยังอยู่ในความอุปการะและไม่มีคู่สมรส หรือบุตรที่เกิดในระหว่างเวลาที่ปฏิบัติราชการประจำในต่างประเทศ ถ้ามิได้เดินทางกลับภายในกำหนดสามปีนับแต่วันที่ข้าราชการซึ่งไปรับราชการประจำในต่างประเทศเดินทางกลับ จะเบิกค่าพาหนะมิได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ผู้ที่เคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศมาแล้ว ถ้าจะต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศอีก ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ถ้าการเดินทางไปราชการต่างประเทศครั้งใหม่จะต้องใช้เครื่องแต่งตัวต่างประเภทกับเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน หรือนับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยจากการไปราชการครั้งสุดท้ายที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกัน จนถึงวันเดินทางครั้งใหม่เป็นเวลาเกินสองปี ให้เบิกได้ตามอัตราในบัญชี ๖ หรือบัญชี ๗ หักพระราชกฤษฎีกานี้ แล้วแต่กรณี

(๒) ในกรณีผู้ซึ่งได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวมาแล้วไม่เกินสองปี ถ้าต้องเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศที่ต้องใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียว

กัน ก็ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามอัตราในบัญชี ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ หักด้วยจำนวนเงินเท่ากับค่าเครื่องแต่งตัวที่ได้รับไป สำหรับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๖ ในกรณีที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศแต่มิได้เดินทาง ให้ถือว่าวันที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวนั้น เป็นวันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยครั้งสุดท้าย

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวดังกล่าวข้างต้น ให้ใช้กับภริยาหรือสามีและบุตรของผู้เดินทางด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีบุตร ซึ่งมีอายุไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์ในวันที่บิดาหรือมารดาได้รับคำสั่งให้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ถ้าต้องเดินทางไปต่างประเทศอีกหลังจากที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยครั้งสุดท้ายเป็นเวลาเกินหนึ่งปี ก็ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้เต็มอัตรา”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ การโดยสารเครื่องบินในการไปราชการต่างประเทศ ให้ถือหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอก หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าขึ้นไป นายทหาร นายตำรวจชั้นมัธยมศึกษาชั้นเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก และพันตำรวจเอกขึ้นไป ข้าราชการหรือลูกจ้างสังกัดกระทรวงกลาโหมหรือกรมตำรวจซึ่งเป็นพล

เรือนและได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างในอัตราเดียวกับนายทหารหรือนายตำรวจชั้นยศดังกล่าว ภริยาหรือสามีและบุตรของข้าราชการหรือลูกจ้างดังกล่าว

(๒) ชั้นสอง สำหรับบุคคลนอกจากที่กล่าวใน (๑)”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกบัญชี ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้บัญชี ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกบัญชี ๔ ท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้บัญชี ๔ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกบัญชี ๖ ท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้บัญชี ๖ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกบัญชี ๗ ท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้บัญชี ๗ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกบัญชี ๘ ท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้บัญชี ๘ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

๗๕๔

บัญชี ๒

อัตราค่าเช่าที่พัก

ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือยศ แล้วแต่กรณี	ไม่เกินวันละ บาท	
ตั้งแต่ ๑๕๐ บาทลงมา หรือพลทหาร พล ตำรวจ นายทหารชั้นประทวน นายตำรวจชั้น ประทวน	๓๐	
สูงกว่า ๑๕๐ บาท ถึง ๑,๒๐๐ บาท หรือ นายทหาร นายตำรวจ ซึ่งมียศร้อยตรี ร้อยตรี ร้อย อากาศตรี ร้อยตำรวจตรี ร้อยโท ร้อยโท ร้อย อากาศโท ร้อยตำรวจโท	๔๐	
สูงกว่า ๑,๒๐๐ บาท ถึง ๒,๖๕๐ บาท หรือ นายทหาร นายตำรวจ ซึ่งมียศร้อยเอก ร้อยเอก เรืออากาศเอก ร้อยตำรวจเอก พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี พันตำรวจตรี	๖๐	
สูงกว่า ๒,๖๕๐ บาท ถึง ๔,๓๐๐ บาท หรือ นายทหาร นายตำรวจ ซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท พันตำรวจโท พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พันตำรวจเอก	๘๐	
สูงกว่า ๔,๓๐๐ บาท หรือนายทหาร นาย ตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศ เอก พันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันเอก พิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป	๑๐๐	
สำหรับข้าราชการหรือลูกจ้างสังกัดกระทรวง กลาโหม หรือกรมตำรวจ ซึ่งเป็นพลเรือน ให้ เบิกตามเงินเดือนในยศของข้าราชการทหารหรือ ตำรวจ		

๑๕๕

บัญชี ๔

อัตราระวางบรรทุกขนย้ายสิ่งของส่วนตัว
สำหรับข้าราชการเดินทางไปราชการภายในราชอาณาจักร

ผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง	อัตรา ก.	อัตรา ข.
ตั้งแต่ ๒,๖๐๐ บาท ขึ้นไป	น้ำหนักไม่เกิน ๓,๐๐๐ กก. และปริมาตรต้องไม่เกิน ๑.๕ ม. ^๓	น้ำหนักไม่เกิน ๔๐๐ กก. และปริมาตรต้องไม่เกิน ๒ ม. ^๓
ตั้งแต่ ๑,๑๕๐ บาท ขึ้นไป	น้ำหนักไม่เกิน ๒,๐๐๐ กก. และปริมาตรต้องไม่เกิน ๑.๐ ม. ^๓	น้ำหนักไม่เกิน ๓๐๐ กก. และปริมาตรต้องไม่เกิน ๑.๕ ม. ^๓
ตั้งแต่ ๑๕๐ บาท ขึ้นไป	น้ำหนักไม่เกิน ๑,๒๐๐ กก. และปริมาตรต้องไม่เกิน ๐.๖ ม. ^๓	น้ำหนักไม่เกิน ๒๐๐ กก. และปริมาตรต้องไม่เกิน ๑ ม. ^๓
ต่ำกว่า ๑๕๐ บาท ลงมา	น้ำหนักไม่เกิน ๖๐๐ กก. และปริมาตรต้องไม่เกิน ๐.๓ ม. ^๓	น้ำหนักไม่เกิน ๘๐ กก. และปริมาตรต้องไม่เกิน ๐.๔ ม. ^๓

หมายเหตุ ๑. อัตรา ก. กรณีเดินทางไปประจำการต่างสำนักงาน

อัตรา ข. กรณีเดินทางไปราชการชั่วคราวแรมคืน

๒. หลักเกณฑ์การคำนวณปริมาตรบรรทุกของยานพาหนะขนส่งบางประเภท

- รถยนต์บรรทุก ๑ คัน มีปริมาตร ๖ ม.^๓ ในกรณีเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน ถ้าผู้เดินทางได้

รับอัตราระวางบรรทุกต่ำกว่าหนึ่งคัน ให้ได้รับ
อัตราระวางบรรทุกหนึ่งคัน และในกรณีที่ได้รับ
เกินหนึ่งคันโดยมีเศษ ให้ถือเศษที่เกินนั้นเป็นอีก
หนึ่งคัน

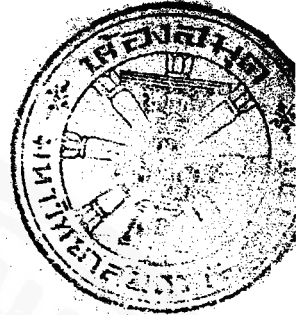
- เรือบรรทุกขนาด ๑ หาบ ๑ ลำ มีปริมาตร ๐.๔๕
ม.^๓
- ยานพาหนะสำหรับบรรทุกคนโดยสาร มีปริมาตร
๐.๑๕ ม.^๓ ต่อน้ำหนักบรรทุกผู้โดยสาร ๑ คน
- ผู้ซึ่งอยู่ในข่ายที่จะขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในอัตรา
น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กก. และปริมาตรตั้งแต่ ๑๐
ม.^๓ ขึ้นไป ถ้าต้องขนย้ายโดยการเหมาตู้รถไฟ
(ต.ญ.) ทางรถไฟ ก้อนุญาตให้เหมาตู้รถไฟได้
ไม่เกินหนึ่งคัน

๓. หลักเกณฑ์การคำนวณน้ำหนักบรรทุกของยานพา-
หนะบางประเภท

- เกวียน ๑ เล่ม บรรทุกได้ ๓๐๐ กก.
- ช้าง ๑ เชือก บรรทุกได้ ๖๐ กก.
- ม้าต่าง หรือโคต่าง ๑ ตัว บรรทุกได้ ๔๐ กก.
- ลาต่าง ๑ ตัว บรรทุกได้ ๖๐ กก.
- คนหาบหาม ๑ คน บรรทุกได้ ๑๕ กก.

๗๕๗

บัญชี ๖

อัตราค่าเครื่องแต่งตัวไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

ผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ต่ำกว่า ๒,๖๕๐ บาท	๔,๐๐๐ บาท	๒,๘๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๒,๖๕๐ บาทขึ้นไป	๕,๐๐๐ บาท	๓,๒๐๐ บาท

หมายเหตุ

๑. ประเภท ก. หมายความว่าถึงประเทศที่มีอากาศหนาวตามที่กระทรวงการคลังกำหนด
ประเภท ข. หมายความว่าถึงประเทศในเขตอบอุ่น
๒. สำหรับผู้ที่จำเป็นต้องแต่งเครื่องแบบให้ได้รับเพิ่มอีกร้อยละ ๓๐ ของอัตรา ถ้าต้องไปในฐานะผู้แทนของรัฐบาลซึ่งเป็นแขกของรัฐบาลต่างประเทศ ให้ได้รับเพิ่มอีกร้อยละ ๖๐ ของอัตรา
๓. ผู้เดินทางไปราชการในประเทศที่มีอากาศหนาว และอากาศร้อนในคราวเดียวกัน ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวประเภท ก. ได้อย่างเดียว

๑๕๘

บัญชี ๗

อัตราค่าเครื่องแต่งตัวไปรับราชการประจำในต่างประเทศ

อันดับ	ตำแหน่ง	ประเภท ก.	ประเภท ข.
๑.	เอกอัครราชทูต หรืออัครราชทูต ที่เป็นหัวหน้าคณะ ภริยา หรือสามี บุตรคนละ	๒๕,๐๐๐ บาท ๑๑,๐๐๐ บาท ๓,๖๐๐ บาท	๑๕,๐๐๐ บาท ๘,๐๐๐ บาท ๒,๖๐๐ บาท
๒.	อัครราชทูต ที่ไม่เป็น หัวหน้าคณะ หรืออัครราชทูตที่ปรึกษา ทปรัภษา ผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร เลขานุการเอก หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ภริยา หรือสามี บุตรคนละ	๑๗,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาท ๓,๓๐๐ บาท	๑๑,๐๐๐ บาท ๖,๕๐๐ บาท ๒,๒๐๐ บาท
	เอกอัครราชทูต อัคร ราชทูตที่เป็นหัวหน้าคณะ อัคร ราชทูตที่ปรึกษาหรือทปรัภษา เลข านุการเอกกงสุลใหญ่ หรือกงสุล ผู้ใด มีความจำเป็น ต้อง ให้ เครื่อง ราตรีสไมสร (White tie) หรือ เครื่องแต่งตัว (Morning Coat) เพราะมีหน้าที่ต้องทำงานพิธีต่าง ๆ และตาม ประเพณี ของประเทศนั้น จำต้อง แต่งตัว ตามแบบ เช่นว่านั้น รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การต่าง ประเทศ จะอนุมัติให้เบิกค่าเครื่อง แต่งตัว ดังกล่าว อย่าง ละ หนึ่ง ชุด เพิ่ม ขึ้นอีก ต่าง หากได้ เท่าที่จ่าย จริง แต่ต้องไม่เกินชุดละ ๕,๐๐๐ บาท		

อันดับ	ตำแหน่ง	ประเภท ก.	ประเภท ข.
๓.	เลขานุการโท เลขานุการตรี ประจำสถานทูต รองผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ภิรัช หรือสามัญ บุตรคนละ	๑๔,๐๐๐ บาท ๘,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท	๑๐,๐๐๐ บาท ๕,๕๐๐ บาท ๒,๕๐๐ บาท
๔.	นายเวรหรือเสมียน หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ภิรัช หรือสามัญ บุตรคนละ	๑๑,๐๐๐ บาท ๖,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท	๗,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท ๑,๓๐๐ บาท

หมายเหตุ

๑. ประเภท ก. หมายความว่าถึงประเทศในเขตที่มีอากาศหนาวตามที่กระทรวงการคลังกำหนด
- ประเภท ข. หมายความว่าถึงประเทศนอกจากประเภท ก.
- อัตราในบัญชีนี้เป็นอัตราจ่ายเหมา เว้นแต่กรณีดังกล่าวในวรรคสองของอันดับ ๒

๘๐๐

บัญชี ๘

อัตราระวางบรรทุกขนย้ายสิ่งของส่วนตัว
สำหรับข้าราชการไปประจำในต่างประเทศ

ชั้น	น้ำหนัก (เท่าที่จ่ายจริง)	ค่าบรรทุกของ (เหมาจ่าย)	
		เที่ยวไป	เที่ยวกลับ
๑	ไม่เกิน ๔,๐๐๐ กก.	๒,๐๐๐ บาท	๒,๐๐๐ บาท
๒	ไม่เกิน ๓,๐๐๐ กก.	๑,๖๐๐ บาท	๑,๖๐๐ บาท
๓	ไม่เกิน ๒,๕๐๐ กก.	๑,๒๐๐ บาท	๑,๒๐๐ บาท
๔	ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กก.	๑,๐๐๐ บาท	๑,๐๐๐ บาท
๕	ไม่เกิน ๑,๕๐๐ กก.	๘๐๐ บาท	๘๐๐ บาท
๖	ไม่เกิน ๘๐๐ กก.	๖๐๐ บาท	๖๐๐ บาท

หมายเหตุ

๑. อัตราระวางบรรทุกตามบัญชีนี้ไม่อนุญาตให้บรรทุกรถยนต์ส่วนตัว

๒. ชั้น ๑ สำหรับข้าราชการตำแหน่งเอกอัครราชทูต หรือ
อัครราชทูตที่เป็นหัวหน้าคณะ

ชั้น ๒ สำหรับข้าราชการตำแหน่งอัครราชทูตผู้มีอำนาจ
เต็ม

ชั้น ๓ สำหรับข้าราชการตำแหน่งอัครราชทูตที่ปรึกษา
ที่ปรึกษา เลขานุการเอก ผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร
หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

ชั้น ๔ สำหรับข้าราชการตำแหน่งเลขานุการโท เลขานุการตรี รองผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

ชั้น ๕ สำหรับข้าราชการตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

ชั้น ๖ สำหรับข้าราชการตำแหน่งเสมียนหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

๓. ข้าราชการผู้ใดมีคุณสมบัติเดินทางไปด้วย ให้มีสิทธิได้รับน้ำหนักและค่าบรรจุของเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐

๔. ข้าราชการผู้ใดมีบุตรเดินทางไปด้วย ให้มีสิทธิได้รับน้ำหนักและค่าบรรจุของเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อบุตร ๑ คน แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๔๐

๕. การขนส่งตามบัญชีนี้ต้องขนส่งทางบกและทางน้ำ

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และอัตราค่าใช้จ่ายตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ยังไม่เหมาะสมอยู่บางประการ จึงจำเป็นต้องแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๘๘ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๕๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมประมง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมประมง กระทรวงเกษตร

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ	เทียบกับ	เป็นตำแหน่ง
อย่างอื่น	ตำแหน่ง	ผู้บังคับบัญชา
ช่างเครื่องเรือ	เสมียนพนักงาน	
นายท้ายเรือ	„	
ช่างจัตวา	„	
พนักงานบัญชีจัตวา	„	

๘๐๓

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานวิทยาศาสตร์	เสมียนพนักงาน	
จัตวา		
พนักงานประมงจัตวา	"	
ประมงอำเภอจัตวา	"	ส่วนราชการประมง
		ประจำอำเภอ ใน
		ฐานะ หัวหน้า ส่วน
		ราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้า
		แผนก
ช่างตรี	ประจำแผนก	
นายช่างตรี	"	
พนักงานบัญชีตรี	"	
พนักงานวิทยาศาสตร์ตรี	"	
นักวิทยาศาสตร์ตรี	"	
ต้นกลเรือ	"	
พนักงานประมงตรี	"	
ประมงอำเภอตรี	"	ส่วนราชการประมง
		ประจำอำเภอ ใน
		ฐานะ หัวหน้า ส่วน
		ราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้า
		แผนก

๘๐๔

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ

เทียบกับ

เป็นตำแหน่ง

อย่างอื่น

ตำแหน่ง

ผู้บังคับบัญชา

นักวิชาประมงตรี

ประจำแผนก

นายเรือสำรวจ

หัวหน้าแผนก

ประมงทะเล

เรือสำรวจประมง
ทะเล ในฐานะหัว
หน้าแผนก

ช่างโท

..

นายช่างโท

..

พนักงานประมงโท

..

นักวิทยาศาสตร์โท

..

นักวิชาประมงโท

..

หัวหน้าสถานีประมง

..

สถานีประมง ใน
ฐานะหัวหน้าแผนก
ส่วนราชการประมง
ประจำจังหวัด ใน
ฐานะหัวหน้าแผนก

ประมงจังหวัด

..

ผู้ตรวจราชการกรม

หัวหน้ากอง

พนักงานประมงเอก

..

นักวิชาประมงเอก

..

เลขานุการกรม

..

สำนักงานเลขานุการ
กรม ในฐานะหัว
หน้ากอง

๘๐๕

<u>ตำแหน่งที่เรียกขอ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
นักประมงพิเศษ	ผู้อำนวยการกอง	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๘๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๙๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกขออย่างอื่น

ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๔๒ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

๘๐๖

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือน ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>
เศรษฐกร	หัวหน้าแผนก
ผู้ตรวจการธนาคาร	„
ผู้ช่วยทูตเศรษฐกิจและการคลัง	หัวหน้ากอง
ผู้เชี่ยวชาญการคลัง	รองอธิบดี
ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและการคลัง	„
ที่ปรึกษา	รองปลัดกระทรวง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๐ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรมบัญชีกลาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ.
ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๒๑ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานดูเงินจัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานบัญชีจัตวา	„	
พนักงานดูเงินตรี	ประจำแผนก	
ผู้ช่วยคลังอำเภอตรี	„	
ผู้ช่วยคลังจังหวัดตรี	„	
นิติกรตรี	„	
นักบัญชีตรี	„	
นักวิชาการคลังตรี	„	
ผู้ช่วยคลังจังหวัดโท	หัวหน้าแผนก	
คลังอำเภอโท	„	ที่ ทำการ คลัง อำเภอ
		ในฐานะหัวหน้าแผนก
นิติกรโท	„	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
นักบัญชีโท	หัวหน้าแผนก	
นักวิชาการคลังโท	„	
ผู้ช่วยคลังเขต	„	
คลังจังหวัดโท	„	ที่ ทำ การ คลัง จังหวัด
		ในฐานะหัวหน้าแผนก
คลังจังหวัดเอก	หัวหน้ากอง	ที่ ทำ การ คลัง จั ง หวั ต
		ในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ		
คลังเขต	„	
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง	„	
คลังเขต	„	สำนักงานคลังเขต ใน
		ฐานะหัวหน้ากอง
นิติกรเอก	„	
นักบัญชีเอก	„	
นักวิชาการคลังเอก	„	
เลขานุการกรม	„	สำนักงานเลขานุการ
		กรม ในฐานะหัวหน้า
		กอง

๘๐๕

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ

เทียบกับ

เป็นตำแหน่ง

อย่างอื่น

ตำแหน่ง

ผู้บังคับบัญชา

ผู้อำนวยการ

คลังเขต

ผู้อำนวยการกอง

สำนักงานคลังเขต

ในฐานะผู้อำนวยการ

การกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๑ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๙๓

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในสำนักงานปลัดงานปรมาณูเพื่อสันติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานปลัดงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๑ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
ช่างตรี	ประจำแผนก	
พนักงานวิทยาศาสตร์ตรี	„	
นักวิทยาศาสตร์ตรี	„	
ผู้ช่วยเลขานุการกรม	หัวหน้าแผนก	
นักวิทยาศาสตร์โท	„	
นักวิทยาศาสตร์เอก	หัวหน้ากอง	
เลขานุการกรม	„	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะหัวหน้ากอง
เลขาธิการ		
สำนักงานพลังงาน		
ปริมาณเพื่อสันติ	อธิบดี	สำนักงานพลังงานปริมาณเพื่อสันติ ในฐานะอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๙๓

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในสำนักงานสถิติแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานสถิติแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับ
บัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
ช่างจัตวา	เสมียนพนักงาน	
ช่างสำรวจ	ประจำแผนก	
ช่างแผนที่	..	
พนักงานสถิติตรี	..	

๘๑๒

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
วิทยาการตรี	ประจำแผนก	
นักสถิติตรี	„	
พนักงานสถิติโท	หัวหน้าแผนก	
เศรษฐกร	„	
นักสถิติโท	„	
วิทยาการเอก	หัวหน้ากอง	
เลขานุการ	„	สำนักงานเลขานุการ ในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้ช่วยเลขาธิการสถิติ แห่งชาติ	„	
นักสถิติพิเศษ ที่ปรึกษาสถิติ	ผู้อำนวยการกอง รองอธิบดี	
เลขาธิการสถิติ แห่งชาติ	อธิบดี	สำนักงานสถิติแห่ง ชาติ ในฐานะอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม

พ.ศ. ๒๔๘๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๘๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๘๘

“(๔) องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลโท พ. ปุณณกันต์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยองค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์จัดตั้งขึ้นโดยใช้เงินทุนจากงบประมาณของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มุ่งประสงค์ดำเนินกิจการขนส่งและประกอบพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม เพื่อช่วยเหลือในการครองชีพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนตลอดจนเพื่อประโยชน์ในการเศรษฐกิจ

ของชาติ และเพื่อกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์มาแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๖ และกิจการขององค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ได้วิวัฒนาการจนเป็นปีกแผ่น ได้ขยายกิจการมีสาขาทั่วราชอาณาจักร และดำเนินกิจการขนส่งต่อเนื่องกับต่างประเทศ โดยมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนคร

เพื่อให้การปฏิบัติภาระหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จด้วยดี จึงจำเป็นต้องมีระบบการสื่อสารเพื่อประสิทธิภาพสำหรับใช้ติดต่อระหว่างสำนักงานใหญ่กับสาขา และสาขากับสาขา โดยใกล้ชิดต่อเนื่องกันทั่วราชอาณาจักรได้ตลอดเวลาที่ต้องการ ฉะนั้น จึงสมควรออกกฎกระทรวงฉบับนี้เพื่อให้องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์มีและติดตั้งเครื่องรับส่งวิทยุคมนาคมใช้ปฏิบัติการต่อไป

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติพิกัตอัตราค่าภาคหลวงดิบ

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติพิกัตอัตราค่าภาคหลวงดิบ พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพิกัตอัตราค่าภาคหลวงดิบ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติฟักัดอัตราค่าภาคหลวงดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๖

ข้อ ๒ ให้ลดอัตราค่าภาคหลวงดีบุกลงร้อยละ ๓๕
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
พันเอก ถ. คอมันตร์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ลงนามแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลได้ยกเลิกการเรียกเงินตราต่างประเทศจากผู้ส่งดีบุกออกนอกประเทศ อันเป็นผลให้เจ้าของดีบุกได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้น จึงเป็นการสมควรที่รัฐบาลจะเพิ่มอัตราค่าภาคหลวงดีบุกขึ้นบ้าง และโดยความเห็นชอบของสำนักงบประมาณ จึงลดอัตราค่าภาคหลวงดีบุกลงให้เพียงร้อยละ ๓๕ แทนร้อยละ ๔๐ ที่ได้ลดไว้แล้ว

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

พระราชกำหนด

ฟักัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพิกัตอัตราสุลกการบาง
ประเภท

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดพิกัต
อัตราสุลกการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกตัวเลขในช่องอัตราอากรของประเภทที่
๗๖.๐๓ และ ๗๖.๑๕ ของหมวด ๑๕ ตอนที่ ๗๖ ภาค ๒ แห่งพระ
ราชกำหนดพิกัตอัตราสุลกการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความกับตัว
เลขในช่องอัตราอากรตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดนี้แทน

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในช่องรายการกับตัวเลขในช่อง
อัตราอากรของประเภทที่ ๘๕.๒๐ ของหมวด ๑๖ ตอนที่ ๘๕ ภาค
๒ แห่งพระราชกำหนดพิกัตอัตราสุลกการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้
ใช้ความในช่องรายการกับความ และตัวเลขในช่องอัตราอากรตามบัญชี
ต่อท้ายพระราชกำหนดนี้แทน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

๘๑๓

บัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๐๖

ประเภทที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๓๖.๐๓	หลอดไฟฟ้าชนิดที่ใช้ไฟ และหลอด ชนิดที่เปล่งแสงซึ่งเกิดจากการปล่อย ประจุไฟฟ้าของก๊าซ (รวมทั้งหลอด รังสีอินฟราเรด และหลอดไอโอเดท) อาร์คแลมป์ และหลอดไฟฟอสฟอเรสเซนต์ ในการถ่ายภาพ	๒๕	กิโลกรัม	๔.๐๐
๓๖.๑๕		๒๓.๕	—	—
๔๕.๒๐				
	ก. หลอดไฟฟ้าชนิดที่ใช้ไฟ สำหรับ ให้แสงสว่างทั่วไปทั้งในอาคาร และนอกอาคารรวมทั้งสำหรับใช้ ตกแต่ง และสำหรับใช้ภายนอก พาหนะที่ใช้เครื่องยนต์โดยเฉพาะ ซึ่งแสงสว่างนั้นเกิดออกจากรังสี โดยตรงแต่อย่างใดก็ตาม แต่ไม่ รวม หลอดไฟฟ้าสำหรับ โคมไฟ ฉายที่ล้อหรือหัว ได้ซึ่งใช้กับถ่าน ไฟและแบตเตอรี่ที่มีไฟฟ้าในตัว เอง			
	(๑) ไม่เกิน ๖๐๐ วัตต์	๓๐	หลอด	๑.๑๐
	(๒) เกิน ๖๐๐ วัตต์ แต่ไม่เกิน ๒๐๐ วัตต์	๓๐	หลอด	๒.๓๕
	(๓) เกิน ๒๐๐ วัตต์	๓๐	หลอด	๕.๕๐
	ข. อื่น ๆ	๓๐	—	—
	ค. ส่วนประกอบที่มีได้ระบุไว้ที่อื่น	๒๓.๕	—	—

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ

๑. เพิ่มอัตราอากรขาเข้าแก่อลูมิเนียมแผ่นรูปต่าง ๆ และแก่อลูมิเนียมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมรีดโลหะอลูมิเนียมในประเทศ

๒. เพิ่มอัตราอากรขาเข้าแก่อลูมิเนียม และลดอัตราอากรขาเข้าแก่ส่วนประกอบที่นำมาผลิตอลูมิเนียม เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมผลิตอลูมิเนียมในประเทศ

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๙๓

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรมสามัญศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๔๕๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (พ.ศ.
๒๔๕๑)

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
ช่างเครื่องเรือ	เสมียนพนักงาน	
นายท้ายเรือ	..	
บรรณารักษ์	..	
ครูจัตวา	..	
ครูใหญ่จัตวา	..	โรงเรียน ในฐานะ หัวหน้าส่วนราชการ ที่ต่ำกว่าหัวหน้า แผนก
นักสัทคมสเคราะห์	ประจำแผนก	
ศึกษานิเทศก์ตรี	..	
ครูตรี	..	
ผู้ช่วยครูใหญ่ตรี	..	

๘๒๐

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ

เทียบกับ

เป็นตำแหน่ง

อย่างอื่น

ตำแหน่ง

ผู้บังคับบัญชา

ครูใหญ่ตรี

ประจำแผนก

โรงเรียน ในฐานะ
หัวหน้าส่วนราชการ
ที่ต่ำกว่าหัวหน้า
แผนก

ศึกษานิเทศก์โท

หัวหน้าแผนก

ครูโท

"

ผู้ช่วยครูใหญ่โท

"

ครูใหญ่โท

"

โรงเรียน ในฐานะ
หัวหน้าแผนก

ศึกษานิเทศก์เอก

หัวหน้ากอง

อาจารย์

"

เลขานุการกรม

"

สำนักงานเลขาธิการ
การกรม ในฐานะ
หัวหน้ากอง

ศึกษานิเทศก์พิเศษ

ผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๗๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๔ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๙๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรมโรงงานอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ.
ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ ให้ใช้บังคับแก่กรม โรงงาน อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๗๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
ออกตาม ความในพระ ราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน พ.ศ.
๒๔๙๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับ
บัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่อเทียบกับเป็นตำแหน่งอย่างอื่นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา

ช่างจัตวา

เสมียนพนักงาน

ช่างตรี

ประจำแผนก

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ	เทียบกับ	เป็นตำแหน่ง
อย่างอื่น	ตำแหน่ง	ผู้บังคับบัญชา
นายช่างตรี	ประจำแผนก	
นักอุตสาหกรรมตรี	„	
สถาปนิก	„	
พนักงานตรวจบัญชีตรี	„	
นักวิชาการป่าไม้	„	
นายช่างโท	หัวหน้าแผนก	
นักอุตสาหกรรมโท	„	
นักบัญชี	„	
พนักงานบัญชี	„	
พนักงานตรวจบัญชีโท	„	
พนักงานการเงิน	„	
พนักงานสถิติ	„	
ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	„	
ผู้ช่วยเลขานุการกรม	„	
นายช่างเอก	หัวหน้ากอง	
พนักงานตรวจบัญชีเอก	„	
เลขานุการกรม	„	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะหัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๙๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรมประจาสงเคราะห์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมประจาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๒๔ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบ กับ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
ผู้ช่วยพยาบาล	เสมียนพนักงาน	
พยาบาลจัตวา	"	

๘๒๔		
<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
ครูจัตวา	เสมียนพนักงาน	
ช่างจัตวา	„	
พนักงานบัญชีจัตวา	„	
พนักงานการเงิน	„	
พนักงานเกษตร	„	
พยาบาลตรี	ประจำแผนก	
ครูตรี	„	
พนักงานบัญชีตรี	„	
นักบัญชีตรี	„	
นักเกษตร	„	
ผู้ช่วยผู้ปกครองนิคมตรี	„	
ผู้ช่วยผู้ปกครองสถาน		
สงเคราะห์ตรี	„	
ผู้ช่วยผู้ปกครองสถาน		
เขาวชนตรี	„	
หัวหน้าบ้านคนชรา	„	
สารวัตรแรงงานตรี	„	
นักสถิติตรี	„	
นักวิจัย	„	
พนักงานจัดหางานตรี	„	

๘๒๕		
<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานคุมประพฤติ	ประจำแผนก	
นักสังคมสงเคราะห์ตรี	"	
ช่างตรี	"	
นายช่างตรี	"	
สถาปนิกตรี	"	
นักสถิติโท	หัวหน้าแผนก	
ครูโท	"	
สารวัตรแรงงานโท	"	
นักสังคมสงเคราะห์โท	"	
ช่างโท	"	
นายช่างโท	"	
สถาปนิกโท	"	
นายแพทย์โท	"	
พนักงานบัญชีโท	"	
นักบัญชีโท	"	
พนักงานจัดหางานโท	"	
พนักงานอาคารสงเคราะห์โท	"	สำนักงาน อาคาร สงเคราะห์ ใน ฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยผู้ปกครองนิคมโท	"	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
ผู้ปกครองนิคมโท	หัวหน้าแผนก	นิคมสร้างตนเอง ในฐานะหัวหน้า แผนก
ผู้ช่วยผู้ปกครอง สถานสงเคราะห์โท	„	
ผู้ปกครองสถาน สงเคราะห์โท	„	สถานสงเคราะห์ ใน ฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ปกครองสถาน เยาวชนโท	„	สถานเยาวชน ใน ฐานะหัวหน้าแผนก
ประชาสงเคราะห์ จังหวัดโท	„	ที่ทำการ ประชา สง เคราะห์จังหวัด ใน ฐานะหัวหน้าแผนก
นายแพทย์เอก	หัวหน้ากอง	
สถาปนิกเอก	„	
ประชาสงเคราะห์ จังหวัดเอก	„	ที่ทำการ ประชา สง เคราะห์จังหวัด ใน ฐานะหัวหน้ากอง

ตำแหน่งที่เรียกขอ

อย่างอื่น

เทียบกับ

ตำแหน่ง

เป็นตำแหน่ง

ผู้บังคับบัญชา

พนักงานอาคาร-

สงเคราะห์เอก

หัวหน้ากอง

สำนักงาน อาคาร

สงเคราะห์ ในฐานะ

หัวหน้ากอง

ผู้ตรวจการเกษตรนิคม

..

ผู้ตรวจการก่อสร้าง

อาคารสงเคราะห์

..

ผู้ตรวจการ

ประชาสงเคราะห์

..

ผู้ตรวจการบัญชี

..

ผู้ตรวจการนิคมสร้างตนเอง

..

ผู้ปกครองนิคมเอก

..

นิคมสร้างตนเอง ใน

ฐานะหัวหน้ากอง

ผู้ปกครอง

สถานสงเคราะห์เอก

..

สถานสงเคราะห์ ใน

ฐานะหัวหน้ากอง

ผู้ปกครอง

สถานเยาวชนเอก

..

สถานเยาวชน ใน

ฐานะหัวหน้ากอง

ผู้ปกครองวิทยาลัย

..

วิทยาลัย ในฐานะ

หัวหน้ากอง

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ	๘๒๘	เป็นตำแหน่ง
อย่างอื่น	เทียบกับ	ผู้บังคับบัญชา
เลขานุการกรม	ตำแหน่ง	สำนักงานเลขานุการ กรม ในฐานะหัว หน้ากอง
ผู้อำนวยการส่วน	ผู้อำนวยการกอง	ส่วน ในฐานะผู้ อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธารราช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ สิงหาคม ๒๕๐๖)

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่
ตำบลโนนศิลา อำเภอสหัสขันธ์ และตำบลบึงวิชัย
ตำบลเหนือ ตำบลกาฬสินธุ์ ตำบลไผ่ ตำบลม่วงนา
อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืน ในท้องที่ตำบลโนนศิลา อำเภอสหัสขันธ์ และตำบลบึงวิชัย ตำบลเหนือ ตำบลกาฬสินธุ์ ตำบลไผ่ ตำบลม่วงนา อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อประโยชน์ในการชลประทาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๕๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลโนนศิลา อำเภอสหัสขันธ์ และตำบลบึงวิชัย ตำบลเหนือ ตำบลกาฬสินธุ์ ตำบลไผ่ ตำบลม่วงนา อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้มีอายุห้าปี

มาตรา ๔ ให้กรมชลประทานเป็นเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ บริเวณที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้อยู่ในท้องที่ตำบลโนนศิลา อำเภอสหัสขันธ์ และตำบลบึงวิชัย ตำบลเหนือ ตำบลกาฬสินธุ์ ตำบลไผ่ ตำบลม่วงนา อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

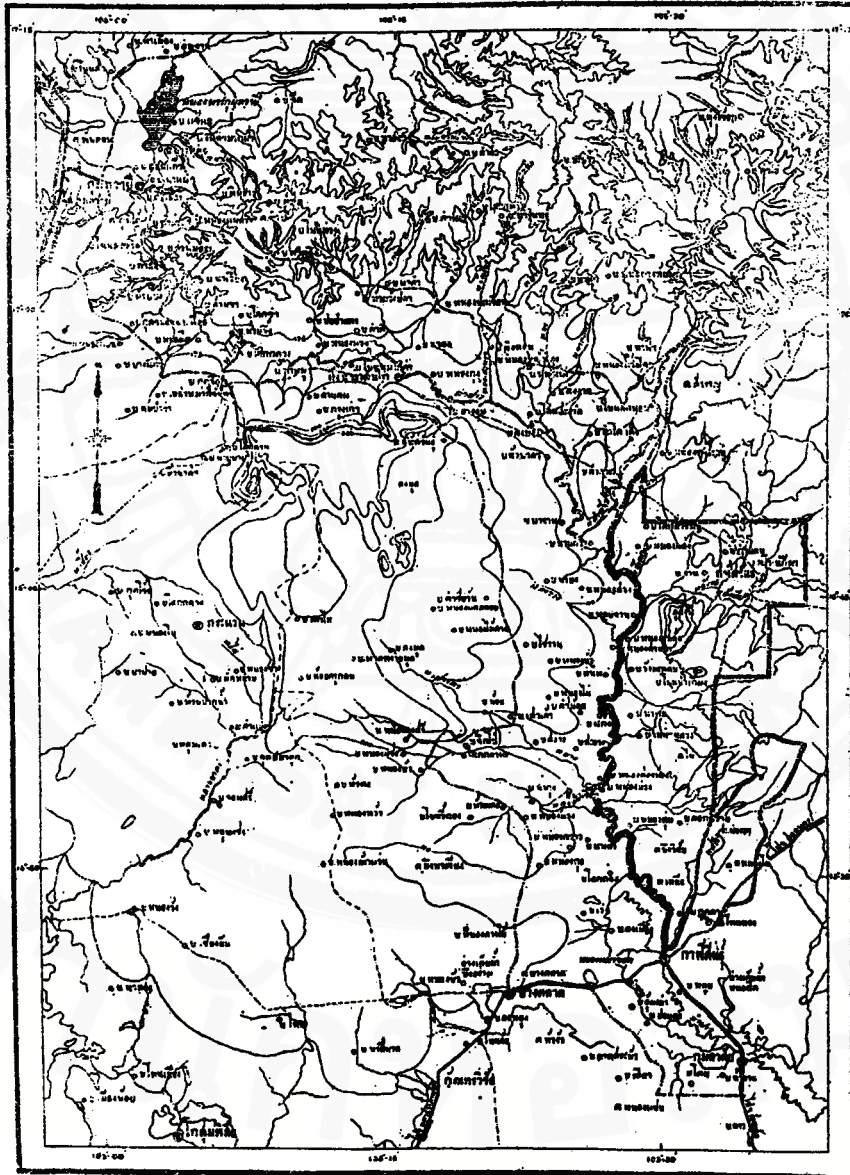
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
ด้วยโครงการลำปาว เป็นโครงการใหญ่แห่งหนึ่งทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อสร้างเสร็จแล้วสามารถส่งน้ำไปสู่พื้นที่นาเป็นบริเวณกว้างขวาง บริเวณที่ได้กำหนดเขตสำรวจเพื่อจะเวนคืนไปแล้วนั้น
ยังไม่เพียงพอ ถ้าหากจะได้กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
ในท้องที่ตำบลโนนศิลา อำเภอสหพันธ์ และตำบลบึงวิชัย ตำบล
เหนือ ตำบลกาฬสินธุ์ ตำบลไผ่ ตำบลม่วงนา อำเภอเมืองกาฬสินธุ์
จังหวัดกาฬสินธุ์ ก็จะได้เนื้อที่นาที่ได้รับน้ำจากการชลประทานมาก
ขึ้น และเป็นการป้องกันอุทกภัยด้วย จึงจำเป็นต้องดำเนินการ
ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่
ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าไปทำการสำรวจที่ดินที่จะใช้ในการนี้ได้

(จากเล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๘ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๐๖)

၈၈၈

အထွေထွေမြေပုံအမျိုးအမည်ကို ဖော်ပြရန်
 အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြရန်
 အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြရန်
 အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြရန်

မြေပုံအမျိုးအမည်
 အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြရန်
 အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြရန်

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การทอผ้า (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
การจัดตั้งองค์การทอผ้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่า
ด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัด
ตั้งองค์การทอผ้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระ
ราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การทอผ้า พ.ศ. ๒๔๘๘

“มาตรา ๘ ทวิ ให้เพิ่มทุนของ อ.ท.ผ. จากจำนวนเงินห้าสิบล้านบาท ขึ้นอีกสองร้อยล้านบาท รวมเป็นจำนวนเงินสองร้อยห้าสิบล้านบาท

ล้านบาท โดยรัฐบาลจะจ่ายให้เป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร "

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ทุนขององค์การทอผ้า ซึ่งกำหนดไว้เพียงห้าสิบล้านบาท ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามโครงการขยายโรงงานทอผ้า จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้วางไว้ จึงสมควรตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ขึ้นเพื่อเพิ่มทุนเป็นสองร้อยห้าสิบล้านบาท

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรมทางหลวง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมทางหลวง กระทรวง
พัฒนาการแห่งชาติ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๓๘ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออก
ตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับ
บัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
นายท้ายเรือ	เสมียนพนักงาน	
ช่างจั่ว	„	
ช่างภาพ	„	
พยาบาลจั่ว	„	
ช่างตรี	ประจำแผนก	
นายช่างตรี	„	
พนักงานพัสดุตรี	„	
พนักงานบัญชีตรี	„	
นักบัญชีตรี	„	
พนักงานวิทยาศาสตร์ตรี	„	
พยาบาลตรี	„	
เภสัชกร	„	
นิติกร	„	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
นักสถิติ	ประจำแผนก	
สถาปนิก	„	
ทันตอนามัย	„	
ช่างโท	หัวหน้าแผนก	
นายช่างโท	„	
ช่างโท		
แขวงการทาง	„	แขวงการทาง ในฐานะ หัวหน้าแผนก
นายช่างโท		
แขวงการทาง	„	แขวงการทาง ในฐานะ หัวหน้าแผนก
หัวหน้าธุรการ	„	
พนักงานพัสดุโท	„	
พนักงานบัญชีโท	„	
นักบัญชีโท	„	
ทันตแพทย์	„	
นายแพทย์โท	„	
บรรณารักษ์	„	
ช่างเอก	หัวหน้ากอง	
นายช่างเอก	„	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
ช่างเอก		
แขวงการทาง	หัวหน้ากอง	แขวงการทาง ในฐานะ หัวหน้ากอง
นายช่างเอก		
แขวงการทาง	„	แขวงการทาง ในฐานะ หัวหน้ากอง
ช่างเอก		
เขตการทาง	„	เขตการทาง ในฐานะ หัวหน้ากอง
นายช่างเอก		
เขตการทาง	„	เขตการทาง ในฐานะ หัวหน้ากอง
พนักงานบัญชีเอก	„	
นายแพทย์เอก	„	
หัวหน้าจัดเก็บ		
ค่าธรรมเนียม		
ผ่านทาง	„	ด้านเก็บค่าธรรมเนียม ผ่านทาง ในฐานะ หัวหน้ากอง

๘๓๗

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
เลขานุการกรม	หัวหน้ากอง	สำนักงานเลขานุการ กรม ในฐานะหัวหน้า กอง
นายช่างพิเศษการ ทางด้าน	ผู้อำนวยการกอง	ด้านการทาง ในฐานะ ผู้อำนวยการกอง
นายช่างผู้อำนวยการ ทางด้าน	"	ด้านการทาง ในฐานะ ผู้อำนวยการกอง
นายช่างใหญ่ ฝ่ายก่อสร้าง	รองอธิบดี	
นายช่างใหญ่ ฝ่ายบำรุงรักษา	"	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ถ. ชนerva

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

พ.ศ. ๒๕๐๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ บ.ส. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานอันแสดงว่าตนมีสิทธิขอรับใบอนุญาตกับรูปถ่ายขนาด ๔x๕ เซนติเมตร อย่างชัดเจนครึ่งตัวหน้าตรง ท่าปกติไม่สวมหมวกสีรูป ต่อกพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ซึ่งตนมีภูมิลำเนา แต่ถ้าผู้ขอมีภูมิลำเนาในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี จะยื่นคำขอตรงต่อนายทะเบียนก็ได้

ข้อ ๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอพร้อมด้วยหลักฐานและรูปถ่ายดังกล่าวในข้อ ๑ แล้ว ให้ตรวจสอบหลักฐานแล้วรายงานส่งไปยังนายทะเบียน ในรายงานนั้นให้ปรากฏด้วยว่าผู้ขอเป็นผู้บกพร่องในคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ข้อหนึ่งข้อใดหรือไม่ ข้อความในคำขอผิดความจริงในข้อใดหรือไม่ด้วย

ข้อ ๓ เมื่อคณะกรรมการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ได้พิจารณาเห็นว่า ผู้ขอมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ และมีความรู้หรือความชำนาญตามมาตรา ๒๑ พร้อมทั้งจะเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ บ.ส. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ประสงค์จะแก้ไขหรือเพิ่มเติมใบอนุญาตที่ปรากฏอยู่แล้วในทะเบียน ให้ยื่นคำขอตามแบบ บ.ส. ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ซึ่งตนมีภูมิลำเนา แต่ถ้าผู้ขอมีภูมิลำเนาในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี จะยื่นคำขอตรงต่อนายทะเบียนก็ได้

ข้อ ๕ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์อาจจะขอใบแทนใบอนุญาตซึ่งสูญหายหรือชำรุดเปลี่ยนในสาระสำคัญได้ โดยยื่นคำขอตามแบบ บ.ส. ๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยรูปถ่ายตามข้อ ๑ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ซึ่งตนมีภูมิลำเนา แต่ถ้าผู้ขอมีภูมิลำเนาในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี จะยื่นคำขอตรงต่อนายทะเบียนก็ได้ และถ้าใบอนุญาตฉบับเก่ายังอยู่ให้ส่งคืนพร้อมด้วยคำขอ

ข้อ ๖ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งและผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นสอง จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามแบบ บ.ส. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ.
๒๕๐๕ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต
และการกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการและแบบเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต
และใบอนุญาต ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

(จากเล่ม ๔๐ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

พ.ศ. ๒๕๐๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๘ แห่งพระ
ราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นสองในสาขาอายุรกรรม
ประกอบการได้ทุกประการ เว้นแต่

(๑) การฉีดยาเข้าหลอดโลหิต

(๒) การใช้ยารักษาตามกฎหมายว่าด้วยการขายยา

- (๓) การให้ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ
- (๔) การเจาะโลหิตจากหลอดเลือด

ข้อ ๒ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นสองในสาขาศัลยกรรม
ประกอบการได้ทุกประการ เว้นแต่

- (๑) การผ่าตัดซึ่งตามปกติต้องใช้ยาสลบ (General anaesthesia)
- (๒) การผ่าตัดภายในบริเวณช่องอก ช่องท้อง ช่องเชิงกราน หรือสมอง ทั้งนี้ไม่รวมถึงการตอนสุกร และสัตว์ปีก จำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน
- (๓) การต่อกระดูกโดยใช้วิธีผูกภายใน (Plating และ Pinning)
- (๔) การตรวจและรักษาโรคโดยใช้รังสี

ข้อ ๓ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นสองในสาขาสุนัขกรรม
ประกอบการได้ทุกประการ เว้นแต่

- (๑) ทำการช่วยคลอดในการคลอดผิดปกติ (Dystokia)
- (๒) ทำการช่วยคลอดโดยการวางยาสลบ (General anaesthesia) หรือการฉีดยาชาเข้าไขสันหลัง (Epidural anaesthesia) หรือการรักษาภายหลังคลอดโดยการให้ยาดังกล่าวข้างต้น
- (๓) ตรวจการตั้งท้องโดยวิธีใช้เครื่องมือเข้าภายในช่องคลอด

- (๔) ทำการรักษาสัตว์ที่เป็นหมัน ขั้วคราว โดยใช้ยาต่าง ๆ ฉีดเข้ามดลูก หรือการกระทำใด ๆ ต่อรังไข่
- (๕) ทำการรูดเก็บน้ำเชื้อ (Collection of semen) จากสัตว์ตัวผู้ เพื่อนำไปใช้ในการผสมเทียม ทั้งนี้ไม่รวมถึงการรูดเก็บน้ำเชื้อจากสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ เนื่องจาก มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นสองไว้ว่า จะต้องปฏิบัติตามได้เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉะนั้น จึงออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นสองในสาขาอายุรกรรม สาขาศัลยกรรม และสาขาสุนัขกรรมปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

พ.ศ. ๒๕๐๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ต้องรักษามรรยาทแห่งวิชาชีพโดยไม่ประพฤติหรือกระทำการใดๆ อันอาจเป็นเหตุเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพของตน

ข้อ ๒ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) โฆษณา หรือ ใช้นามว่าน ผู้อื่นให้โฆษณาเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนในการประกอบการบำบัดโรคสัตว์เกินความเป็นจริง

(๒) ดิดของเมา หรือยาเสพติดให้โทษ จนหย่อนความสามารถในหน้าที่

(๓) ใช้นามหรือช่วยเหลือผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ให้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์

(๔) ออกใบสำคัญรับรองอันเป็นความเท็จโดยตั้งใจหรือให้ความเห็นอันไม่สุจริตในเรื่องใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิชาชีพของตน

๘๔๔

(๕) ปฏิเสธการช่วยเหลือของสัตว์ในระหว่างสัตว์ได้รับอันตรายเมื่อได้รับคำขอร้องและตนอยู่ในฐานะที่จะช่วยได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจาก มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้บัญญัติไว้ว่า ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์จะต้องรักษามรรยาทแห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉะนั้น จึงออกกฎกระทรวงกำหนดมรรยาทแห่งวิชาชีพให้ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

พ.ศ. ๒๕๐๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

๘๔๕

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้

(๑) คำขอ	ฉบับละ ๕ บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ
การบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ
การบำบัดโรคสัตว์ชั้นสอง	
(ก) สาขาอายุรกรรม	ฉบับละ ๔๐ บาท
(ข) สาขาศัลยกรรม	ฉบับละ ๔๐ บาท
(ค) สาขาสูติกรรม	ฉบับละ ๔๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
จากมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ.
๒๕๐๕ ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวง
กำหนดค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินั้น จึงออก
กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หัก ๕ เพื่อให้เป็นไปตามพระราช
บัญญัติดังกล่าว

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๐๖)

คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัตรโรดส์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ตรอก.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัตรโรดส์ ชั้น.....สาขา.....

ชื่อสถานประกอบการนำบัตรโรดส์.....ตั้งอยู่เลขที่.....

ซอย.....ตรอก.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

มีความรู้ได้รับการศึกษาในวิชา.....จาก.....

ตั้งแต่ พ.ศ.....ถึง พ.ศ.....ได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หรือมีความชำนาญในการประกอบการนำบัตรโรดส์ ตั้งแต่ พ.ศ.....ถึง พ.ศ.....

หลักฐานแสดงความรู้ และหลักฐานอย่างอื่นที่ได้ยื่นพร้อมกับคำขอนี้ คือ

๑.

๒.

๓.

๔.

(ลงชื่อ).....

ผู้ขอ

๘๔๓

บ.ศ. ๒

ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์

ที่.....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕
คณะกรรมการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์
ออกใบอนุญาตให้

.....

เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้น.....สาขา.....
ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ).....

นายทะเบียน

ที่ประทับถ่าย

เงื่อนไขใบอนุญาต

๑. ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้เฉพาะตัว
๒. ให้แสดงใบอนุญาตไว้ ณ สถานประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย
๓. เมื่อย้ายสถานประกอบการบำบัดโรคสัตว์ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ห้องที่ตั้งเดิม และนายทะเบียนทราบภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่ย้าย

๘๔๘

บ.ศ. ๓
อากรแสตมป์

คำขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ตรอก.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นผู้ประกอบการนำบัตรโรคสัตว์ ชั้น.....สาขา.....

ใบอนุญาตที่.....ลงวันที่.....ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติม

ใบอนุญาตดังต่อไปนี้.....

.....

เหตุผลที่ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติม.....

(ลงชื่อ)

ผู้ขอ

๘๔๕

บ.ศ. ๔
ฉากรแสดงไป

คำขอใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัตรโรคสัตว์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ตรอก.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นผู้ประกอบการนำบัตรโรคสัตว์ ชั้น.....สาขา.....

ชื่อสถานประกอบการนำบัตรโรคสัตว์.....ตั้งอยู่เลขที่.....

ซอย.....ตรอก.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ได้รับใบอนุญาตเมื่อ พ.ศ..... ใบอนุญาตที่.....ลงวันที่.....เดือน.....

พ.ศ..... เหตุที่ขอใบแทนใบอนุญาต.....

(ลงชื่อ)

ผู้ขอ

๘๕๐

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๙๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ข้อ ๒. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
ช่างเครื่องเรือ	เสมียนพนักงาน	
ช่างจัตวา	”	
นายท้ายเรือ	”	
พนักงานสหกรณ์จัตวา	”	
นักสังคมสงเคราะห์ตรี ประจำแผนก		

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานสหกรณ์ตรี	ประจำแผนก	
นักสหกรณ์ตรี	"	
ช่างตรี	"	
สหกรณ์อำเภอตรี	"	ที่ทำการสหกรณ์อำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วน ราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้า แผนก
ผู้ช่วยสหกรณ์จังหวัดตรี	"	
สหกรณ์อำเภอโท	หัวหน้าแผนก	ที่ทำการสหกรณ์อำเภอ ในฐานะหัวหน้าแผนก
นักสังคมสงเคราะห์โท	"	
พนักงานสหกรณ์โท	"	
นักสหกรณ์โท	"	
ผู้ช่วยสหกรณ์จังหวัดโท	"	
สหกรณ์จังหวัดโท	"	ที่ทำการสหกรณ์จังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
สหกรณ์จังหวัดเอก	หัวหน้ากอง	ที่ทำการสหกรณ์จังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง
พนักงานสหกรณ์เอก	"	
ผู้ตรวจการสหกรณ์	"	

๘๕๒

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ชั้น ๑)	อธิบดี	
ที่ปรึกษา	..	
ที่ปรึกษาทั่วไป	ปลัดกระทรวง	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๘ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๘ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๕๓

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๓ ก.พ.
ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๔๔ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานส่งเสริม		
อุตสาหกรรมจัตวา	เสมียนพนักงาน	
ช่างจัตวา	"	
ช่างตรี	ประจำแผนก	
นายช่างตรี	"	
พนักงานส่งเสริม		
อุตสาหกรรมตรี	"	
นิติกร	"	
นักวิทยาศาสตร์ตรี	"	
พนักงานแปล	หัวหน้าแผนก	
นายช่างศิลป์	"	
พนักงานส่งเสริม		
อุตสาหกรรมโท	"	
นักบัญชี	"	
นักวิทยาศาสตร์โท	"	
นายช่างโท	"	

๘๕๔

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานส่งเสริม		
อุตสาหกรรมเอก	หัวหน้ากอง	
นายช่างเอก	"	
เลขานุการกรม	"	สำนักงานเลขานุการกรม
		ในฐานะหัวหน้ากอง
นายช่างพิเศษ	ผู้อำนวยการกอง	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓๕๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๕๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ก.พ.
ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๘๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออก
ตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับ
บัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พยาบาลจัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานอนามัยจัตวา	"	
พนักงานวิทยาศาสตร์ จัตวา	"	
ช่างจัตวา	"	
พยาบาลตรี	ประจำแผนก	
สารวัตรอาหาร และยาตรี	"	
เภสัชกรตรี	"	
พนักงานวิทยาศาสตร์ ตรี	"	
พนักงาน การต่างประเทศตรี	"	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u> <u>อย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับ</u> <u>ตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u> <u>ผู้บังคับบัญชา</u>
นิติกรตรี	ประจำแผนก	
ช่างตรี	„	
พยาบาลโท	หัวหน้าแผนก	
สารวัตรอาหาร		
และยาโท	„	
เภสัชกรโท	„	
นายแพทย์โท	„	
พนักงาน		
การต่างประเทศโท	„	
นิติกรโท	„	
พนักงานวิทยาศาสตร์โท	„	
นายแพทย์เอก	หัวหน้ากอง	
นิติกรเอก	„	
นายแพทย์ตรวจการ		
สาธารณสุข	„	
สารวัตรอาหาร		
และยาเอก	„	
เภสัชกรเอก	„	
นายแพทย์เอก		
หัวหน้าหน่วย	„	หน่วยมาลาเรีย ในฐานะ หัวหน้ากอง

๙๕๗

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ

เทียบกับ

เป็นตำแหน่ง

อย่างอื่น

ตำแหน่ง

ผู้บังคับบัญชา

นิติกรพิเศษ

ผู้อำนวยการกอง

นายแพทย์พิเศษ

ผู้อำนวยการสถิติ

„

ผู้ตรวจราชการ

กระทรวง (ชั้น ๒) รองอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๙๐ ตอนที่ ๙๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๐๐ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรมสามัญศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ.
ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมสหกรณ์ที่ดิน กระทรวง
พัฒนาการแห่งชาติ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๔๗ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออก
ตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับ
บัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พยาบาลจัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานบัญชี	„	
ช่างจัตวา	„	
ช่างตรี	ประจำแผนก	
นายช่างตรี	„	
พนักงานสหกรณ์ที่ดินตรี	„	
นักสถิติกรม	„	
นักสหกรณ์ที่ดิน	„	
ช่างโท	หัวหน้าแผนก	
นายช่างโท	„	
สถาปนิก	„	
พนักงานสหกรณ์ที่ดินโท	„	

๘๕๕

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานสหกรณ์ที่ดินโท		
หัวหน้าหน่วย	หัวหน้าแผนก	หน่วยสหกรณ์ที่ดิน ใน
		ฐานะหัวหน้าแผนก
พนักงานสหกรณ์ที่ดินเอก	หัวหน้ากอง	
นายช่างเอก	"	
เลขานุการกรม	"	สำนักงานเลขานุการกรม
		ในฐานะหัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๐๑ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๕๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในกรมวิเทศสหการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ก.พ.
ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมวิเทศสหการ กระทรวง
พัฒนาการแห่งชาติ

ข้อ ๒ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับ
บัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อ</u>	<u>เทียบกับ</u>	<u>เป็นตำแหน่ง</u>
<u>อย่างอื่น</u>	<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานพัสดุตรี	ประจำแผนก	
วิทยาการตรี	„	
นักบัญชีตรี	„	
เศรษฐกรตรี	„	
นายช่าง	„	
พนักงานพัสดุโท	หัวหน้าแผนก	
วิทยาการโท	„	
พนักงานบัญชี	„	
นักบัญชีโท	„	
เศรษฐกรโท	„	
บุคลากร	„	
บรรณารักษ์	„	
วิทยาการเอก	หัวหน้ากอง	
นักบัญชีเอก	„	
เศรษฐกรเอก	„	

๘๖๑

ตำแหน่งที่เรียกชื่อ

เทียบกับ

เป็นตำแหน่ง

อย่างอื่น

ตำแหน่ง

ผู้บังคับบัญชา

เลขานุการกรม

หัวหน้ากอง

สำนักงานเลขานุการกรม
ในฐานะหัวหน้ากอง

วิทยาการพิเศษ

รองอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๘ สิงหาคม ๒๕๐๖)

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน

ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม

ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อ
เวนคืน ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร
เพื่อประโยชน์ของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลหัวหมาก
อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้มีอายุห้าปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมเศรษฐศาสตร์ และอธิบดีกรมโยธา
เทศบาล เป็นเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

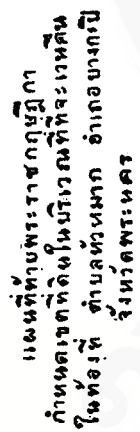
มาตรา ๕ บริเวณที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืนตามพระ
ราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัด
พระนคร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาราชการตาม พระราชกฤษฎีกา
นี้

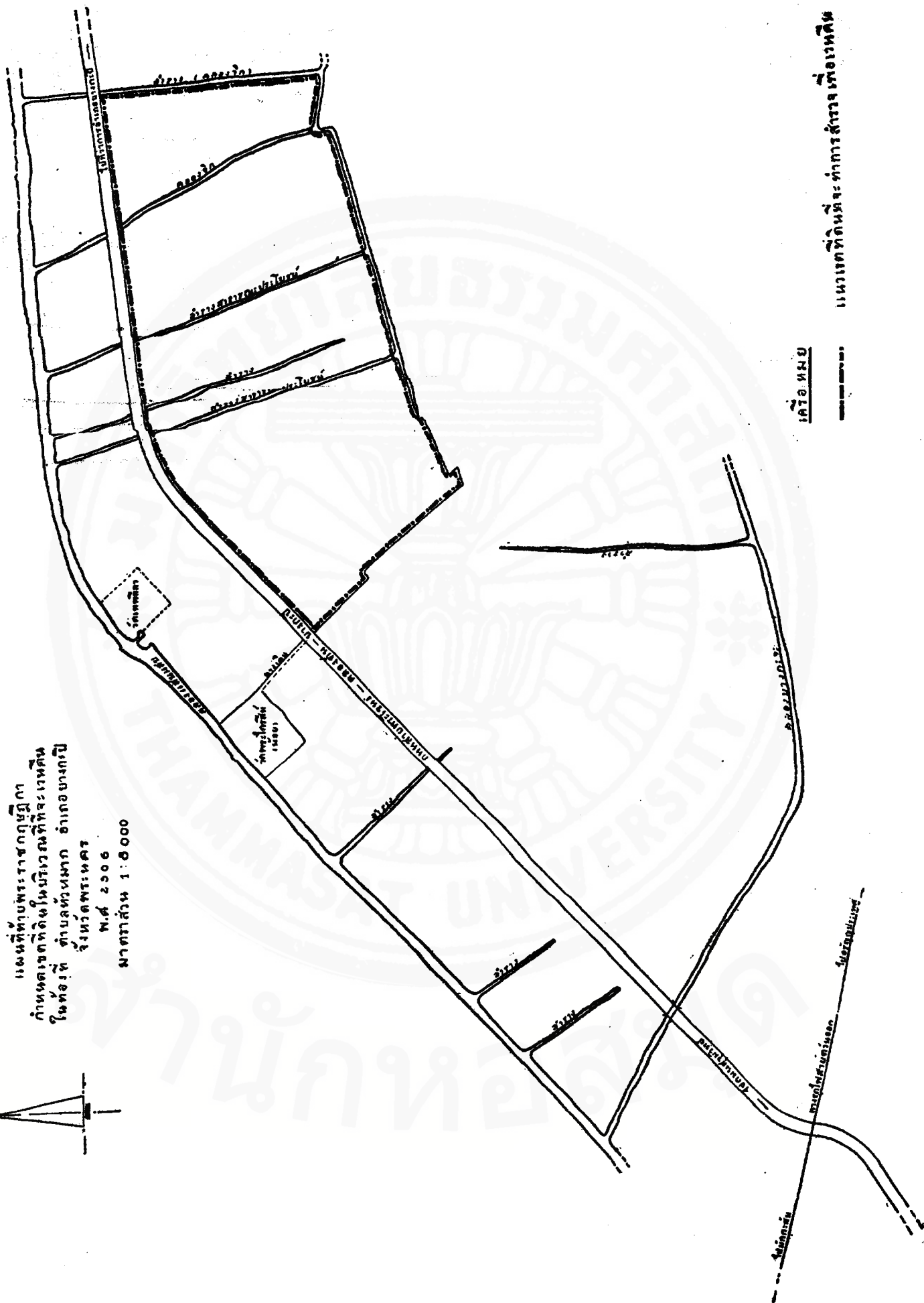
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ชนเรวัชร์

นายกรัฐมนตรี

พ.ศ. 2506
มาตราส่วน 1:8000

เคิ่งอ หมย

แนวเขตที่ดินจะทำการสำรวจเพื่อเขตนี้

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
เนื่องจากขณะนี้รัฐบาลยังไม่มีที่ดินที่มีอาณาเขตกว้างขวางและเหมาะสม
พอที่จะใช้เป็นสถานที่จัดแสดงสินค้าไทย และสินค้านานาชาติ
และการแสดงกิจกรรมต่าง ๆ ของทางราชการ จึงจำเป็นต้องออก
พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่
ดังกล่าว

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๖๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าดอยขุนตาล ในท้องที่ตำบลทาบลาดุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้สัก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้ตะแบก ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้เหียง ไม้พลวง ไม้สน ไม้มะค่า ไม้ต้นนก ไม้ก่อ และไม้ชนิดอื่น ๆ ซึ่งเป็นไม้ที่มีค่าขึ้นอยู่กับปริมาณมาก เนื้อที่ประมาณ ๖๒.๓๓ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเหมาะสมและจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้ โดยถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าจะปล่อยให้ดินในป่านี้ประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๖๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีมติว่า

ให้ป่าเขาหัวช้าง ป่าเขาคันป่า ป่าเขาหลักไก่ และป่าเขาพระในท้องที่ตำบลตะโหมด อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

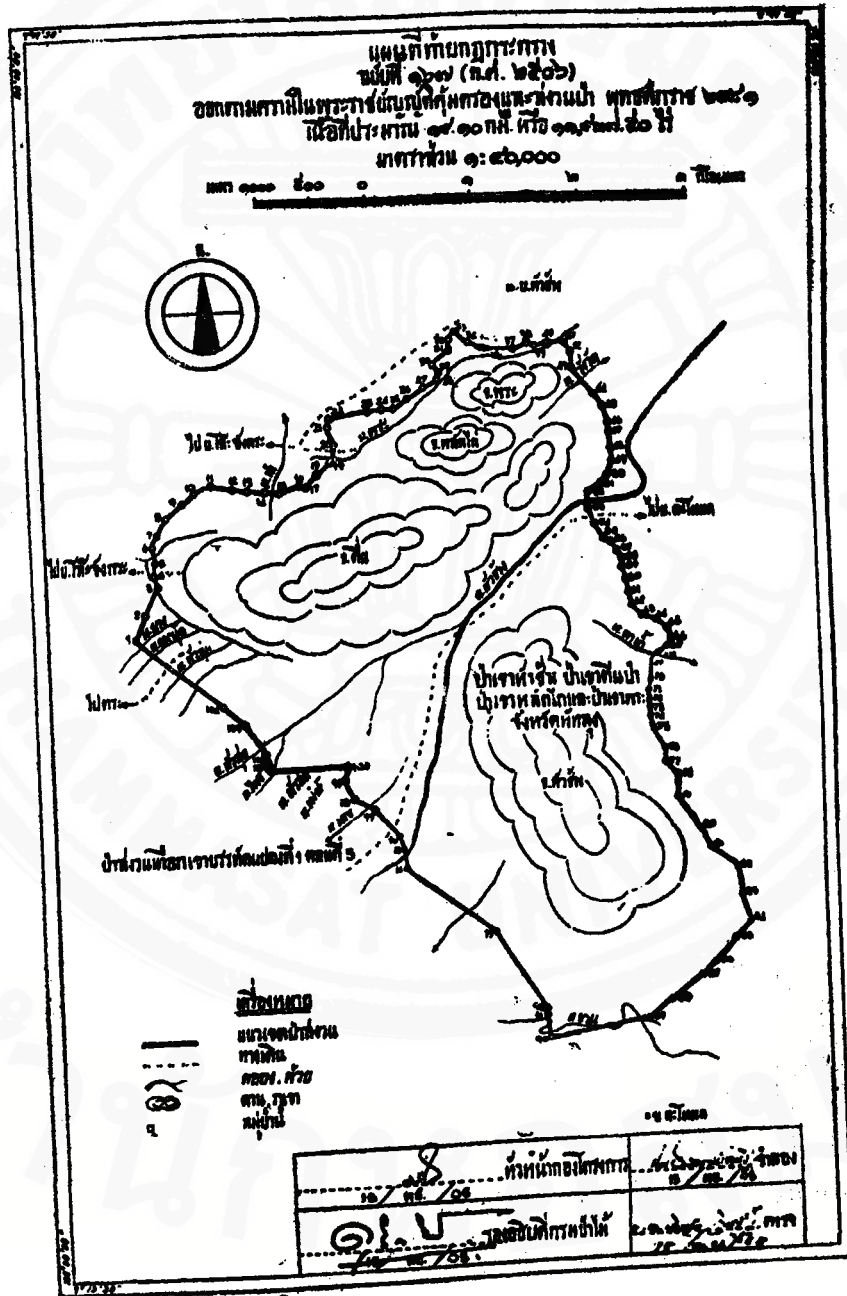
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้ยาง ไม้หลุมพอ ไม้กะบาก ไม้ตะเคียนหิน ไม้พิกลป่า ไม้จันทร์หอม และไม้อื่นๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดดีมีค่าขึ้นอยู่เป็นปริมาณมาก เนื้อที่ประมาณ ๑๕.๑๐ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเหมาะสมและจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวรตลอดไปเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าจะใช้ที่ดินในป่าเพื่อประกอบกิจการอย่างอื่นๆ จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๖๘ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ให้ป่าองค์พระ ป่าเขาพระกำ และป่าเขาห้วยพลู ในท้องที่ตำบลองค์พระ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้เต็ง ไม้รัง ไม้แดง ไม้มะค่าแต้ และไม้ชนิดอื่นๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดที่มีค่าขึ้นอยู่เป็นปริมาณมากและเป็นป่าต้นน้ำลำธาร เนื้อที่ประมาณ ๑๑๕.๒๐ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเหมาะสมและจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าจะใช้ที่ดินในป่าเพื่อประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๖๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าชาลวิน ในท้องที่ตำบลแม่คง อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้สัก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้ตะแบก ไม้ตะเคียน ไม้พลอง ไม้รัก และไม้ชนิดอื่นๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดดีมีค่าขึ้นอยู่เป็นปริมาณมากและเป็นป่าต้นน้ำลำธาร มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๘๒๒.๔๐ ตารางกิโลเมตร จึงจำเป็นต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากกว่าจะใช้ที่ดินในป่าเพื่อประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗๐ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าหนองจำ ในท้องที่ตำบลทองหลาง ตำบลหนองแขว และตำบลบ้านเป้า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

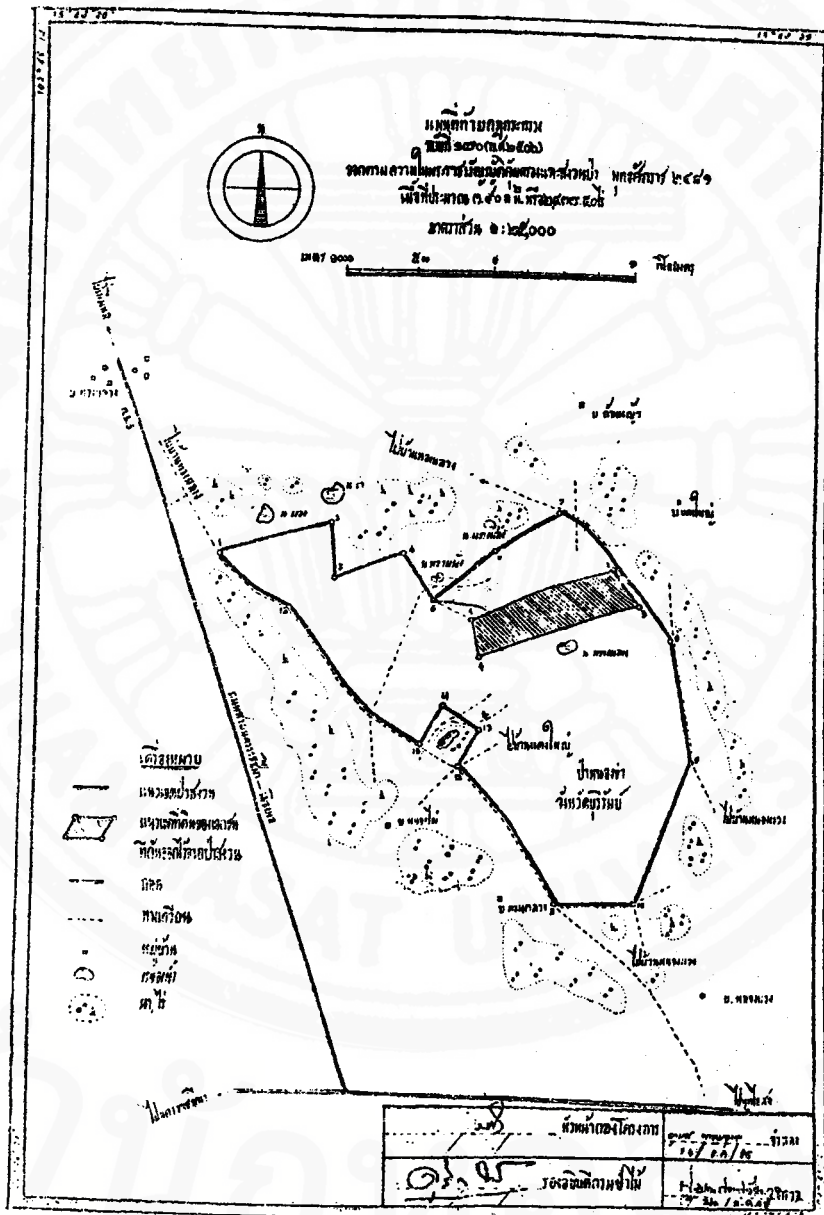
พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลอง ไม้มะม่วงป่า ไม้มะเหลียม ไม้กะบก และไม้ชนิดอื่นๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดที่ดีมีค่าขายอยู่เป็นปริมาณมาก เนื้อที่ประมาณ ๓.๕๐ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเหมาะสมและจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากกว่าจะใช้ที่ดินในป่าเพื่อประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๖)

แผนที่

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าหนองเสือโฮก และป่าหนองแหม ในท้องที่ตำบลวังตะแบก อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้ยาง ไม้ตะแบก ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลวง และไม้ชนิดอื่น ๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดดีมีค่าขึ้นอยู่กับปริมาณมาก เนื้อที่ประมาณ ๑๖.๒๓ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเหมาะสมและจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าจะใช้ที่ดินในป่าเพื่อประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้อยู่ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗๒ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีมติให้ป่าแม่สุรินทร์ ในท้องที่ตำบลขุนยวม อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้สัก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้ตะแบก ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้เหียง ไม้พลวง และไม้ชนิดอื่น ซึ่งเป็นไม้ที่มีค่าและอยู่ในปริมาณมากและเป็นป่าต้นน้ำลำธาร เนื้อที่ประมาณ ๒๕๔.๐๐ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเหมาะสมและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากกว่าจะใช้ที่ดินป่าแห่งนี้ไปประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๖)

8	WILLIAM HENRY FITH	57/106/00	1904
9	JOHN WILLIAM HENRY	57/106/00	1904

๘๗๘

พระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา
ศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพิกัด
อัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ ของพระราชกำหนดพิกัด
อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเกษตร การอุตสาหกรรม การสาธารณสุข หรือการส่งเสริมสินค้าขาออก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจลดอัตราอากรให้ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรได้ แต่มิให้ลดเหลือต่ำกว่าหนึ่งในสิบของอัตราที่กำหนดไว้

การลดอัตราอากร การยกเลิกหรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงการลดอัตราอากร ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในช่องรายการกับตัวเลขในช่องอัตราอากรของประเภทที่ ๐๕.๑๕ ของหมวด ๑ ตอนที่ ๕ ภาค ๒ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความในช่องรายการกับความและตัวเลขในช่องอัตราอากร ตามบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัติפקัดยศราศุลกากร (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๖

ประเภทที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๕.๔๕	ผลิตภัณฑ์สัตว์ที่มีได้ระบุ หรือรวมไว้ในที่อื่น ขาก สัตว์ตามตอนที่ ๑ หรือ ๓ ซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับ บริโภค ก. เชื้อพันธุ์ สัตว์ เลี้ยงสำหรับใช้ ปรับ ประพันธุ์ โดยวิธีการผสม เทียม ข. อื่น ๆ	๒๑.๕		ไม่ต้องเสียอากร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

- ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยอนุมัติ
ของคณะรัฐมนตรีประกาศลดอัตราอากรเพื่อส่งเสริมการเกษตร การ
อุตสาหกรรม การสาธารณสุข หรือการส่งเสริมสินค้าขาออกได้
- ยกเว้นอากรขาเข้าแก่เชื้อพันธุ์ของสัตว์เลี้ยงที่นำเข้ามา
ปรับปรุงพันธุ์โดยวิธีการผสมเทียม

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าโคกข้าว ในท้องที่ตำบลชนคม อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้ชนิดดีมีค่าเป็นปริมาณมาก เช่น ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลวง ไม้เหียง ไม้แดง ไม้มะค่าแต้ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐.๘๕ ตารางกิโลเมตร เหมาะสมที่จะสงวนไว้เพื่อให้มีไม้ไว้ใช้ตลอดไป อันจะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าที่จะแผ้วถางลงเป็นที่เพาะปลูก หรือเพื่อกิจการอย่างอื่น จึงสมควรจัดการสงวนป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๑๔ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าควนคำทอง ในท้องที่ตำบลป่าบอน อำเภอปากพนม จังหวัดพัทลุง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

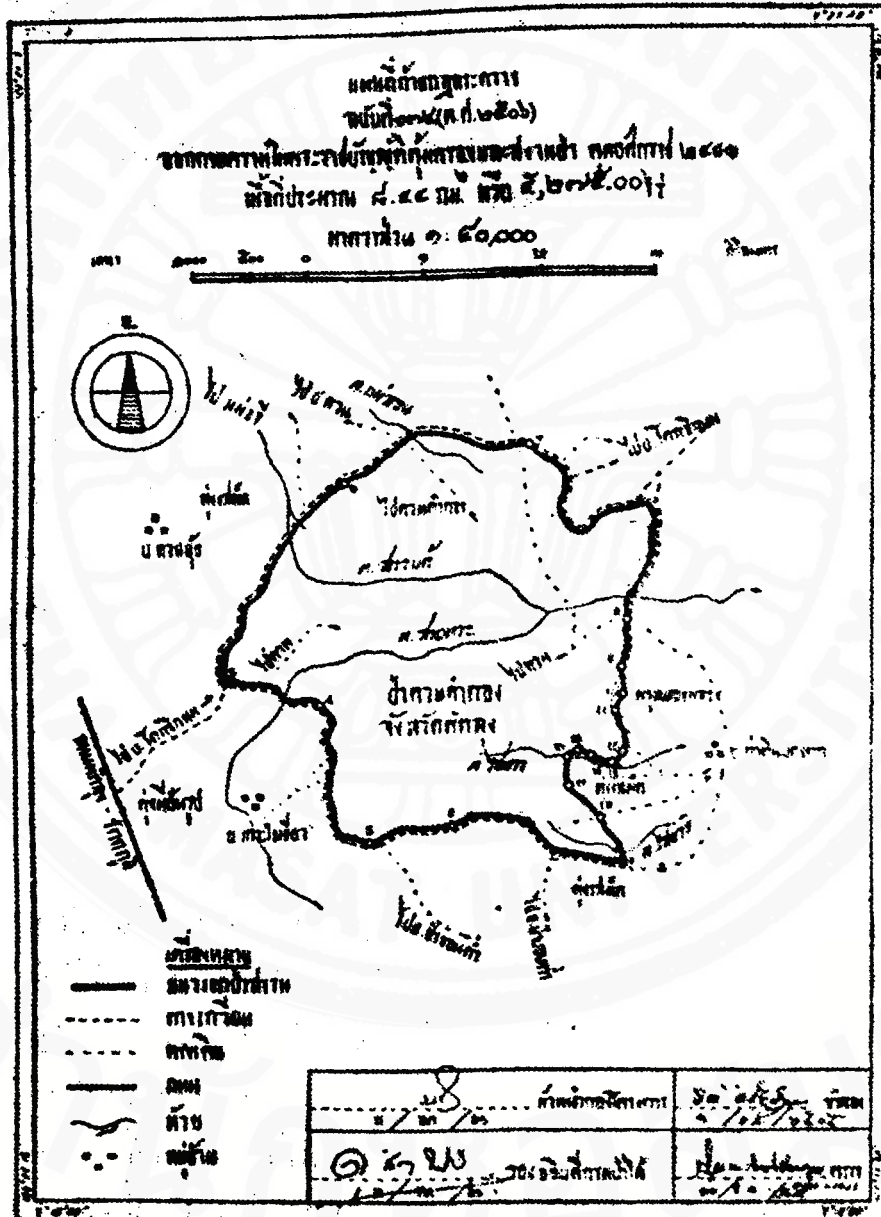
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้ขนาดเล็ก ไม้พุ่มต้น ไม้สัก ไม้ตะเคียน ไม้ไข่เขียว และไม้อื่นๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดดีมีค่าขึ้นอยู่เป็นปริมาณมาก เนื้อที่ประมาณ ๘.๔๔ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเหมาะสมและจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวรตลอดไปเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าจะปล่อยให้ดินในป่าเพื่อประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้ประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า
พุทธศักราช ๒๔๙๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าห้วยดอกเข็ม และป่าแม่อิงผั่งขวา ในท้องที่ตำบลห้วยลาน ตำบลดอกคำใต้ และตำบลปิ่น อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้มะค่า และไม้อื่นๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดดีมีค่าขึ้นอยู่เป็นปริมาณมาก เนื้อที่ประมาณ ๑๕๘.๐๐ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเป็นป่าต้นน้ำลำธาร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าจะใช้ที่ดินในป่าเพื่อประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖)

๘๘๑

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าแม่ยวมฝั่งขวา ในท้องที่ตำบลแม่คง ตำบลแม่ลาน้อย ตำบลบ้านกาต และตำบลแม่ยวม อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้สัก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้ตะแบก ไม้ตะเคียน ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้เหียง ไม้พลวง ไม้รัก และไม้อื่นๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดที่มีค่าขึ้น

อยู่เป็นปริมาณมาก และมีสภาพเป็นน้ำคั้นน้ำลำธาร มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๖๒.๔๐ ตารางกิโลเมตร จำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นน้ำไว้โดยถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมีประโยชน์มากกว่าจะใช้ที่ดินในบ้นเพื่อประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนน้ำแห่งนี้ไว้ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

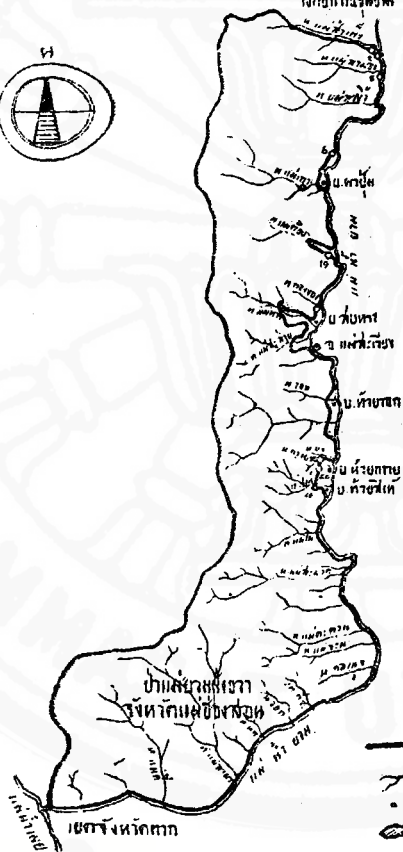
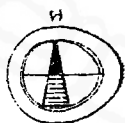
(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๖)

สำนักหอสมุด

[illegible]

INR 6000 0 6 0 90 75 90 गैरमान्य

၂၄၇။

7
מחצית

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

• เหน็บ, ราบเรียบ

หน้า

หน้า:๑๓

กักขฬกัฏฐกัฏฐกัฏฐ

๘	จังหวัดขอนแก่น	๘/๐๕/๖๖	๖/๔๖/๒๕๖๖
๐๑/๕	กองอำนวยการสภาน้ำ	๑๕/๐๕/๖๖	๑๕/๔๖/๒๕๖๖

๘๕๐

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าแม่ฮ่องชุย ในท้องที่ตำบลจำปาหวาย และตำบลปิ่นอำเภอยะยา จังหวัดเชียงราย ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้สัก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้มะค่า ไม้ตะเคียน ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้เหียง ไม้พลวง และไม้อื่นๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดดีมีค่าขึ้นอยู่เป็น

ปริมาณมาก เนื้อที่ประมาณ ๑๒๔.๓๐ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเป็น
ป่าต้นน้ำลำธาร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวร
ตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประ
ชาชน อันจะมีประโยชน์มากกว่าจะใช้ที่ดินในป่านี้เพื่อประกอบ
กิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ
และประชาชน

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖)

สำนักหอสมุด

๘๕๓

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๔๙๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าแม่ยวมฝั่งซ้าย ในท้องที่ตำบลแม่ลาน้อย ตำบลบ้านกาต ตำบลแม่คะตวน ตำบลกองก้อง และตำบลแม่สะเรียง อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

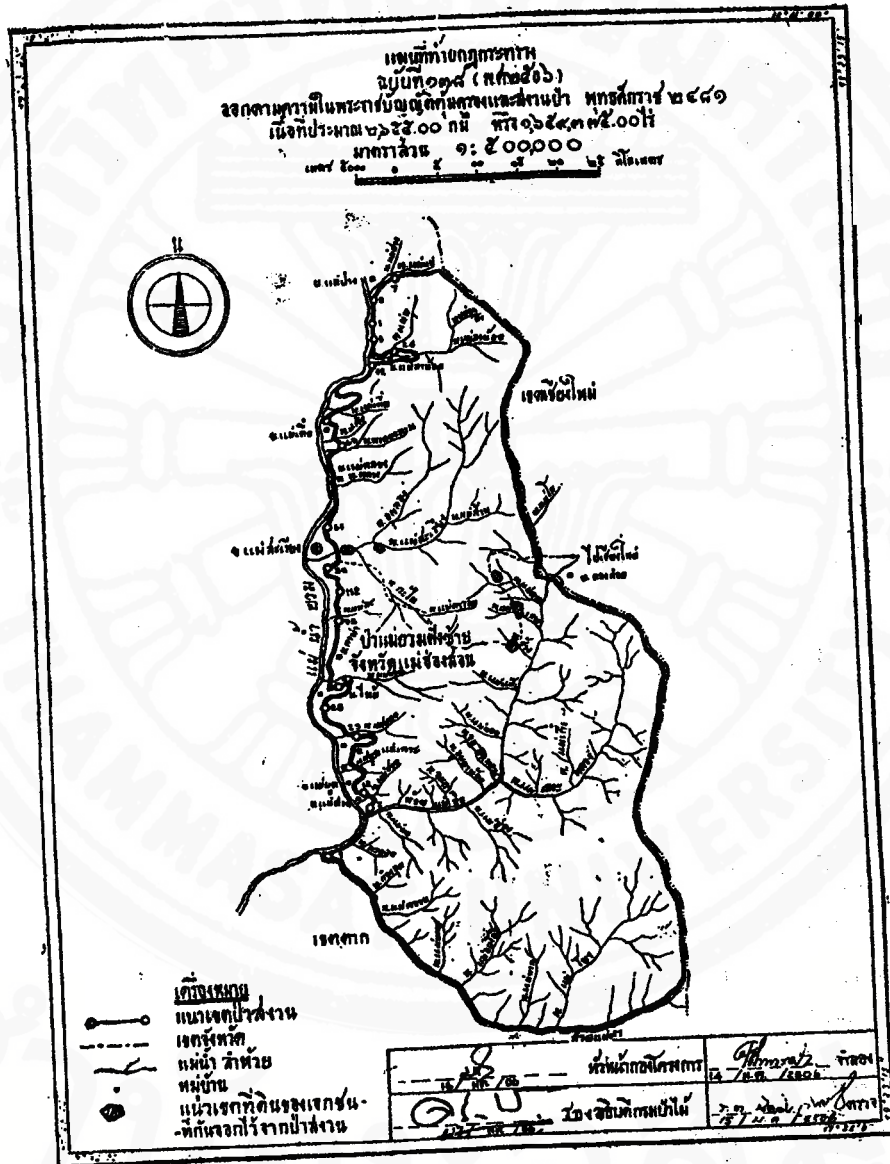
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้สัก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้ตะแบก ไม้รูกฟ้า ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลวง ไม้รัก และไม้อื่นๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดมีค่าขึ้น

อยู่มีปริมาณมาก สภาพป่าเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อนเป็นป่าต้นน้ำ
ลำธาร เนื้อที่ประมาณ ๒,๖๕๕.๐๐ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเหมาะ
สมและจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยดียวตลอดไป เพื่อ
ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ และการครองชีพของประชาชน อันจะ
มีประโยชน์มากกว่าจะใช้ที่ดินในป่านี้เพื่อประกอบกิจการอย่างอื่น
จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แก่รัฐและประชาชน

(จากเล่ม ๙๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖)

สำนักหอสมุด

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓๕ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

พุทธศักราช ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิกถอนป่าคุ้มครอง ป่าโคกปริเม็ง ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดป่าโคกปริเม็ง ในท้องที่ตำบลปลี และตำบลวัง อำเภอสว่างป่าดี จังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นป่าคุ้มครอง พุทธศักราช ๒๕๐๕ ทั้งหมด ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมกสิกรรมและอำเภอสว่างป่าดี มีความประสงค์จะใช้พื้นที่ทำการปลูก และขยายพันธุ์ยางพาราพันธุ์ดี จัดทำนามกีฬาและสถานที่พักผ่อนของประชาชน ซึ่งสภาพแห่งนั้นมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะได้รับประโยชน์มากกว่าคุ้มครองไว้เป็นป่าไม้ต่อไป จึงสมควรเพิกถอนการคุ้มครอง เพื่อให้กรมกสิกรรมและอำเภอสว่างป่าดีได้ใช้พื้นที่แห่งนั้นปลูกและขยายพันธุ์ยางพารา และจัดสร้างสนามกีฬากับสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับประชาชนต่อไป

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๐ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้อยู่ท้าย ก. แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๔๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓

“๒๖ แสตมป์สุรา สำหรับปิดภาชนะบรรจุสุราปรุงพิเศษ หรือสุราผสมขนาด ๑.๕ x ๘ เซนติเมตร ทำด้วยกระดาษสีขาว เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ตามขอบโดยรอบเป็นลายเส้น ตรงกลางดวงแสตมป์เป็นรูปวงกลมมีรูปนกยูงก้อยอยู่กลาง มีอักษรว่า “กระทรวงการคลัง ประเทศไทย” อยู่ด้านบน และมีอักษรว่า “กรมสรรพสามิต” อยู่ด้านล่าง ด้านซ้ายและด้านขวาของวงกลมมีรอยปรุเป็นรูปอักษร “ส” ถัดไปทางซ้ายทั้งสองด้านมีรอยปรุเป็นทางคี่ ทางซ้ายด้านซ้ายมีอักษรว่า “แสตมป์สุรา” อยู่บนตัวเลขบอกขนาดภาชนะบรรจุ ๐.๗๕๐ ลิตร หรือ ๐.๓๗๕ ลิตร ทางขวาด้านขวามีตัวเลขและอักษรว่า “๓๕ ดีกรี” พิมพ์ด้วยหมึกเส้นนูนสีแดง”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

สุนทร หงส์ลดารมภ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๘๘๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยกรมสรรพสามิตได้สั่งพิมพ์แสตมป์สุรารุ่นใหม่มาใช้บังคับการะบวรสุราที่ทำงานในราชอาณาจักรอีก ๒ ขนาด จึงต้องออกกฎกระทรวงกำหนดลักษณะแสตมป์สุราเพิ่มเติม

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖)

พระราชกฤษฎีกา

ระเบียบพนักงานเทศบาล

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
ระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ พระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๑ พระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๒ และพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๔

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการพนักงานเทศบาล

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพนักงานเทศบาลคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า ก.ท. ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (ถ้ามี) รัฐมนตรีสั่งราชการกระทรวงมหาดไทย (ถ้ามี) ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมต่าง ๆ และหัวหน้าสำนักงานซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรมในกระทรวงมหาดไทยเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการส่วนการปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๖ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแล้ว ให้ ก.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รักษาทะเบียนประวัติพนักงานเทศบาล
- (๒) กำหนดวิธีการศึกษาอบรมพนักงานเทศบาล

(๓) ดูแลและจัดการศึกษาของพนักงานเทศบาลที่ส่งไปศึกษาในต่างประเทศ

(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสอบไม่เกินครั้งละหนึ่งร้อยบาท

(๕) ตัดความและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกานี้

(๖) เรียกเอกสารจากหน่วยราชการต่าง ๆ หรือเรียกผู้แทนหน่วยราชการนั้น ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณา

(๗) รายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือปฏิบัติการไปโดยไม่ถูกต้องหรือเหมาะสม เพื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะได้มีคำสั่งให้ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือให้ปฏิบัติการให้ถูกต้องหรือเหมาะสม

(๘) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกฤษฎีกานี้

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ ก.ท. มอบหมาย

ให้นำมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการวิสามัญโดยอนุโลม

(๑๐) ควบคุมดูแลให้การเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการพนักงานเทศบาลสามัญประจำจังหวัด เรียกว่าโดยย่อว่า อ.ก.ท. จังหวัด โดยออกนามจังหวัดนั้น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน ปลัด

จังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แต่งตั้งไปประจำจังหวัด เป็นอนุกรรมการ ผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่นเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ให้ อ.ก.ท. จังหวัดมีหน้าที่ช่วย ก.ท. ปฏิบัติการในจังหวัดนั้นให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา

ให้นำมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุม อ.ก.ท. จังหวัด โดยอนุโลม

มาตรา ๘ ให้มีคณะอนุกรรมการพนักงานเทศบาลสามัญประจำเทศบาล เรียกโดยย่อว่า อ.ก.ท. เทศบาล โดยออกนามเทศบาลนั้น ประกอบด้วยนายกเทศมนตรี เป็นประธาน เทศมนตรี ปลัดเทศบาล สมุหบัญชี และหัวหน้าส่วนการบริหารตามที่ ก.ท. กำหนดในเทศบาลนั้น เป็นอนุกรรมการ และให้แต่งตั้งอนุกรรมการคนหนึ่ง หรือพนักงานเทศบาลอื่น เป็นเลขานุการ อ.ก.ท. เทศบาล

ให้ อ.ก.ท. เทศบาลมีหน้าที่ช่วย อ.ก.ท. จังหวัด และ ก.ท. ปฏิบัติการในเทศบาลนั้นให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา

ให้นำมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุม อ.ก.ท. เทศบาล โดยอนุโลม

มาตรา ๙ การประชุม ก.ท. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม เฉพาะกรณีที่เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือรีบด่วน อาจทำได้โดยการขอมติด้วยวิธีบันทึกเสียง

มาตรา ๑๑ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เทศบาลใดอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ แล้ว บรรดาอำนาจและหน้าที่ซึ่งพระราชกฤษฎีกานี้กำหนดให้เป็นของ อ.ก.ท. จังหวัด เกี่ยวกับเทศบาลนั้น ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของ อ.ก.ท. เทศบาล

ลักษณะ ๒

พนักงานเทศบาล

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑๒ พนักงานเทศบาลมี ๒ ประเภท คือ

- (๑) พนักงานเทศบาลสามัญ
- (๒) พนักงานเทศบาลวิสามัญ

มาตรา ๑๓ ให้พนักงานเทศบาลสามัญได้รับเงินเดือนตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ในปีหนึ่ง ๆ ให้เทศบาลกำหนดเงินงบประมาณไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินเดือนพนักงานเทศบาล เป็นอัตราส่วนร้อยละของเงินรายได้จริงของปีที่ล่วงมาแล้ว โดยไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินกู้ของเทศบาลตามเกณฑ์ที่ ก.ท. กำหนด

มาตรา ๑๔ การกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของพนักงานเทศบาลให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ท. กำหนด โดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพของงานแห่งเทศบาลนั้น ๆ

มาตรา ๑๕ พนักงานเทศบาลผู้ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการที่ไปรับนั้นโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้าทำงานเทศบาลในชั้น อันดับ และชั้นที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการตามกฎหมายนั้นภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้เทศบาลเดิมรับบรรจุที่เดียว และให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๒๒ เป็นผู้สั่งบรรจุ แต่ถ้าจะบรรจุให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหาร ให้บรรจุได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

มาตรา ๑๖ ถ้าตำแหน่งพนักงานเทศบาลว่างลง และยังมีได้แต่งตั้งผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งนั้น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจสั่งให้พนักงานเทศบาลผู้เห็นสมควร เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

แต่ถ้าจะปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง จะเป็นการเสียหายหรือไม่เหมาะสมแก่งานของเทศบาลแล้ว นายกเทศมนตรีโดยอนุมัติ ก.ท. จะบรรจุผู้ใดเป็นพนักงานเทศบาลวิสามัญ ให้รักษาการในตำแหน่ง

ที่ว่างนั้นเป็นการชั่วคราวก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน และให้นำ
มาตรา ๕๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มี
อำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งนั้น ในกรณีที่กฎหมายแต่งตั้งให้ผู้ดำรง
ตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้
รักษาการในตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว
นั้นด้วย

มาตรา ๑๗ การลาของพนักงานเทศบาล ให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่ ก.ท. กำหนด

มาตรา ๑๘ พนักงานเทศบาลผู้ใดถึงแก่ความตาย เนื่องจาก
ปฏิบัติงานตามหน้าที่ นายกเทศมนตรีโดยอนุมัติ ก.ท. จะพิจารณา
เลื่อนชั้น อันดับ หรือขึ้นเงินเดือน เพื่อประโยชน์ในการคำนวณ
บำเหน็จบำนาญก็ได้

หมวด ๒

พนักงานเทศบาลสามัญ

ส่วนที่ ๑

ชั้น ตำแหน่ง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้น
การเลื่อนอันดับและขึ้นเงินเดือน และการโอน

มาตรา ๑๙ ชั้นของพนักงานเทศบาลมีดังต่อไปนี้

- (๑) ชั้นจตุรา
- (๒) ชั้นตรี
- (๓) ชั้นโท

(๔) ชั้นเอก

(๕) ชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่ง ๆ ให้แบ่งออกเป็นอันดับและชั้น ตามบัญญัติหมายเลข ๑

๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ ตำแหน่งของพนักงานเทศบาลมีดังต่อไปนี้

(๑) เสมียน

(๒) ประจำแผนก

(๓) หัวหน้าแผนก

(๔) หัวหน้ากอง

(๕) ผู้อำนวยการกอง

(๖) ผู้อำนวยการฝ่าย

(๗) รองปลัดเทศบาล

(๘) ปลัดเทศบาล

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้ ก.ท. เป็นผู้กำหนดเทียบ
กับตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นไว้ในข้อบังคับ ก.ท. ตำแหน่งใดเป็น
ตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนการบริหารใด ก็ให้กำหนดในข้อบังคับ
ก.ท. ด้วย

มาตรา ๒๑ การแต่งตั้งพนักงานเทศบาลชั้นใด ให้ดำรง
ตำแหน่งใด ในเทศบาลใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ก.ท.

มาตรา ๒๒ การบรรจุพนักงานเทศบาล ให้นายกเทศมนตรี
สั่งบรรจุได้ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเทศบาลชั้นจัตวา บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันในวิชาพนักงานเทศบาลชั้นจัตวาได้ การบรรจุให้บรรจุในอันดับ ๑ ขั้นต่ำ

(๒) พนักงานเทศบาลชั้นตรี บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันในวิชาพนักงานเทศบาลชั้นตรีได้ การบรรจุให้บรรจุในอันดับ ๑ ขั้นต่ำ

ผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกที่มีได้เป็นพนักงานเทศบาล ให้แต่งตั้งเป็นพนักงานเทศบาลวิสามัญชั่วคราวเพื่อทดลองให้ปฏิบัติงานก่อนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปี ต่อเมื่อปรากฏว่ามีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถสมควรที่จะบรรจุและแต่งตั้งได้แล้ว จึงให้บรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเทศบาลสามัญต่อไป ในกรณีเช่นว่านี้ให้นับวันทำงานในระหว่างเป็นพนักงานเทศบาลวิสามัญชั่วคราวนั้น เป็นวันทำงานตามพระราชกฤษฎีกานี้ และเป็นเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าปรากฏว่ามีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถพอที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ออกจากงาน

ในกรณีที่ผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นพนักงานเทศบาลอยู่แล้ว ให้บรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นเพื่อทดลองให้ปฏิบัติหน้าที่การงานเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปี และให้นำนวรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ส่วนการสั่งให้ออกจากงานนั้นให้นำนวตรา ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้า

บุคคลซึ่งออกจากการนั้นประสงค์จะกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิม ให้เทศบาลเดิมรับบรรจุในเมื่อมีตำแหน่งว่าง

มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพจาก สำนักศึกษาที่ทางราชการรับรองแล้ว นายกเทศมนตรีอาจคัดเลือก หรือสอบคัดเลือกบรรจุเข้าเป็นพนักงานเทศบาลที่ใช้วิชาชีพนั้น ใน ชั้นใด ที่ไม่สูงกว่าพนักงานเทศบาลชั้นโท ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท. หรือ ก.ท. อาจดำเนินการคัดเลือก หรือสอบคัดเลือกผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรดังกล่าว ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท. แล้วส่งไปให้นายก เทศมนตรีบรรจุก็ได้

ตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งใช้วิชาชีพ และต้องใช้วิชาชีพอย่าง ไหน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

มาตรา ๒๔ งานของเทศบาลส่วนใดมีเหตุพิเศษ ให้ ก.ท. ออก ข้อบังคับกำหนดคุณสมบัติ ทัศนความรู้ และวิธีคัดเลือกหรือสอบคัด เลือกอย่างอื่น เพื่อให้ได้บรรจุและแต่งตั้งโดยความเที่ยงธรรมที่จะ ได้บุคคลที่มีคุณวุฒิและความสามารถในการงาน

มาตรา ๒๕ การบรรจุบุคคลเข้าเป็นพนักงานเทศบาลใน ตำแหน่งวิชาการช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการพิเศษต่าง ๆ และการปรับ บัณฑิตเข้าชั้น การเลื่อนอันดับ และการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของพนักงาน เทศบาล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

มาตรา ๒๖ การแต่งตั้งพนักงานเทศบาลให้ดำรงตำแหน่งใด ในเทศบาลให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง เว้นแต่ตำแหน่งปลัด

เทศบาล หรือตำแหน่งสมุหบัญชี ให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ท.

มาตรา ๒๑ ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเทศบาลซึ่งดำรงตำแหน่งใด ๆ ให้ประจำเทศบาลได้โดยอนุมัติ ก.ท.

ให้ถือว่าพนักงานเทศบาลที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิม

มาตรา ๒๒ ตำแหน่งพนักงานเทศบาลใดที่โดยลักษณะหรือคุณภาพของงานไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งบุรุษหรือสตรีเข้าทำงาน ให้ ก.ท. ออกข้อบังคับไว้สำหรับตำแหน่งนั้น

มาตรา ๒๓ พนักงานเทศบาลชั้นจัตวา เลื่อนขึ้นเป็นชั้นตรีได้ด้วยการสอบแข่งขันในวิชาพนักงานเทศบาลชั้นตรี หรือด้วยการสอบคัดเลือกตามระเบียบที่ ก.ท. กำหนด

พนักงานเทศบาลชั้นจัตวาที่ได้ทำงานเทศบาลมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี และได้รับเงินเดือนเก่าย้อยบาทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี และได้ดำรงตำแหน่งประจำแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นรับรองว่าเป็นผู้ที่มีความประพฤติ ความรู้และความสามารถ สมควรที่จะเป็นพนักงานเทศบาลชั้นตรีได้ นายกเทศมนตรีจะคัดเลือกให้เลื่อนขึ้นเป็นพนักงานเทศบาลชั้นตรี โดยอนุมัติของ อ.ก.ท. จังหวัดก็ได้

มาตรา ๓๐ การเลื่อนพนักงานเทศบาลชั้นตรีขึ้นเป็นชั้นโทจะเลื่อนได้เฉพาะผู้ที่สอบคัดเลือกได้หรือผู้ที่ได้รับการคัดเลือกตามระเบียบที่ ก.ท. กำหนด

เมื่อ ก.ท. เห็นสมควรจะจัดให้มีการศึกษาอบรมก่อนและทำการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกเสียเองแล้วส่งไปให้นายกเทศมนตรีส่งเลื่อนชั้นก็ได้

เมื่อนายกเทศมนตรีเห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้ที่สอบคัดเลือกได้หรือผู้ที่ได้รับการคัดเลือกผู้ใดมีความประพฤติ ความรู้และความสามารถที่จะเลื่อนเป็นชั้นโทได้ และผู้นั้นได้เป็นพนักงานเทศบาลชั้นตรีมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี ให้เสนอชื่อผู้นั้นไปยัง อ.ก.ท. จังหวัด เมื่อ อ.ก.ท. จังหวัดอนุมัติแล้วให้นายกเทศมนตรีส่งเลื่อนชั้นต่อไป

กำหนดเวลาสามปี ให้ลดเป็นหนึ่งปี สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

ผู้ที่สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ที่ได้รับการคัดเลือกผู้ใด ถ้ามิได้รับการเล่นชั้นภายในกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศผลการสอบคัดเลือกหรือได้รับการคัดเลือก เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้เลื่อนชั้นความที่สอบคัดเลือกได้ หรือได้รับการคัดเลือก แต่ถ้ามีการสอบคัดเลือก หรือคัดเลือกใหม่ และประกาศผลการสอบคัดเลือก หรือการคัดเลือกก่อนเวลาสองปีดังกล่าว ก็ให้หมดสิทธิเช่นเดียวกัน

มาตรา ๓๑. การเลื่อนพนักงานเทศบาลชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอก จะเลื่อนได้เฉพาะผู้ที่สอบคัดเลือกได้หรือผู้ที่ได้รับการคัดเลือกตามระเบียบที่ ก.ท. กำหนด

เมื่อ ก.ท. เห็นสมควร จะจัดให้มีการศึกษาอบรมก่อนและทำการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกเสียเอง แล้วส่งไปให้นายกเทศมนตรีส่งเลื่อนชั้นก็ได้

เมื่อนายกเทศมนตรีเห็นว่า พนักงานเทศบาลผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ที่ได้รับการคัดเลือกผู้ใด มีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถที่จะเลื่อนเป็นชั้นเอกได้ และผู้นั้นได้เป็นพนักงานเทศบาลชั้นโทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี ให้เสนอชื่อผู้นั้นไปยังประธาน อ.ก.ท. จังหวัด เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นไปยัง ก.ท. เมื่อ ก.ท. อนุมัติแล้ว ให้นายกเทศมนตรีส่งเลื่อนชั้นต่อไป

กำหนดเวลาสามปี ให้ลดเป็นหนึ่งปี สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญาโท หรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญาเอกหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีไม่ต้องนำมาใช้บังคับ

ให้นำความในวรรคท้ายของมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ การเลื่อนพนักงานเทศบาลชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ ให้ อ.ก.ท. จังหวัดพิจารณาคัดเลือกพนักงานเทศบาลชั้นเอกซึ่งมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถที่จะเลื่อนเป็นชั้นพิเศษได้ และผู้นั้นได้เป็นพนักงานเทศบาลชั้นเอกมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แล้วเสนอชื่อไปยัง ก.ท. เมื่อ ก.ท. อนุมัติแล้ว ให้นายกเทศมนตรีส่งเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา ๓๓ พนักงานเทศบาลผู้ได้เลื่อนชั้น ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นค่าของชั้นที่ได้เลื่อนนั้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับและขั้นค่าของชั้นที่ได้เลื่อนขึ้น ก็ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นค่าเท่ากับอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๓๔ การเลื่อนอันดับเงินเดือนในชั้นหนึ่ง ๆ ให้ อ.ก.ท. เทศบาลพิจารณาและให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้ส่งเลื่อน

ในการพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือน ให้พิจารณาจากผู้ที่อยู่ในอันดับถัดลงไป โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสามารถและการปฏิบัติตามวินัย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณของงานในตำแหน่งนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

พนักงานเทศบาลผู้ได้เลื่อนอันดับ ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นต่ำของอันดับที่ได้เลื่อนขึ้น แต่ถ้าจะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าชั้นต่ำของอันดับนั้น ต้องได้รับอนุมัติจาก ก.ท.

มาตรา ๓๕ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนในอันดับหนึ่ง ๆ ให้ อ.ก.ท. เทศบาลพิจารณา และให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้ส่งเลื่อน

การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน โดยปกติให้เลื่อนได้ปีละหนึ่งขั้น โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสามารถ และการปฏิบัติตามวินัย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณของงานในตำแหน่งนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

พนักงานเทศบาลตั้งแต่ชั้นตรขึ้นไปผู้ใด ซึ่งควรได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นในกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งขั้น ให้ อ.ก.ท. เทศบาลเสนอประธาน อ.ก.ท. จังหวัด เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับควรเลื่อนหรือไม่ควรเลื่อนไปยัง ก.ท. เมื่อ ก.ท. อนุมัติแล้ว ให้นายกเทศมนตรีส่งเลื่อนต่อไป

ส่วนพนักงานชั้นจตุราผู้ใด ซึ่งควรได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นในกรณีพิเศษไม่เกินสองขั้น เมื่อ อ.ก.ท. เทศบาลอนุมัติแล้ว ให้นายก

เทศมนตรีส่งเลื่อนต่อไป แต่ถ้าจะเลื่อนขึ้นเงินเดือนเกินกว่าสองชั้น
ให้นำพรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งชั้น จะต้อง
เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

มาตรา ๓๖ การโอนพนักงานเทศบาลของเทศบาลหนึ่งไปเป็น
พนักงานเทศบาลของอีกเทศบาลหนึ่งในชั้น อันตบ และชั้นที่ไม่สูง
กว่าเดิม อาจทำได้โดยนายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดทั้งสองฝ่ายได้ตกลง
ยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) การโอนพนักงานเทศบาลตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป หรือพนักงาน
งานเทศบาลซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาล หรือตำแหน่งสมุหบัญชี
ให้ อ.ก.ท. เทศบาลซึ่งจะรับโอนมาบรรจุพิจารณา ถ้าเห็นสมควร
ให้รับโอนได้ ให้รายการไปยังประธาน อ.ก.ท. จังหวัด เพื่อพิจารณา
เสนอความเห็นไปยัง ก.ท. เมื่อ ก.ท. อนุมัติแล้วให้บรรจุได้

(๒) การโอนพนักงานเทศบาลชั้นตรีระหว่างเทศบาลใน
จังหวัดเดียวกัน หรือต่างจังหวัดกัน หรือการโอนพนักงานเทศบาล
ชั้นจัตวา ระหว่างเทศบาลต่างจังหวัดกัน ให้ อ.ก.ท. เทศบาลซึ่งจะ
รับโอนมาบรรจุพิจารณา ถ้าเห็นสมควรให้รับโอนได้ ให้รายงานไป
ยัง อ.ก.ท. จังหวัด เมื่อ อ.ก.ท. จังหวัดอนุมัติแล้วให้บรรจุได้

(๓) การโอนพนักงานเทศบาลชั้นจัตวาระหว่างเทศบาลใน
จังหวัดเดียวกัน ให้ อ.ก.ท. เทศบาลซึ่งจะรับโอนมาบรรจุพิจารณา
อนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้บรรจุได้

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์แก่งานของเทศบาล ให้ ก.ท. มี
อำนาจส่งโอนพนักงานเทศบาลของเทศบาลหนึ่ง ไปเป็นพนักงาน

เทศบาลของอีกเทศบาลหนึ่งได้ ในชั้น อันดับ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

มาตรา ๓๘ การโอนข้าราชการพลเรือน นอกจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ มาเป็นพนักงานเทศบาล ในชั้น อันดับ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้ ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยกระทรวงมหาดไทย และเทศบาลเจ้าสังกัดทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) การรับโอนมาเป็นพนักงานเทศบาลตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป หรือการรับโอนมาดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาล หรือตำแหน่งสมุหบัญชี ให้ อ.ก.ท. เทศบาลซึ่งจะรับโอนมาบรรจุพิจารณา ถ้าเห็นสมควรให้รับโอนได้ ให้รายงานไปยังประธาน อ.ก.ท. จังหวัด เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นไปยัง ก.ท. เมื่อ ก.ท. อนุมัติแล้วให้บรรจุได้

(๒) การรับโอนมาเป็นพนักงานเทศบาลชั้นตรี ให้ อ.ก.ท. เทศบาลซึ่งจะรับโอนมาบรรจุพิจารณา ถ้าเห็นสมควรให้รับโอนได้ ให้รายงานไปยัง อ.ก.ท. จังหวัด เมื่อ อ.ก.ท. จังหวัดอนุมัติแล้วให้บรรจุได้

(๓) การรับโอนมาเป็นพนักงานเทศบาลชั้นจัตวา ให้ อ.ก.ท. เทศบาล ซึ่งจะรับโอนมาบรรจุพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้บรรจุได้

ให้ถือเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนที่โอนมาเป็นวันทำงานที่ดำรงตำแหน่งพนักงานเทศบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๓๕ พนักงานเทศบาลหรือข้าราชการ นอกจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ออกจากงานเทศบาล หรือราชการไปแล้ว และมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ หรือแม้จะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ แต่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๔๒ ถ้าสมัครเข้าทำงานในตำแหน่งพนักงานเทศบาล ในชั้น อันตบ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม และทางเทศบาลต้องการจะรับเข้าทำงาน ให้ อ.ก.ท. เทศบาล พิจารณาสอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ท. กำหนด ถ้าเห็นว่าเหมาะสมกับงานที่จะรับเข้าบรรจุนั้น ให้นายกเทศมนตรีสั่งบรรจุได้ เมื่อได้รับอนุมัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) พนักงานเทศบาลชั้นจัตวา อ.ก.ท. เทศบาล เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ
- (๒) พนักงานเทศบาลชั้นตรี อ.ก.ท. จังหวัด เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ
- (๓) พนักงานเทศบาลชั้นโทขึ้นไป ก.ท. เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ผู้ออกจากงานเทศบาลโดยถูกยุบเลิกตำแหน่ง ย่อมได้รับบรรจุตามมาตรา ๕๐ ก่อนผู้ออกจากงานโดยเหตุอื่น

ส่วนที่ ๒

การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก และการคัดเลือก

มาตรา ๕๐ ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ หรือแม้จะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ แต่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๔๒

ผู้สมัครสอบแข่งขันต้องมีพินความรู้ตามมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๑ ผู้สมัครเข้าเป็นพนักงานเทศบาล ต้องสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก และต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้มีสัญชาติไทย
- (๒) เป็นผู้อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้ร่างกายทพพลภาพ ไร้ความสามารถ หรือจิตพั่นเพื่อนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

(๕) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ หรือถูกพักงาน เทศบาล

- (๖) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๗) ไม่เป็นผู้หมั่นสนั่นพันตัว
- (๘) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษเพราะประพฤติชั่วถึงต้องออกจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การสาธารณะ องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสุขาภิบาล

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น หรือให้ออกจากงานเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษปลดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น หรือปลดออกจากงานเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น หรือไล่ออกจากงานเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล

มาตรา ๔๒ ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๒) ซึ่งมีใจเพราะเหตุกระทำ การทุจริต ก.ท. อาจพิจารณาสอบสวนว่าผู้นั้นได้กลับตนประพฤติ เป็นคนดี แต่เฉพาะในกรณีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๘) (๑๐) หรือ (๑๑) ผู้นั้นต้องออกจากงานราชการหรืองานไปเกินกว่าสอง ปี หรือในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๑๒) ผู้นั้นต้อง ออกจากราชการหรืองานไปเกินกว่าสามปี ก.ท. จะยกเว้นให้เป็นราย บุคคลก็ได้

มติของ ก.ท. ในการประชุมปรึกษา ยกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอก ฉันท การลงมติให้กระทำโดยลับ

มาตรา ๔๓ ผู้สมัครสอบแข่งขันจะต้องมีพื้นความรู้ตามที่ กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

มาตรา ๔๔ การสอบแข่งขันเป็นพนักงานเทศบาลชั้น จัตวา หรือชั้นตรี ให้เป็นไปตามหลักสูตรและวิธีการที่ ก.ท. กำหนด โดย คำนึงถึงลักษณะและคุณภาพของงานในหน้าที่

มาตรา ๔๕ ผู้สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกที่ได้คะแนนสูง มีสิทธิที่จะได้รับการบรรจุก่อนผู้ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับ ภายในระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันประกาศผลการสอบ

การสอบแข่งขัน หรือการสอบคัดเลือก ตามปกติให้มีปีละ ครั้ง ถ้ามีการสอบแข่งขันหรือการสอบคัดเลือกใหม่อีกเมื่อใด และได้ประกาศผลการสอบแล้ว บัญชีการสอบแข่งขันหรือการสอบคัดเลือกคราวก่อนเป็นอันยกเลิก แม้จะยังไม่เกินสองปี

มาตรา ๔๖ ผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการ คัดเลือกซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับการบรรจุ ถ้าปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ โดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๔๒ หรือ เป็นผู้ขาดความรู้ตามมาตรา ๔๓ ทั้งนี้ไม่ว่าจะขาดคุณสมบัติ หรือขาดความรู้ ก่อนหรือภายหลังการสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก หรือได้รับการคัดเลือก เป็นอันว่าผู้นั้นหมดสิทธิที่จะได้รับการ บรรจุ

ส่วนที่ ๓

การออกจากงาน

มาตรา ๔๗ พนักงานเทศบาลออกจากงานเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานเทศบาลผู้ใดประสงค์จะลาออกจากงานย่อมทำได้ โดยยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่ง แล้วให้ผู้บังคับบัญชานั้นเสนอหนังสือลาออกไปตามลำดับ จนถึงนายกเทศมนตรีเพื่อส่ง เมื่อนายกเทศมนตรีได้ส่งอนุญาตการลาออกแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากงาน และให้รายงานตามลำดับไปยัง ก.ท.

ถ้านายกเทศมนตรีเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่งานเทศบาล เมื่อได้รับอนุมัติจากประธาน อ.ก.ท. จังหวัดแล้ว จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยและอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาทางวินัย นายกเทศมนตรีจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ เพื่อรอฟังผลของเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ได้ แต่ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดคดีอาญา ซึ่งมีโทษความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้นายกเทศมนตรีสั่งอนุญาตการลาออก แต่เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้ว ผู้ขอลาออกไม่ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือสั่งให้ออก จะยับยั้งการอนุญาตให้ออกเพราะเหตุอื่นอีกต่อไปไม่ได้

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ เมื่อนายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดเห็นสมควรให้พนักงานเทศบาลผู้ใดออกจากงานเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วน

ท้องถิ่น ให้มีอำนาจสั่งได้ โดยความเห็นชอบของ ก.ท. ในกรณี
พนักงานเทศบาลตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป อ.ก.ท. จังหวัดในกรณีพนักงาน
เทศบาลชั้นตรี หรือ อ.ก.ท. เทศบาล ในกรณีพนักงานเทศบาลชั้น
จัตวา

มาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ นายกเทศมนตรีมี
อำนาจสั่งให้พนักงานเทศบาลออกจากงาน เมื่อปรากฏว่า

(๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๑) หรือ (๔)

(๒) เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ของตนได้สม่ำเสมอ แต่
ไม่ถึงทุพพลภาพ ถ้านายกเทศมนตรีเห็นสมควรให้ออกจากงาน โดย
ความเห็นชอบของ ก.ท. ในกรณีพนักงานเทศบาลตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป
อ.ก.ท. จังหวัดในกรณีพนักงานเทศบาลชั้นตรี หรือ อ.ก.ท. เทศบาล
ในกรณีพนักงานเทศบาลชั้นจัตวา หรือ

(๓) ขาดตำแหน่ง

มาตรา ๕๑ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ เมื่อพนักงาน
เทศบาลผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใด ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่
การทำงานของตน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การ
งาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด เมื่อเทศบาลเจ้าสังกัดได้
สอบสวนรายงาน และ ก.ท. ในกรณีพนักงานเทศบาลตั้งแต่ชั้นโท
ขึ้นไป หรือ อ.ก.ท. จังหวัดในกรณีพนักงานเทศบาลชั้นตรี หรือ
อ.ก.ท. เทศบาลในกรณีพนักงานเทศบาลชั้นจัตวา พิจารณาเห็น
สมควรให้ออกจากงานแล้ว ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดสั่งให้ผู้นั้น
ออกจากงาน

การนำพยานหลักฐานตามที่ผู้บังคับบัญชาสอบสวน ส่วนน
การสอบสวนของพนักงานสอบสวน ส่วนนการสอบสวนของ
คณะกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งให้ทำการสอบสวนโดยผู้มีอำนาจตาม
มาตรา ๑๔ ส่วนนของอัยการ ส่วนนการพิจารณาของศาล หรือ
สำเนาคำพิพากษาอย่างหนึ่งอย่างใดมาใช้เป็นส่วนพิจารณา ก็ให้
ถือว่าได้มีการสอบสวนตามมาตราแล้ว แต่ถ้า ก.ท. อ.ก.ท. จังหวัด
หรือ อ.ก.ท. เทศบาล เห็นสมควรตั้งกรรมการสอบสวนพิจารณาอีก
ชั้นหนึ่งก็ให้กระทำได้

มาตรา ๕๒ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ เพื่อพนักงาน
เทศบาลผู้ใดต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวน
ไม่ได้ความชัดแจ้งว่ากระทำผิดถึงกับจะถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่
มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ถ้านายกเทศมนตรี
เห็นว่าจะให้ทำงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหาย และ ก.ท. ใน
กรณีพนักงานเทศบาลตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป อ.ก.ท. จังหวัดในกรณีพนักงาน
เทศบาลชั้นตรี หรือ อ.ก.ท. เทศบาลในกรณีพนักงานเทศบาลชั้น
จัตวา พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากงานแล้ว ให้นายกเทศมนตรี
เจ้าสังกัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ เมื่อพนักงานเทศ
บาลผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก สำหรับ
ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทซึ่งยังไม่ถึง
กับจะถูกไล่ออก หรือปลดออกจากงาน และ ก.ท. ในกรณีพนักงาน
เทศบาลตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป อ.ก.ท. จังหวัด ในกรณีพนักงานเทศบาล
ชั้นตรี หรือ อ.ก.ท. เทศบาลในกรณีพนักงานเทศบาลชั้นจัตวา

พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากงานแล้ว ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัด
สั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน

มาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ ผู้สอบแข่งขัน ผู้
สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกผู้ใด ได้รับการบรรจุแล้ว
หากปรากฏภายหลังว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ โดยไม่ได้
รับการยกเว้นตามมาตรา ๔๒ หรือขาดพินความรู้ตามมาตรา ๔๓ อยู่
ก่อนได้รับการบรรจุ หรือมีกรณีต้องหาอยู่ก่อน และภายหลังเป็นผู้
ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้น ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้น
ออกจากงานโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงการ
ใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการได้รับเงินเดือน
ก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น

มาตรา ๕๕ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น การสั่งให้พนักงานเทศบาลออกจากงานตาม
มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ให้เป็นอำนาจ
ของนายกเทศมนตรี ให้ถือว่าเป็นคำสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จ
บำนาญเหตุทดแทน ส่วนคำสั่งให้ออกจากงานตามมาตรา ๕๔ ถ้า
การเข้าทำงานเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำสั่งให้ออกเพื่อ
รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนเช่นเดียวกัน

มาตรา ๕๖ การสั่งให้ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกสำหรับ
พนักงานเทศบาลที่ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาล หรือสมุหบัญชีนั้น
จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ท.

มาตรา ๕๗ การไล่ออก หรือปลดออก ซึ่งเป็นการลงโทษ
ทางวินัย ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๔

ส่วนที่ ๔

วินัยพนักงานเทศบาล

มาตรา ๕๔ พนักงานเทศบาลต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามที่ได้อนุมัติไว้ในส่วนนี้

มาตรา ๕๕ พนักงานเทศบาลต้องสนับสนุนการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๖๐ พนักงานเทศบาลต้องสุภาพเรียบร้อย เชื้อพหัง และไม่แสดงความกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา

ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือระเบียบแบบแผน ห้ามมิให้ขัดจันหรือหลีกเลี่ยง

ในการปฏิบัติงาน ห้ามมิให้กระทำการขำผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา ๖๑ พนักงานเทศบาลต้องสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลด้วยความบริสุทธิ์ใจ และต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรือระเบียบแบบแผน ให้เกิดผลดีและความก้าวหน้าแก่ราชการและงานเทศบาลด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการและของเทศบาล

มาตรา ๖๒ พนักงานเทศบาลต้องถือว่าเป็นหน้าที่เป็นพิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวใดๆ อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

มาตรา ๖๓ พนักงานเทศบาลต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่งานของเทศบาล จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ไม่ได้

ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางเทศบาลจะส่งหรือได้รับอนุมัติจาก ก.ท. แต่ในกรณีที่นายกเทศมนตรีเห็นว่าการดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทอาจนำความเสียหายมาสู่ทางราชการและเทศบาลได้ ก็ให้เสนอ ก.ท. ส่งห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งนั้นได้

มาตรา ๖๔ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม และประพฤติตนอยู่ในความสุจริต

ห้ามมิให้รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา ๖๕ พนักงานเทศบาลต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ห้ามมิให้ประพฤติการใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพเครื่องทองของเมาน์ไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง หมกมุ่นในการพนัน กระทำความผิดอาญา กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอันใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่การงานของตน

มาตรา ๖๖ พนักงานเทศบาลต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่การงานของตน

มาตรา ๖๗ พนักงานเทศบาลต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้ความสงเคราะห์ต่อประชาชนผู้มาติดต่อใน กิจการอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า ห้ามมิให้ตู่หมิ่น เหยียดหยามบุคคลใด ๆ ต้องรักษาความสามัคคีและสุภาพเรียบร้อย ต่อประชาชน

มาตรา ๖๘ พนักงานเทศบาลต้องถือและปฏิบัติตามแบบ ธรรมเนียมของเทศบาล

มาตรา ๖๙ พนักงานเทศบาลต้องรักษาความสามัคคีระหว่าง พนักงานเทศบาลและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่การงาน

มาตรา ๗๐ พนักงานเทศบาลต้องอดสุหะและอำนวยความสะดวก ในหน้าที่การงาน

มาตรา ๗๑ พนักงานเทศบาลต้องรักษาความลับในราชการ และในการงานของเทศบาล

มาตรา ๗๒ โทษผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ตัดเงินเดือน
- (๕) ภาคทัณฑ์

มาตรา ๗๓ การลงโทษไล่ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อพนักงาน เทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังระบุไว้ต่อไปนี้

(๑) กระทำความผิดต้องรับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดมูลโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่งานอันเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๒) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต หรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่ง อันแสดงว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ ในตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง

(๓) ทุจริตต่อหน้าที่

(๔) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือระเบียบแบบแผน และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการหรือแก่เทศบาลอย่างร้ายแรง

(๕) เปิดเผยความลับของทางราชการหรือของเทศบาลเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการหรือแก่เทศบาลอย่างร้ายแรง

(๖) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการหรือแก่เทศบาลอย่างร้ายแรง

(๗) ดุหมั่นเหี้ยมหยามหรือกดขี่ข่มเหงราษฎร หรือ

(๘) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่พนักงานเทศบาลผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังระบุไว้ในมาตรา ๗๓ ให้ผู้มีตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคน เพื่อทำการสอบสวนและทำรายงานความเห็นเสนอนายกเทศมนตรีเจ้าสังกัด คือ

ประธาน ก.ท. หรือกรรมการ ก.ท. คนหนึ่งคนใดที่ได้รับมอบหมายจากประธาน ก.ท. สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นพิเศษลงมา

ประธาน อ.ก.ท. จังหวัด หรืออนุกรรมการ อ.ก.ท. จังหวัดคน
หนึ่งคนใดที่ได้รับมอบหมายจากประธาน อ.ก.ท. จังหวัด สำหรับ
พนักงานเทศบาลชั้นโทลงมา

ประธาน อ.ก.ท. เทศบาล หรืออนุกรรมการ อ.ก.ท. เทศบาล
คนหนึ่งคนใดที่ได้รับมอบหมายจากประธาน อ.ก.ท. เทศบาล สำหรับ
พนักงานเทศบาลชั้นจัตวา

การสอบสวนนั้นให้ทำให้เสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินสามสิบ
วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็น
ซึ่งจะสอบสวนให้เสร็จภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีก
ไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดง
เหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้ว ยังสอบ
สวนไม่แล้วเสร็จ การสอบสวนจะเป็นอันใช้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติ
จากประธาน อ.ก.ท. จังหวัด ในกรณีที่ประธาน อ.ก.ท. เทศบาลเป็น
ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ และประธาน ก.ท. ในกรณีที่ประธาน อ.ก.ท.
จังหวัด หรือประธาน ก.ท. เป็นผู้แต่งตั้งเอง

ให้ ก.ท. มีอำนาจออกข้อบังคับ ก.ท. กำหนดหลักเกณฑ์และ
วิธีการสอบสวน การแต่งตั้งกรรมการ การกำหนดองค์คณะกรรมการ
ที่จะทำการสอบสวน การส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่ง
อยู่ต่างท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐานและกิจการอื่น ๆ เพื่อให้
ได้ความจริงและความยุติธรรม

มาตรา ๗๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ เมื่อคณะกรรมการ
ได้ดำเนินการสอบสวนและทำรายงานเสนอความเห็นมาแล้ว ให้
ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นพิเศษลงมา ถ้าคณะกรรมการผู้สอบสวน หรือนายกเทศมนตรีเจ้าสังกัด เห็นสมควรไล่ออกจากงาน ให้รายงาน ก.ท. ในกรณีที่ ก.ท. พิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากงานแล้ว ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดส่งไล่อื่นนี้ออกจากงาน

(๒) สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นโทลงมา ถ้าคณะกรรมการผู้สอบสวน หรือนายกเทศมนตรีเจ้าสังกัด เห็นสมควรไล่ออกจากงาน ให้รายงาน อ.ก.ท. จังหวัด ในกรณีที่ อ.ก.ท. จังหวัดพิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากงานแล้ว ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดส่งไล่อื่นนี้ออกจากงาน

(๓) สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นจัตวา ถ้าคณะกรรมการผู้สอบสวน หรือนายกเทศมนตรีเจ้าสังกัด เห็นสมควรให้ไล่ออกจากงาน ให้รายงาน อ.ก.ท. เทศบาล ในกรณีที่ อ.ก.ท. เทศบาล พิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากงานแล้ว ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดส่งไล่อื่นนี้ออกจากงาน

มาตรา ๗๖ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ สำหรับกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดมีอำนาจสั่งไล่ออกจากงานเทศบาลผู้กระทำความผิดนั้นออกได้ โดยไม่ต้องทำการสอบสวน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

มาตรา ๗๗ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ การลงโทษปลดออกนั้น จะกระทำได้เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน

ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำมาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ มาใช้บังคับแก่การสอบสวนและคำสั่งลงโทษโดยอนุโลม

มาตรา ๗๘ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดคดีอาญา ซึ่งมิใช่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกสั่งกรรมการเพื่อสอบสวน ถ้า อ.ก.ท. เทศบาลเห็นว่ามีมลทินหรือมัวหมอง จะให้อยู่ในหน้าที่การงานระหว่างพิจารณาหรือสอบสวน จะเป็นการเสียหายแก่การงาน ก็ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นพิเศษลงมา ถ้า อ.ก.ท. เทศบาลเห็นสมควรให้ออกจากงาน ให้รายงานผ่านประธาน อ.ก.ท. จังหวัด เพื่อยกเลิก ก.ท. เมื่อ ก.ท. อนุมัติแล้ว ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อนได้

(๒) สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นโทลงมา ถ้า อ.ก.ท. เทศบาลเห็นสมควรให้ออกจากงาน ให้รายงานประธาน อ.ก.ท. จังหวัด เมื่อ อ.ก.ท. จังหวัดอนุมัติแล้ว ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อนได้

(๓) สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นจัตวา ถ้า อ.ก.ท. เทศบาลอนุมัติให้ออกจากงาน ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อนได้

แต่ถ้าภายหลังศาลพิพากษาคดีถึงที่สุดว่ามีความผิด หรือสอบสวนพิจารณาได้ความเป็นสัจจะที่จะต้องลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นไล่ออกหรือปลดออก ถ้าปรากฏแต่เพียงว่ามีมลทินหรือมัวหมอง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๒ แต่ถ้าปรากฏว่าไม่มีมลทินหรือมัวหมอง และ ก.ท. อ.ก.ท. จังหวัด

หรือ อ.ก.ท. เทศบาล ซึ่งเป็นผู้อนุมัติให้ผู้นั้นออกจากงาน อนุมัติให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานแล้ว ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงาน ในกรณีที่สั่งให้กลับเข้าทำงาน เท่าที่เกี่ยวกับเงินเดือน ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้น เสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งให้พักงาน

มาตรา ๑๕ เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา หรือ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ถ้า อ.ก.ท. เทศบาลเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งให้ออกจากงาน หรือกรณีมีมลทินหรือมีวามองไม่ปรากฏชัด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นพิเศษลงมา ถ้า อ.ก.ท. เทศบาลเห็นสมควรให้พักงาน ให้รายงานผ่านประธาน อ.ก.ท. จังหวัด เพื่อยกเลิก ก.ท. เมื่อ ก.ท. อนุมัติแล้ว ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดสั่งให้ผู้นั้นพักงานได้

(๒) สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นโทลงมา ถ้า อ.ก.ท. เทศบาลเห็นสมควรให้พักงาน ให้รายงานประธาน อ.ก.ท. จังหวัด เมื่อ อ.ก.ท. จังหวัดอนุมัติแล้ว ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดสั่งให้ผู้นั้นพักงานได้

(๓) สำหรับพนักงานเทศบาลชั้นจัตวา ถ้า อ.ก.ท. เทศบาล อนุมัติให้พักงาน ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดสั่งให้ผู้นั้นพักงานได้

พนักงานเทศบาลถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดคดีอาญาหลายสำนวน หรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเจ้าสังกัดสั่งพักงานได้ทุกสำนวนและทุกเรื่อง โดย

อนุมัติของ ก.ท. อ.ก.ท. จังหวัด หรือ อ.ก.ท. เทศบาล แล้วแต่กรณี การพักงานนั้นให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เมื่อสอบสวนพิจารณาแล้วปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมอง นายกเทศมนตรีที่สั่งพักงานต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับคืนตำแหน่งเดิม หรือให้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า ถ้าปรากฏว่าถึงแม้การสอบสวนพิจารณาจะไม่ได้ความเป็นสัจว่า ผู้ที่ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด แต่ก็มีมลทินหรือมัวหมองอยู่ ถ้าเห็นว่าจะให้กลับเข้าทำงานอีก อาจเสียหายแก่การงาน ก็ให้ดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานตามมาตรา ๕๓ หรือถ้าเห็นว่าผู้นั้นยังอาจเป็นประโยชน์แก่งานเทศบาล จะให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมก็ได้

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงานให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๘๐ พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัย แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออก ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนก็ได้ หรือถ้าเห็นว่ามีเหตุอันควรลดหย่อน หรือในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือ และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษลดขั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนผู้กระทำผิดวินัยได้ครั้งหนึ่งไม่เกินอัตราโทษลดขั้นเงินเดือนและตัดเงินเดือนตามบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ในกรณีที่จะต้องลงโทษลดขั้นเงินเดือน หากโทษที่ได้รับนั้น ต้องลดลงเกินกว่าขั้นค่าของอันดับหรือของชั้น ก็ให้ลดขั้นในอันดับต่ำลงไปแล้วแต่กรณีได้

มาตรา ๘๑ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ควบคุมดูแลพนักงานเทศบาลในบังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามวินัย

เมื่อกรณีปรากฏว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าการกระทำผิดวินัยนั้นอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้หรือไม่ ถ้าอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ ให้สั่งลงโทษ แล้วรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษเหนือตนขึ้นไป ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นเกินอำนาจที่ตนจะลงโทษได้ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดเหนือตนขึ้นไป เพื่อให้ลงโทษตามสมควร

ผู้บังคับบัญชาคนใดไม่ลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่กระทำผิดวินัย หรือลงโทษโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา ๘๒ ก่อนที่ผู้มีอำนาจลงโทษจะสั่งลงโทษ ให้พิจารณาให้ถี่ถ้วนแน่นอนว่า ผู้ที่จะต้องได้รับโทษนั้นมีความผิดจริงอย่าให้การลงโทษเป็นไปโดยพยาบาทหรือโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่ากระทำผิดมาตราใดและในฐานใด

มาตรา ๘๓ เมื่อผู้มีอำนาจได้สั่งลงโทษแล้ว ต้องส่งรายงานการลงโทษนั้นเสนอตามลำดับจนถึงนายกเทศมนตรี

ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งลงโทษ ไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งลงโทษ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจที่จะสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษได้ แต่ถ้าจะเพิ่มโทษแล้วโทษที่สั่งเพิ่มขึ้นรวมกับที่สั่งไว้แล้วเดิมต้องไม่เกินอำนาจของผู้ที่สั่งใหม่นั้น

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่มีการลงโทษกักขัง หรือมีการสอบสวน พนักงานเทศบาลทางวินัยตามมาตรา ๗๔ กักขัง เมื่อผู้มีอำนาจลงโทษ ได้สั่งลงโทษ หรือสั่งไม่ลงโทษ ให้รายงานตามลำดับไปยัง อ.ก.ท. จังหวัด และ ก.ท.

ให้ประธาน อ.ก.ท. จังหวัดโดยอนุมัติ อ.ก.ท. จังหวัด หรือ ประธาน ก.ท. โดยอนุมัติ ก.ท. มีอำนาจสั่งแก้ไขให้เพิ่มโทษ ลดโทษ ยกโทษ สั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม หรือจะส่งลงโทษเสียเองก็ได้

มาตรา ๕๕ พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษฐานผิดวินัย ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม มีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามวิธีที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ แต่ถ้าปรากฏว่าการอุทธรณ์นั้นเป็นการอุทธรณ์เท็จ ให้ถือว่าเป็นการผิดวินัย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับการลงโทษตามคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งไว้แล้ว

มาตรา ๕๖ พนักงานเทศบาลจะอุทธรณ์ได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้น ห้ามมิให้ลงชื่อรวมกัน และห้ามมิให้อุทธรณ์ก่อนเวลาล่วงไปแล้วยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ทราบคำสั่ง

มาตรา ๘๗ การอุทธรณ์เนื่องจากการอุทธรณ์ฐานผิดวินัย ให้อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ส่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง โดยทำเป็นหนังสือมีสำเนาถูกต้องหนึ่งฉบับ ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตน ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ถ้านายกเทศมนตรีเป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อประธาน อ.ก.ท. จังหวัด แต่ในกรณีที่นายกเทศมนตรีเป็นผู้ส่งลงโทษ โดยความเห็นชอบของ อ.ก.ท. จังหวัด หรือในกรณีที่ประธาน อ.ก.ท. จังหวัดเป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อประธาน ก.ท.

ถ้าประธาน ก.ท. เป็นผู้ส่งลงโทษ หรือนายกเทศมนตรีเป็นผู้ส่งลงโทษโดยความเห็นชอบของ ก.ท. ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๘๘ ให้ผู้ที่รับอุทธรณ์ส่งอุทธรณ์นั้นพร้อมด้วยคำชี้แจงของตนถ้าจะมี ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาตามมาตรา ๘๗ ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

มาตรา ๘๙ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีพิเศษซึ่งจะพิจารณาให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากประธาน ก.ท.

มาตรา ๙๐ ถ้าผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๗ วินิจฉัยให้ลงโทษยืนตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเดิมหรือมากกว่า ผู้

ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ แต่ถ้าวินิจฉัยสั่งให้เพิ่มโทษ ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปได้อีกชั้นหนึ่ง โดยยื่นอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตามลำดับ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยอุทธรณ์ชั้นนี้ให้เป็นที่สุด เว้นแต่ในกรณีที่ลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ท. ได้อีกชั้นหนึ่งภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.ท. ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงาน ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงาน และในกรณีเช่นว่านี้ เงินเดือนระหว่างที่ถูกออกจากงานให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๔๒ การลงโทษทางวินัยตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าผู้วิสิทธิอุทธรณ์ ไม่ใช้สิทธิอุทธรณ์หรือใช้สิทธินั้นจนเรื่องถึงที่สุดแล้ว ให้เป็นอันเด็ดขาด

หมวด ๓

พนักงานเทศบาลวิสามัญ

มาตรา ๔๓ การบรรจุ การกำหนดอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง การโอน วินัย การสอบสวนและการออกจากงานของพนักงานเทศบาลวิสามัญ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ ก.ท.

ลักษณะ ๓

การจ่ายเงินค่าบ่วยการให้แก่นายกเทศมนตรีและเทศมนตรี

มาตรา ๕๔ ให้นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีได้รับเงินค่าบ่วยการไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข ๓ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

การจ่ายเงินค่าบ่วยการให้แก่นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีนั้น ให้เหมาจ่ายเป็นรายเดือน แต่ทั้งนี้ในเดือนนั้น ๆ จะต้องมียวันปฏิบัติงานไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน

วันลาของนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีนั้น หากได้ดำเนินการขอด้วยระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีแล้ว ให้ถือเป็นวันปฏิบัติงานตามวรรคสอง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยพนักงานเทศบาล หรือมีมลทินหรือมัวหมอง ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีหย่อนความสามารถด้วยเหตุใด ๆ ใน การปฏิบัติหน้าที่การงานของตนในขณะที่พระราชกฤษฎีการะเบียบ พนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชา ตามพระราชกฤษฎีกานี้มีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้พนักงานเทศบาลผู้นั้นออกจากงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาลที่ใช้ อยู่ในขณะที่กระทำความผิดวินัยนั้น

มาตรา ๕๖ พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัยพนักงานเทศบาลในขณะที่พระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๖ ใช้บังคับ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาไปแล้ว ถ้าการสั่งและการสอบสวนพิจารณาที่ได้กระทำไปแล้ว ถูกต้องตามวิธีการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์ ถ้าได้มีการสอบสวนไปบ้างแล้ว แต่ยังไม่เสร็จ ก็ให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ และให้เสนอผู้บังคับบัญชาตามพระราชกฤษฎีกานี้เป็นผู้สั่ง

มาตรา ๕๗ ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกข้อบังคับ ก.ท. ระเบียบ ก.ท. คำสั่ง ก.ท. ระเบียบหรือคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้ข้อบังคับ ก.ท. ระเบียบ ก.ท. คำสั่ง ก.ท. ระเบียบหรือคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยที่ใช้อยู่เดิม เพียงเท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕๘ การสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นพนักงานสามัญชั้นจัตวาและชั้นตรี ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้วในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นอันใช้ได้ สำหรับการสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินการในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็ให้ดำเนินการต่อไปจนเสร็จ และให้ถือว่าได้มีการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกตามพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว แต่ถ้าผู้สอบได้ไม่ได้รับการบรรจุภายในกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศผลการสอบ ให้ถือว่าสิทธิที่จะได้รับการบรรจุระงับไป

มาตรา ๘๘ ให้ปรับอัตราเงินเดือนของพนักงานเทศบาลสามัญตามชั้น อันดับ และชั้น ที่ได้รับอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ตรงกับชั้น อันดับ และชั้น ตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๐๐ พนักงานเทศบาลสามัญชั้นตรีผู้ใดได้รับเงินเดือนรวมกับเงินเพิ่มพิเศษตามข้อบังคับ ก.ท. อยู่แล้วในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาสูงกว่าอัตราเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญชั้นตรี ให้พนักงานเทศบาลสามัญชั้นตรีผู้นั้นเป็นพนักงานสามัญชั้นโท และให้ปรับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ให้ตรงกับชั้น อันดับ และชั้นตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๐๑ เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการหรือเคยทำงานเทศบาลอยู่ในวันที่ พระราชกฤษฎีกานี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเข้าทำงานเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการหรือออกจากงานเทศบาลให้ตรงกับชั้น อันดับ และชั้นตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๐๒ บรรดาอัตราเงินเดือนที่ระบุไว้ในข้อบังคับ ก.ท. และระเบียบซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๖๘ และยังใช้บังคับอยู่ ให้แก้ไขให้ตรงกับอัตราเงินเดือนตามชั้น อันดับ และชั้น ตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๐๓ นายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ใด ได้รับเงิน
ค่าบ่วยการ ครังสุดท้าย สูงกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๓
ท้ายพระราชกฤษฎีกาที่อยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ ประกาศในราช
กิจจานุเบกษา ให้คงได้รับเงินค่าบ่วยการตามอัตราที่เคยได้รับนั้นจน
กว่าจะพ้นจากตำแหน่ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

สำนักหอสมุด

๘๔๐

บัญชีหมายเลข ๑

อัตราเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญ

ชั้น	อันดับ	ชั้น
พนักงานเทศบาลสามัญชั้นจัตวา	๑	๔๕๐-๔๗๕-๕๐๐-๕๒๕ บาท
	๒	๕๕๐-๕๗๕-๖๐๐-๖๒๕ บาท
	๓	๖๕๐-๖๗๕-๗๐๐-๗๒๕ บาท
	พิเศษ	๗๕๐-๘๐๐-๘๕๐-๙๐๐ บาท
พนักงานเทศบาลสามัญชั้นตรี	๑	๗๕๐-๘๐๐-๘๕๐-๙๐๐ บาท
	๒	๙๐๐๐-๙๐๕๐-๙๑๐๐-๙๒๐๐ บาท
พนักงานเทศบาลสามัญชั้นโท	๑	๙๒๐๐-๙๓๐๐-๙๔๐๐-๙๕๐๐ บาท
	๒	๙๖๐๐-๙๗๕๐-๙๙๐๐-๑๐๕๐๐ บาท
	๓	๑๒๒๐๐-๑๒๓๕๐-๑๒๕๐๐-๑๒๖๕๐ บาท
พนักงานเทศบาลสามัญชั้นเอก	๑	๑๒๖๕๐-๑๒๘๐๐-๑๓๐๐๐-๑๓๒๐๐ บาท
	๒	๑๓๖๐๐-๑๓๘๐๐-๑๔๐๐๐-๑๔๓๐๐ บาท
พนักงานเทศบาลสามัญชั้นพิเศษ	๑	๑๔๓๐๐-๑๔๖๐๐-๑๔๙๐๐-๑๕๒๐๐ บาท
	๒	๑๕๗๐๐-๑๖๒๐๐-๑๖๗๐๐-๑๗๒๐๐ บาท
	๓	๑๗๖๕๐-๑๘๐๐๐ บาท

บัญชีหมายเลข ๒
อัตราโทษลดชั้นเงินเดือนและตัดเงินเดือน

ผู้มีอำนาจลงโทษ	ผู้กระทำความผิด	ลดชั้นเงินเดือนไม่เกิน	ตัดเงินเดือน	
			กำหนดเวลาไม่เกินเดือน	กำหนดส่วนเงินเดือนไม่เกิน
ประธาน ก.ท.	ปลัดเทศบาล	๑ ชั้น	๑๒	๓๐ %
	รองปลัดเทศบาล	๑ ชั้น	๑๒	๓๐ %
	ผู้อำนวยการฝ่าย	๑ ชั้น	๑๒	๓๐ %
	ผู้อำนวยการกอง	๑ ชั้น	๑๒	๓๐ %
	หัวหน้ากอง	๑ ชั้น	๑๒	๒๕ %
	หัวหน้าแผนก	๒ ชั้น	๑๒	๒๐ %
	ประจำแผนก	๓ ชั้น	๑๒	๑๕ %
ประธาน อ.ก.ท. จังหวัด นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้อำนวยการกอง	หัวหน้ากอง	-	๔	๒๕ %
	หัวหน้าแผนก	-	๔	๒๐ %
	ประจำแผนก	๑ ชั้น	๖	๑๕ %
	เสมียน	๒ ชั้น	๘	๑๐ %
หัวหน้ากอง	หัวหน้าแผนก	-	๒	๒๐ %
	ประจำแผนก	๑ ชั้น	๔	๑๕ %
	เสมียน	๑ ชั้น	๖	๑๐ %
หัวหน้าแผนก	ประจำแผนก	-	๔	๑๕ %
	เสมียน	-	๔	๑๐ %
หัวหน้าส่วนงานที่ต่ำกว่า หัวหน้าแผนก	เสมียน	-	๒	๑๐ %

หมายเหตุ :- ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อ
บังคับ ก.ท. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่ง

บัญชีหมายเลข ๓

อัตราค่าบวการนายกเทศมนตรีและเทศมนตรี

เทศบาลซึ่งมีรายได้ประจำตามงบประมาณทั่วไป	ค่าบวการไม่เกินเดือนละ	
	นายกเทศมนตรี บาท	เทศมนตรี บาท
เกิน ๓๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป	๓๐,๐๐๐	๓,๐๐๐
๕๐,๐๐๐,๐๐๐-๓๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๕,๐๐๐	๒,๖๐๐
๑๐,๐๐๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๘,๐๐๐	๒,๔๐๐
๕,๐๐๐,๐๐๐-๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๗,๐๐๐	๒,๒๐๐
๔,๕๐๐,๐๐๐-๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๖,๐๐๐	๒,๐๐๐
๔,๐๐๐,๐๐๐-๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท	๕,๕๐๐	๑,๘๐๐
๓,๕๐๐,๐๐๐-๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๕,๐๐๐	๑,๖๐๐
๓,๐๐๐,๐๐๐-๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท	๔,๗๐๐	๑,๕๐๐
๒,๕๐๐,๐๐๐-๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๔,๔๐๐	๑,๔๐๐
๒,๐๐๐,๐๐๐-๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท	๔,๑๐๐	๑,๓๐๐
๑,๕๐๐,๐๐๐-๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๓,๘๐๐	๑,๒๐๐
๑,๐๐๐,๐๐๐-๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	๓,๕๐๐	๑,๑๐๐
๕๐๐,๐๐๐-๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๓,๒๐๐	๑,๐๐๐
๔๐๐,๐๐๐-๕๐๐,๐๐๐ บาท	๒,๘๐๐	๘๐๐
๓๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท	๒,๖๐๐	๘๐๐
๒๐๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ บาท	๒,๓๐๐	๗๐๐
๕๐๐,๐๐๐-๖๐๐,๐๐๐ บาท	๒,๐๐๐	๖๐๐
๔๐๐,๐๐๐-๕๐๐,๐๐๐ บาท	๑,๕๐๐	๕๐๐
๓๐๐,๐๐๐ บาท ลงมา	๑,๐๐๐	๓๐๐

หมายเหตุ:— เกณฑ์คำนวณค่าบวการตามบัญชีนี้ ให้คำนวณจากรายรับจริงในปีที่ล่วงมาแล้วทุกประเภท เว้นแต่เงินกู้ และรายรับจากกิจการไฟฟ้า

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อแก้ ข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล และกำหนดหลักการและอัตราเงินเดือนของพนักงานเทศบาลให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เพื่อให้บังเกิดประสิทธิภาพในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นยิ่งขึ้น

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๕
ว่าด้วยการรับฝากเงินออมสิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๐๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๕ ว่าด้วยการรับฝากเงินออมสิน และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๓ ดอกเบี้ยในเงินฝากนั้น ธนาคารยอมสละให้

ดังนี้

- ก. ฝากประจำ ให้ร้อยละ ๓ ต่อปี ในวงเงินฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนเงินฝากที่เกินกว่านั้นไม่คิดให้
- ข. ฝากเพื่อเรียก ให้ร้อยละ ๒ ต่อปี ในวงเงินฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนเงินฝากที่เกินกว่านั้นไม่คิดให้

แต่สำหรับนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศลก็ดี นิติบุคคลที่ฝากเงินสมทบทุนเลี้ยงชีพ หรือเงินประกันสำหรับผู้ทำงานกับนิติบุคคลนั้นก็ดี เมื่อผู้อำนวยการพิจารณาเห็นเป็นการสมควรอาจขยายวงเงินฝากให้เป็นพิเศษก็ได้

ดอกเบี้ยที่คำนวณให้เป็นรายเดือนในยอดเงินคงเหลือรายวันซึ่งมีจำนวนต่ำที่สุดในระหว่างเดือนหนึ่ง ๆ แต่เงินที่นำมาฝากภายหลังวันที่ ๑ ของเดือนก็ดี เศษของบาทในจำนวนเงินคงเหลือก็ดี จะไม่คำนวณดอกเบี้ยให้”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

สุนทร หงส์ลดารมภ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการฝากเงินออมสิน เฉพาะอย่างยิ่ง ประเภทเพื่อเรียกและประเภทประจำ ได้รับความนิยมจากประชาชนยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ประกอบกับนโยบาย ของรัฐบาลที่มีวัตถุประสงค์ในการระดม พลังทุนเงินออมภายในประเทศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ จึงสมควรขยายวงเงินฝากออมสินอันพึงได้รับดอกเบี้ยให้สูงขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกทั้งแก่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของเงินฝากนั้นตลอดทั้งเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในด้านพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติด้วย

(จากเล่ม ๘๐ ตอนที่ ๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๐๖)